N° 176 Février-Mars 1982 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

(Directeur-Fondateur 1946 - 1981 : I. CLEITMAN)

RESERVEZ VOUS

LE DIMANCHE 6 JUIN 1982, à 10 H 30.

au Cimetière de Bagneux
devant notre monument

en hommage
aux combattants juifs
morts pour la France
au cours de la dernière guerre.

Venez nombreux avec vos familles et vos amis à notre manifestation du souvenir du 6 Juin prochain.

Les vœux du Ministre des Anciens Combattants

M. Jean LAURAIN, Ministre des Anciens Combattants a présenté ses voeux et ceux de ses collaborateurs, aux présidents des associations et mouvements anciens combattants, lors d'une réception organisée en leur honneur le 13 janvier à l'institut National des Invalides.

Avant de rentrer dans le vif du sujet, le Ministre a tenu à échanger quelques paroles avec la plupart des ses invités.

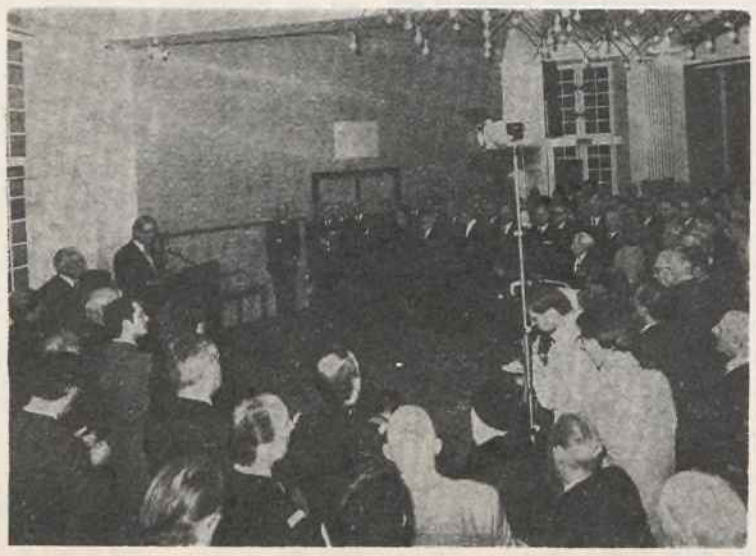

Voici quelques extraits du message adressé à tout le monde ancien combattant :

«Mes voeux, je les exprime aussi pour tous ceux qui ne sont pas ici, les mutilés au service de la France, tous ceux qui, la vieillesse aidant, connaissent l'isolement et aussi toutes celles qui ont perdu à la guerre le mari ou le fils et toutes celles et tous ceux qui ont donné à la France leur père.

«En ce début d'année, traditionnellement marqué par la joie et par l'espérance, il est juste de ne pas oublier la peine des autres.

«Mes voeux vont bien entendu à tous les présents, à tous les présidents et les responsables d'associations qui ont répondu à cette invitation. Je suis heureux de les voir aujourd'hui réunis et, pour la plupart de les reconnaitre.

«Tous ces voeux que j'exprime, je les fais pour vous personnellement et pour ceux que vous aimez, ce sont des voeux de santé et de bonheur, mais ce sont aussi des voeux de succès dans l'entreprise qui est la vôtre, celle de traduire les aspirations et les ambitions d'un monde combattant qui revendique sa juste place dans la cité (. . .)»

«Dans cet esprit, je compte régler progressivement tous les problèmes en suspens : tous les engagements du Président de la République seront tenus dans le minimum de temps. Une commission budgétaire destinée à préparer le budget 1983 sera mis en place incessamment.

«Cette action conduite sur l'ensemble du territoire sera entreprise avec l'aide des associations d'anciens combattants, mais aussi celle des associations de jeunesse et d'éducation populaire. Elle reposera, en premier lieu, sur la collecte et le classement de témoignages, de documents et d'archives. En second lieu, leur contenu et leur signification feront l'objet d'une large diffusion dans la population notamment en direction des jeunes générations, avec la collaboration de l'Education nationale et des moyens audio-visuels.

Monsieur Jean Laurain naturellement, n'a pas oublié dans son allocution, de parler du rétablissement de la célébration officielle du 8 Mai.

VENEZ NOMBREUX

LE DIMANCHE 21 FEVRIER

Pour rendre un •

Hommage Solennel aux

« 23 » du Groupe Manouchian

RENDEZ-VOUS A LA PORTE DE CHOISY A 10 HEURES

NOTRE TOMBOLA ANNUELLE

Le membres de notre Union, vont recevoir les carnets de la Tombola Annuelle, dont le produit est destiné à l'aide constructive à Israël et au développement des oeuvres sociales en faveur des adhérents de notre organisation.

Les acquéreurs de carnets de tombola, pourront assister au tirage public qui aura lieu le **16 juin** prochain à **15 h. 30** dans nos locaux. Parmi les nombreux lots de valeur, se trouvent deux voyages en Israël.

Nous sommes sûrs que nos membres et amis répondront avec empressement à notre appel et que la campagne de cette année connaîtra un plus grand succès que les années précédentes.

La liste détaillée des lots sera publiée dans «Notre Volonté» du mois de Juillet.

Le 25 octobre 1981
Notre Assemblée Générale

Le 25 octobre dernier s'est tenu, à la Mairie du 9ème Arrondissement de Paris, l'Assemblée Générale de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs.

Le président Ilex BELLER devant un auditoire chaleureux prononce l'allocution d'ouverture :

«Chers Camarades,

Votre présence nombreuse ici témoigne de l'intérêt que vous portez à notre organisation. Cependant un grand nombre d'adhérents manquent à l'appel, en raison de leur état de santé, c'est le cas notamment de notre vice-président Perstunski. Nous leur souhaitons à tous meilleure santé et espérons les avoir parmi nous complètement rétablis à notre prochaine rencontre».

Il salue la mémoire de nos adhérents décédés au cours de l'année et rend un éloge particulièrement émouvant au grand disparu Isi BLUM qui dirigea si longtemps les destinées de notre Union.

«Pendant 37 ans, dit-il, nous avons travaillé avec lui. Il était plein d'initiatives : naturalisations, réparations allemandes, Monument à Bagneux, Maison de Convalescence « Les Lauriers Roses » à Levens, etc . . .

S'il était tant apprécié, c'est que nos adhérents, des Juifs de tous les jours s'identifiaient à lui. Ils étaient fiers de ses capacités et de sa simplicité.

Ce vibrant éloge est suivi d'une minute de silence.

«Aujourd'hui, plus que jamais notre existence s'impose, et c'est pour cela que nous prenons une part active au sein de l'U. F.A.C., de la Fédération des Anciens Combattants Juifs des deux guerres, ainsi qu'au C.R. I.F., de même que nous soutenons toutes les organisations antiracistes».

En remerciant tout ceux qui au sein de l'Union ne cessent de prouver leur sincère et profond dévouement, I. BELLER cède la parole au Dr JUTTNER. Celui-ci apporte le salut fraternel de notre section «Côte d'Azur».

Puis, Maurice SISTER, secrétaire général présente le rapport d'activité : il passe en revue tout d'abord l'ensemble des activités de l'Union dans tous les domaines au cours de l'année 1980 -1981 dont le bilan est suffisamment éloquent.

Après avoir rappelé l'attentat de la rue Copernic et les manifestations d'anniversaire qui ont suivi, M. SISTER souligne les conséquences du changement du gouvernement intervenu en France pour les anciens combattants, notamment le rétablissement de la célébration du 8 Mai 1945 comme fête nationale, chômée et, le relèvement des pensions des Anciens Combattants.

Le rapporteur insiste sur la lutte importante que notre Union doit mener avec tous les anciens combattants contre le néonazisme, le racisme, l'antisémitisme, accompagnés d'actes de violence et de meurtres. Pour que soit mis fin à la course aux armements et pour la paix dans le monde.

Parlant de notre attachement à l'Etat d'Israël, notre Union qui chaque année développe sa campagne pour une aide constructive exprime ses souhaits pour que l'année qui va bientôt commencer voit enfin se réaliser la paix au Proche-Orient, garantissant ainsi des frontières reconnues et sûres à cet Etat.

Se rapportant à la Cérémonie Commémorative annuelle de Bagneux, en hommage à nos camarades morts pour la France, Maurice SISTER termine son intervention par un appel à l'union de tous les anciens combattants.

Notre trésorier Léon SALAMON, donne lecture du bilan de l'année. Il démontre chiffres à l'appui, que la situation de la caisse est positive, grâce à la bonne gestion de l'Union et du grand succès de notre Maison de Repos «Les Lauriers Roses» et du soutien financier de la très grande majorité de nos nombreux membres.

C'est au tour du camarade Paul BRON, membre de la Commission de Contrôle de monter à la tribune pour adresser les félicitation de la Commission aux dirigeants pour l'excellente gestion des finances et la bonne tenue de la comptabilité.

Maurice SOSEWICZ parle ensuite de la situation de la Mutuelle auprès de l'Union. Charles GOLGEVIT rapporte les attendus de la Commission de Gestion de Levens, dont il assure la responsabilité. Non-seulement c'est une réussite au niveau du fonctionnement et de la gestion, mais «Les Lauriers Roses» jouis sent d'un très grand prestige, déclare-t-il.

Les rapports moral et financier sont approuvés et Michel CZARNY fait adopter à l'unanimité la motion de l'Assemblée Générale ci-jointe. (page 2)

Après une brève discussion à laquelle ont pris part les camarades GRYNSPAN, SEGAL et BUTMAN, un nouveau Comité de 44 membres est élu.

L'Assemblée Générale a tenu ses promesses, elle a démontré qu'en dépit des années, l'Union des Anciens Combattants Juifs est une grande organisation dynamique, dont les réalisations sont des exemples cités par tous. Nous avons lieu d'en être fiers.

Nos vœux pour 1982

Comme le veut la tradition, nous exprimons avec plaisir nos vœux de bonne année à tous nos camarades et amis, à eux et à leur famille. Bonne santé d'abord pour ceux qui sont bien portants et prompt rétablissement pour ceux qui luttent contre la maladie.

L'année nouvelle est aussi celle du « changement » pour nous anciens combattants qui observons d'ores et déjà un plus grand respect de nos personnes et de nos droits pour lesquels l'U.F.A.C. n'avait cessé jusqu'à ce jour de mener un combat vigilant.

C'est également la solution par étape de l'épineux problème du rapport constant et et c'est par-dessus tout le 8 Mai qui retrouve toute sa signification et sa place d'honneur dans notre calendrier.

La France de nouveau, rendra hommage comme il se doit aux combattants et aux résistants de 1939-1945, aux morts comme aux vivants.

Il nous faut malheureusement aussi constater, avec le nouvel attentat commis au début de l'année contre un restaurant juif à Berlin, que le néo-nazisme n'a pas désarmé. Notre Union, dans le domaine de la lutte contre toute résurgeance de l'hitlérisme et toute manifestation de violence raciste, d'où qu'elle vienne, s'est toujours engagée résolument.

Ce combat, comme celui de la paix menacée par la course infernale aux armements, sont plus que toujours nécessaires. Nous sommes aux côtés de l'U. F.A.C. pour exiger la fin des blocs militaires.

Par ailleurs, notre Union déplore amèrement la situation au Moyen-Orient où la paix est toujour aussi précaire.

Souhaitons que 1982, voit une vraie et bonne paix dans le monde et entre Israël et ses voisins, comme l'espère les juifs du monde entier.

Bonne et heureuse année !

M. S.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

Fevrier-Mars 1982 p. 2

Résolution de notre Assemblée Générale du 25 octobre 1981

L'Assemblée Générale annuelle de l'Union des Engagés Volontaire et Anciens Combattants Juifs, réunie le 25 octobre 1981, à la Mairie du 9ème Arrondissement de Paris

Approuve :

— le rapport moral et le compte-rendu financier présentés par le Comité sortant ;
— constate avec satisfaction que l'organisation et les tâches fixées par l'Assemblée précédente pour l'année écoulée ont été parfaitement remplies.

L'Assemblée Générale exprime également sa satisfaction pour l'ensemble de l'activité déployée par notre Union en faveur de ses adhérents en particulier et pour la communauté juive en général.

Le travail social se développe toujours davantage, notre Maison de Convalescence «Les Lauriers Roses» à Levens, après les aménagements effectués, permet un accueil plus chaleureux très apprécié par les convalescents.

Elle prend acte des efforts du Comité sortant sur le plan culturel dans le cadre de l'animation dans notre local et exprime une fois de plus son désir de voir se développer cette activité.

L'Assemblée Générale approuve le Comité sortant pour sa participation aux actions multiples avec l'U.F.A.C. pour la défense des droits du monde combattant, contre la course aux armements ruineuse pour les peuples, pour un désarmement progressif et contrôlé, pour la paix, pour les Droits de l'Homme, contre le racisme, l'antisémitisme sous toutes ses formes et contre la résurgence de l'idéologie nazie.

L'Assemblée Générale condamne avec vigueur les attentats contre les édifices de la communauté juive, la profanation des tombes, des Monuments de la déportation et de la résistance.

Elle charge le nouveau Comité de poursuivre l'action, préoccupée par l'impunité dont bénéficie les auteurs de nombreuses agressions dont l'attentat de la rue Copernic, pour que la recherche de ces criminels soit activement poursuivie.

L'Assemblée Générale apprécie particulièrement la décision du gouvernement de rétablir le 8 Mai journée chômée et fériée, de célébrer avec éclat le 8 Mai 1982, lui donnant une dimension internationale à Paris, et de sa décision de deposer un projet de loi pour interdire la vente et le port d'insignes nazis.

Se félicite également de la nomination au gouvernement d'un Ministre des Anciens Combattants, dont, les premieres décisions sont favorables aux anciens combattants, à savoir : une revalorisation des pensions des victimes de guerre dans un premier palier de 5% et un règlement favorable pour l'application du rapport constant, revendications pour lesquelles l'U.F.A.C. a menée une action persévérante.

L'Assemblée Générale renouvelle ses sentiments d'inquiétude envers les juifs d'Union Soviétique (plus particulièrement pour ceux qui désirent quitter le pays) exposés à toutes sortes de discriminations, en contradiction flagrante avec les Droits de l'Homme formulés dans les accords d'Helsinki. Elle demande que les juifs qui désirent émigrer puissent le faire sans restriction aucune.

L'Assemblée Générale condamne unanimement l'attentat d'Anvers. Elle exige qu'après cet attentat, qui est le deuxième dans cette ville et après ceux de Copernic et Vienne, tout soit mis en oeuvre pour obtenir le châtiment des assassins, d'où qu'ils viennent.

Fidèle aux décisions antérieures, l'Assemblée Générale approuve le nouveau versement au K.K.L. de 50.000 Frs. destiné à la plantation de forêts en Israël et celui de 10.000 Frs en faveur des invalides de guerre.

Elle exprime son ardent désir de voir enfin se réaliser une paix juste, durable et globale entre Israël et ses voisins arabes, dans un climat de détente, de paix au Proche-Orient et dans le monde entier.

DECLARATION

L'UNION DES ENGAGES VOLONTAIRES ET ANCIENS COMBATTANTS JUIFS, 26 rue du Renard, 75004 PARIS, regroupant les Juifs qui, par milliers se sont engagés entre 1939 et 1945 dans l'armée française pour lutter contre l'Allemagne hitlérienne, élève une vigoureuse protestation contre le résurgence en Pologne, une fois de plus, d'une campagne antisémite officielle par les biais de tracts, d'affiches de brochures et d'une propagande anti-juive à la radio et à la télévision à l'adresse des millions d'auditeurs polonais.

On y stigmatise le rôle «pernicieux» des juifs rendus «responsables des malheurs du pays» et on les «accuse entre autres d'être «un grand danger pour la Pologne».

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, ne voulant pas se prononcer sur les événements tragiques qui secouent la Pologne, exige que soit mis immédiatement fin à cette odieuse campagne antisémite dans ce pays, où ont été exterminés 6 millions de Juifs par les hitlériens et leurs complices.

On ne peut tolérer une fois de plus que les Juifs servent de bouc émissaires, alors que subsistent encore les vestiges des chambres à gaz et des fours crématoires.

Les coupables de cette nauséabonde campagne doivent être châtiés comme ils le méritent.

DONS

Nous remercions bien vivement nos camarades et amis pour les dons qu'ils nous ont fait parvenir :

BAUMER	50 F.
BENTATA	500 F
FISBEN	300 F
FUKS	100 F
GOUREVITCH	500 F
Mme HANINA	100 F
Mme JAKOBI	50 F
KOWARSKI	50 F
LEDERFARB	200 F
LHEUREUX	100 F
ROSENFELD	200 F
SCHUSS	100 F
SZPIZAJZEN	1000 F
TAFEL	100 F
THOUATI	100 F
TOVY	1000 F

Grand succès du Banquet Annuel

Plus de 300 de nos adhérents et leur amis ont rempli les salons de l'Hôtel Concorde Lafayette, où s'est tenu notre banquet annuel le 29 Novembre dernier.

Dès midi, nos camarades responsables étaient à pied d'oeuvre pour accueillir les invités.

Le camarade Simon ZILBERBERG, co-responsable de la préparation de la manifestation avec S. WAJCMAN, ouvre le banquet et donne la parole au président Ilex BELLER.

Celui-ci rappelle en préambule de son discours de bienvenue la perte cruelle de notre regretté secrétaire général Isi BLUM ; «Malgré notre douleur, nous devons continuer». I. BELLER remercie de leur présence les camarades Casimir LUCIBELLO, vice-président de l'U.F.A.C. et président de l'A.R.A.C., Henri GLASBERG(président de la Fédération des Anciens Combattants Juifs des deux guerres) et A. MAFFINI, président de l'U.G.E.V.R.E., toujours présents à nos côtés.

Après un bref résumé des activités de l'Union, I. BELLER souligne la coïncidence des dates : aujourd'hui 29 Novembre c'est l'anniversaire de la création de l'Etat d'Israël, nous en profitons pour lui souhaiter une paix durable.

Le président termine en remerciant tous les présents d'être venus si nombreux avec leur famille et leurs amis.

Casimir LUCIBELLO, très touché par cette rencontre avec ses camarades anciens combattants juifs, fait un éloge ému d'Isi BLUM avec lequel il a travaillé au sein de l'U.F.A.C. pour faire aboutir les revendications légitimes des anciens combattants et victimes de guerre, contre le néo-nazisme, contre le racisme et l'antisémitisme.

Le vice-président de l'U.F.A.C. poursuit son propos par un appel en faveur du désarmement général afin d'instaurer la Paix au Proche-Orient et dans le Monde.

Ce banquet imposant s'est déroulé dans les meilleures conditions de chaleur et d'amitié, le repas succulent était accompagné du sympathique orchestre Roland ATALL et de la chanteuse MESSICA.

Il nous faut souligner le sérieux et le dévouement de nos camarades de l'organisation de ce banquet sans lequel le succès n'aurait pas été complet.

LES DIX SEPT PRINTEMPS DES «LAURIERS ROSES»

Lundi 18 janvier s'est déroulé à Levens, dans notre Maison de Convalescence «Les Lauriers Roses» un repas célébrant le 17ème anniversaire de sa création.

En présence du directeur Nathan SAPIR et de sa femme Pauline, qui depuis le premier jour président avec succès, aux destinées de la maison, entourés des convalescents et du personnel, notre président Ilex BELLER a prononcé une courte allocution retraçant l'histoire de cette magnifique réalisation et de ses fondateurs, l'Union des Engages Volontaires, Anciens Combattants Juifs.

A ce jour, plus de 10.000 personnes y ont séjourné dans une réelle ambiance de fraternité.

Reconnus et admirés par tous «Les Lauriers Roses» sont la fierté de l'U.E.V.A.C.J.

Nous ne nous laissons pas pour autant griser par le succès et nous avons à coeur de les améliorer et les embellir sans cesse, pour qu'anniversaire après anniversaire, ils restent la référence de la plus belle réalisation sociale.

A l'occasion du 17ème Anniversaire de notre maison «LES LAURIERS ROSES», Nathan SAPIR, son directeur à tourné à sa façon un poème chantant toutes les beautés du site de Levens, que peuvent admirer les convalescents qui y séjournent.

Notre village Levens

A deux pas de la mer
A deux pas de la neige
Jardinières naturelles accrochées aux flancs des collines
Parfums d'épices qui sentent bons quand vient la saison
Paysage de rêve où se cotoient ... le Férion — le chemin du petit bois — les grands Près et des ruelles qui s'entrecroisent dans ce Levens où chaque maison semble posseder une ame et le souvenir du passé.
— La, il y avait le marché aux bestiaux
Regarde, il y a encore des anneaux
Les fontaines — le jardin public — et comme un symbole, en plein milieu de la place étroite du village: un arbre. Au plus haut, seul entre ciel et terre, le monument aux morts. Pouvait-il y avoir un meilleur endroit pour le recuillement?
Beaucoup de plaques .... marques du souvenir.
Il y en a une qui m'est particulièrement chère, celle dédiée aux martyrs de la Résistance, place du village.
Chaque fois, passant devant, je me dis' :
«N'oublions jamais»
comme ont dû l'écrire, malheureusement, les survivants d'Oradour, en souvenir des habitants massacrés en l'église incendiée du village.
Au quartier St-Roch, dévalant l'escalada et de je ne sais où, les rires d'enfants refleurissent. Dans la cour de l'école, c'est une palette de fraicheur !
Tiens tiens, les cloches sonnent : il y a un mariage ce matin.
Oh qu'il fait bon vivre !
A deux pas d'hier,
A deux pas de demain,
Faisons le chemin ensemble. Novembre 1981.

Léopold Trepper n'est plus

Lejb DOMB, plus connu sous le nom de Léopold TREPPER vient de s'éteindre à Jerusalem. Tout la presse a souligné le rôle éminent qu'il joua pendant la deuxième guerre mondiale à la tête du fameux «Orchestre Rouge», dont les hitlériens eux-même ont reconnu qu'il leur a couté plus de 200.000 hommes.

Très jeune il a décidé de consacrer sa vie à la cause des plus déshérités de la société en Pologne, en Palestine, puis en France et en Belgique. L'U.R.S.S. le charge de créér un réseau de renseignements qui a pu fournir pendant des années des informations précieuses à l'armée rouge. Il n'a pas été payé de retour puisque en revenant en Union Soviétique, il fut emprisonné 10 ans durant la période stalinienne.

Réhabilité, il peut rentrer en Pologne où il s'occupe activement au sein de la communauté juive. Les multiples vagues d'antisémitisme le conduisent à demander à partir. Il le peut finalement grâce aux nombreuses interventions en sa faveur, notamment en France.

Sa vie, c'est avant tout l'histoire mouvementée et souvent tragique, mais vraie, d'un homme qui n'a pas hésité un seul instant à risquer sa vie pour contribuer à l'écrasement du régime hitlérien.

Comme on s'en souvient, l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, a en son temps couronné le beau livre «L'Orchestre Rouge» de Gilles Perrault, le plus bel hommage qu'on pouvait faire à Léopold TREPPER en lui attribuant son prix littéraire et historique « Maurice VANIKOFF ».

Lors de la parution en yiddisch du « Grand Jeu » (Albin Michel) nous avons invité Léopold TREPPER à Paris pour une conférence très réussie.

Léopold TREPPER n'est plus, mais son courage, sa détermination et son abnégation en ce qui concerne la lutte implacable contre le nazisme, restera à jamais un exemple pour tous.

NOS VOEUX

L'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, de Saint-Quentin, félicite GLICENSTEIN Simon, secrétaire de la section, à l'occasion du mariage de son fils Michel avec Nelly BON. Meilleurs voeux aux jeunes époux.

□

Nous adressons nos félicitations les plus sincères à notre camarade FUKS Chaim et son épouse, heureux grands-parents d'une petite fille EVA.

□

Toutes nos félicitations à notre camarade Armand BERDA, à l'occasion de la naissance de sa petite-fille AYELET.

NOS PEINES

Que les familles de nos camarades décédés, trouvent ici l'expression de nos condoléances les plus sincères :

BARAN Isidore
CYMERMAN Maurice
GOLDBAUM Israël
JALONDEK Daniel
KOZIEROW Joseph
MENDELSON Leib
ROUDMAN Joseph
SERIEVIC Joël
SLANOWSKI Abram
STAMAN Charles
WAJCMAN Wolf

Nous adressons à notre camarade KLUG Isaac, nos condoléances les plus attristées à l'occasion du décès de son épouse.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פֿאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראָנט-קעמפער

רעזערווירט אייך די דאַטע
פון זונטיק, דעם 6־טן יוני 1982, 10 פרי
אויף דער טראַדיציאָנעלער יערלעכער
אָנדענק-צערעמאָניע
לכבוד אונדזערע געפֿאַלענע און אומגעקומענע יידישע פראָנט־קעמפער
פון דער 2־טער וועלט־מלחמה, וואָס קומט פֿאָר, ווי שטענדיק
ביים מאָנומענט פון דער יידישער גבורה אויפן בית־עולם באַניע

די יערלעכע אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג אַדורך אין אַ ברידערלעכע אַטמאָספער

אונדזער אַלגעמיינע יערלעכע פֿאַרזאַמלונג פון זונטיק, דעם 25־טן אָקטאָבער איז אַדורך מיט דערפֿאָלג. זי איז ווידער געווען אַ פרייידיקע געלעגנהייט זיך צוזאַמענצוטרעפן אין אַ ברידערלעכער אַטמאָספער. דאָס איז באַמת דאָס אָרט, וווּ מען האָט די מעגלעכקייט צו באַגעגענען אַ חבר פון קאַמף און פון ליידן.

10 פרי עפנט פרעזידענט **אַלעקס בעלער**, אַרומגערינגלט פון די חברים פון דער אָנפירונג, די פֿאַרזאַמלונג. נאָכן האָבן באַדאַנקט די גרויסע צאָל אָנוועזנדיקע חברים אין שיינעם זאַל פון דער מערי, לייענט ער פאָר מיט פיל עמאָציע די נעמען פון די פֿאַרשטאָרבענע חברים אין לויף פון יאָר, דערונטער דעם נאָמען פון אונדזער טייערן, אומפֿאַרגעסלעכן חבר איזי בלום. האָבנדיק אַרויסגעהויבן זיין געשטאַלט, וואָס איז געווען אַ ביישפּיל פֿאַר אַלעמען, בעט ער צו באַערן מיט אַ מינוט שטילשווייגן דעם אָנדענק פון אַלע פֿאַרשטאָרבענע פון הייַנטיקס יאָר.

ער שטעלט זיך דאַן אָפּ אויף דער אינטענסיווער אַקטיוויטעט פון אונדזער פֿאַרבאַנד, ער שטרייכט באַזונדערס אונטער די ראָל פון אונדזער טאָמבאָלאַ - קאַמפּאַניע, וואָס גייט כמעט אויסשליסלעך פֿאַרן פרידלעכן אויפבוי פון ישראל, אויף אונדזערע באַזוכן אין ישראל, ווו עס זיינען באַזוכט געוואָרן די פֿאַרפלאַנצטע וועלדער און אונדזער הילף פֿאַרן אינוואַלידן - הויז אין ישראל, ווי אויך אונדזער קאַמף אין שויס פון אופּאַ"ק פֿאַר די פֿאָדערונגען פון די קאַמבאַטאַנטן, קעגן נאַציזם, אויך מיטן „קריף" און מיט אַלע אַנטיראַסיסטישע כוחות.

דער פֿאַרזיצער גיט איבער דאָס וואָרט צו אַ באַגריסונג פון ד"ר **ווישנער**, פרעזידענט פון אונדזער סעקציע אויפן קאָט ד"אזיר, און דאַן דעם חבר **מ. שוסטער**, וויצע־גענעראַל־סעקרעטאַר פון פֿאַרבאַנד וואָס שטעלט פֿאָר דעם יערלעכן טעטיקייט־באַריכט.

אין אַ גוט־דאָקומענטירטן ראַפּאָרט, באַהאַנדלט דער באַריכט־אָפּגעבער די פֿאַרצווייגטע אָפּגעטיילטע אַקטיוויטעט אויף אַלע געביטן. ער שטעלט פעסט, אַז נישט געקוקט אויף דעם פֿאַרעלטערונגס־פּראָצעס פון די מיטגלידער איז דער פֿאַרבאַנד מיט אַן עפעקטיוו פון אַן ערך 800 צאָלנדיקע מיטגלידער היינט צו טאָג נאָך איינע פון די שטאַרקסטע יידישע קאַמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס אין פראַנקרייך און וואָס האָט פֿאַר זיך לאַנגע יאָרן פון אַקטיוויטעט לטובת די קרבנות פון נאַציזם.

א טייל פון די פֿאַרזאַמלטע אין זאַל

ער רעדט דאַן וועגן די פֿאַרבעסערטע באַציאונגען מיטן נייעם קאַמבאַטאַנטן ־ מיניסטעריום, וועגן צוריק איינשטעלן דעם 8טן מאַי אַלס געפייערטן טאָג פון זיג איבערן היטלעריזם און פון די ענדערונגען אין לאַנד.

אַ וויכטיק אָרט אין ראַפּאָרט פֿאַרנעמט דער אויפשטייג פון נאַציזם און אַנטיסעמיטיזם, די העסלעכע אַטענטאַטן נאָך קאָפּערניק, ווין און צום צווייטן מאָל אין אַנטווערפּן און וועגן דעם קאַמף וואָס דאַרף פֿאַרשטאַרקט ווערן קעגן זיי ווי פֿאַר דער אַלגעמיינער אָנטוואָפענונג און שלום אין דער וועלט און אויף די גרענעצן פון ישראל.

צום שלוס מאַכט ער אַ רוף פֿאַר אויפצוהיטן די איינהייט און פֿאַר פֿאַרזעצן אונדזער וויכטיקע מיסיע.

מיטן זעלבן אינטערעס ווערן דערנאָך אויסגעהערט דער פינאַנציעלער באַריכט פון קאַסירער **ל. סאַלאַמאָן, בראַון** פון דער קאָנטראָל־קאָמיסיע, **ש. גאָלדגעוויטש** וועגן אונדזער אַפּרו־הויז פון לעווענס, און **מ. באַסיעוויטש** וועגן „מיטיעל" פון קאַווע ביים „פֿאַרבאַנד".

אין דער דיסקוסיע האָבן זיך באַטייליקט די חברים: **גרינשפּאַן, סעגאַל** און **י. בוטמאַן**.

נאָך דער דיסקוסיע ווערן איינשטימיק באַשטעטיקט דער מאָראַלישער ראַפּאָרט און דער פינאַנציעלער באַריכט און איינשטימיק אויך איבערגעוויילט די מיטגלידער פון צענטראַל קאָמיקאָמיטעט ווי די צוויי נייע קאַנדידאַטן **קאַראַס** און **שיידענפיש**.

מיט פיל אויפמערקזאַמקייט ווערט אויסגעהערט די רעזאָלוציע פֿאַרגעשטעלט דורך **מ. טשאַרני**. זי ווערט איינשטימיק אָנגענומען.

מיר ברענגען דאָ ווייטער אַ באַזונדערע רעזאָלוציע וועגן אַטענטאַט אין אַנטווערפּן, וואָס וועט איינגעגלידערט ווערן אין דער אַלגעמיינער רעזאָלוציע:

אונדזער פּראָטעסט קעגן דעם אַטענטאַט אין אַנטווערפּן

די אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג האָט מיט צער און צאָרן אויפגענומען די שרעקלעכע נייעס וועגן דעם צווייטן אַטענטאַט ביי דער סינאַגאָגע אין אַנטווערפּן, ווו דריי מענטשן זיינען געפֿאַלן קרבנות און 106 זיינען פֿאַרוווּנדעט געוואָרן, צווישן זיי פיל יידן.

די פֿאַרזאַמלטע שטעמפּלען שאַרף דעם העסלעכן אַטענטאַט און פֿאָדערן אַז די מערדער זאָלן וואָס גיכער אַנטדעקט ווערן און באַשטראָפט ווערן ווי עס קומט זיי.

אונדזער פּראָטעסט קעגן אַטענטאַט איבערן יידישן רעסטאָראַן אין מערב - בערלין

דער יידישער קאַמבאַטאַנטן־פֿאַרבאַנד האָט אויפגענומען מיט צאָרן די ידיעה וועגן בלוטיקן אַטענטאַט קעגן אַ יידישן רעסטאָראַן אין מערב־בערלין, וואָס האָט פֿאַראורזאַכט פרייטיק, דעם 15־טן יאַנואַר דעם טויט פון אַ 14־חדשימדיק קינד און 25 פֿאַרוווּנדעטע, דערונטער 8 פון זיי זייער שווער.

אויסדריקנדיק זיין סאָלידאַריטעט און סימפּאַטיע מיט די פֿאַרוווּנדעטע, פֿאָדערט דער פֿאַרבאַנד, אַז די שולדיקע, ווער זיי זאָלן נישט זיין, זאָלן וואָס שנעלער אַרעסטירט ווערן, כדי צו באַקומען די שטרענגסטע שטראָף.

אויף דער אויפֿנאַמע פון קאַמבאַטאַנטן-מיניסטער

מיר זיינען אָנוועזנד געווען אויף דער וואַרעמער און איינדרוקספולער אויפֿנאַמע פון קאַמבאַטאַנטן־מיניסטער, וואָס איז פֿאָרגעקומען דינסטיק, דעם 13־טן יאַנואַר אין אינסטיטוט פון האָטעל דעז ענוואַליד, צום נייעם יאָר. דער פֿאַרבאַנד איז געווען פֿאַרטראָטן דורך מ. שוסטער און מ. סאַסעוויטש. (לייען ז. 1 אין פראַנצויזיש)

אונדזערע הייסע ווּנטשן צום נייעם יאָר

עס איז שוין אַ טראַדיציע, אַז אָנהייב פון נייעם יאָר זאָל מען זיך קעגנזייטיק ווינטשן.

ווילן מיר, ווי יעדעס מאָל איבערשיקן אונדזערע בעסטע און הייסע ווינטשן צו אַלע אונדזערע מיטגלידער און פריינט, אַז 1982 זאָל טאַקע באמת זיין אַ יאָר פון ענדערונגען און באַנייאונג, אַ יאָר פון געזונט, פרייד, פון זיכערקייט, פֿאַר אַן אַלגעמיינער אָנטוואָפענונג, אַ יאָר פון שלום צווישן ישראל מיט אירע אַראַבישע שכנים.

אַ יאָר פון שלום, מיינט אויך פרייהייט, מאַכן אַ סוף צו דער אונטערדריקונג פון פעלקער, צום פאַשיזם, אַנטיסעמיטיזם און ראַסיזם, פֿאַר דעמאָקראַטיע, פֿאַר מענטשן־רעכט, פֿאַר סאָציאַלן יושר און מער ליבע צום מענטש.

צייט מען אונטער דעם בילאַנס פון פֿאַרגאַנגענעם יאָר (ווי דאָס ווערט געטאָן אויפן שוועל פון 1982), שטעלט מען קודם כל פעסט, אַז 1981 איז געווען אַ יאָר, וואָס איז געשטאַנען אונטערן צייכן פון קאַמף און פון ענדערונג אין פראַנקרייך, אָבער אויך פון טרויער און פון בלוטיקע אַטענטאַטן אין לאַנד און אין דער וועלט.

ווילן מיר האָפן, אַז נישט געקוקט אויף דעם עקאָנאָמישן קריזיס און דער פּאָליטישער לאַגע, וואָס האָט זיך פֿאַרערגערט אין דער וועלט. נאָך דעם מיליטערישן אויסנאַם צושטאַנד אין פּוילן, וועט דאָס נייע יאָר ברענגען אַנטשפּאַנונג צווישן די צוויי גרויסמאַכטן און אַ נייע ערע אין די באַציאונגען צווישן פעלקער, כדי די וועלט זאָל קאָנען לעבן אין שלום און אין וווילזיין.

מ. שוסטער

די יערלעכע טאָמבאָלאַ-קאַמפּאַניע

ווי יעדעס יאָר האָט דער צענטראַל־קאָמיטעט פון אונדזער פֿאַרבאַנד אויף זיין לעצטער זיצונג פּראָקלאַמירט די יערלעכע קאַמפּאַניע פֿאַר אַ קאָנסטרוקטיווער הילף פֿאַר מדינת ישראל און פֿאַר דער סאָציאַלער טעטיקייט פון דער אָרגאַניזאַציע לטובֿת אונדזערע מיטגלידער.

אונדזערע מיטגלידער, וועלכע וועלן די טעג באַקומען די נייע טאָמבאָלאַ קאַרנעטן דורך דער פּאָסט, וועלן ווי אַלע מאָל און היי־יאָר נאָך מער זיכער מאַכן אַלע אָנשטרענגונגען, כדי זיי צו פֿאַרהאַלטן פֿאַר זיך און נעמען אַנדערע צו פֿאַרשפּרייטן אין זייערע קרייזן און דערמיט מיטהעלפן צום פרידלעכן אויפבוי פון ישראל.

מיר ווילן דערביי דערמאָנען, אַז אונדזער פֿאַרבאַנד האָט די לעצטע צוויי יאָר אויסגעברייטערט איר הילף פֿאַר ישראל. חוץ די יערלעכע פֿאַרפלאַנצטע וועלדער זיך אויך באַטייליקט אין העלפן בויען אַ שאָסיי, ביים מושב מצפה החרשים אין גליל און אויך איבערגעשיקט אַ באַדייטנדיקע סומע פֿאַרן אינוואַלידן־הויז ביי תל־אביב.

היי־יאָר, הגם דער פֿאַרבאַנד האָט נאָך נישט אָנגענומען קיין באַשלוס, וועט פּלאַנירט צו קומען צו הילף מיט אַ דירעקטער ממשותדיקער רעאַליזירונג פֿאַר אָרעמע אייגוווינער פון אַ ישראלדיקער אָרטשאַפט.

לאָמיר אויך דערמאָנען, אַז די יערלעכע טאָמבאָלאַ שלאָגט אויך היי־יאָר פֿאָר אַ 50 ווערטפולע געווינסן, חוץ רייזעס קיין ישראל, טראַנזיסטאָרן, מאַגנעטאָפאָנען, בעט־צודעקן, טישטעכער, זייגערלעך, פאָטאָ־אַפּאַראַטן און פיל אַנדערע.

מיר האָפן, אַז יעדער וועט דערפילן זיין פליכט.

ש. אַפּעל

מיר זיינען געווען אַנוועזנד

אונדזער פֿאַרבאַנד איז געווען פֿאַרטראָטן דורך אַ גרעסערע גרופּע חברים אויף דער זייער איינדרוקספולער צערעמאָניע אָרגאַניזירט ווי יעדעס מאָל זונטיק דעם 13 דעצעמבער אויף פער לאַשעז דורכן „אַמיקאַל פון די יידישע געוועזענע דעפּאָרטירטע", די פֿאַמיליעס פון די דערשאָסענע" און דורכן „אַמיקאַל פון דראַנסי" צום 40סטן יאָרצייט פון די 100 דערשאָסענע ערובניקעס דורך די נאַציס, צווישן זיי 53 יידן.

פון אונדזער פֿאַרבאַנד זיינען געווען: דער קאָ־פרעזידענט ג. שולץ, גענעראַל־סעקרעטאַר מ. שוסטער, די קאָמיטעט־מיטגלידער: ש. גאָלדגעוויטש, ר. קאָהן, ב. קיפּמאַן (מיט דער פאָן), זש. גורפינקעל, ש. מאַלעד, ס. ווייצמאַן, מ. זילבערבערג און אַנדערע. ד. שוואַרץ האָט בייגעלייגט אונדזער קראַנץ בלומען.

●

אויפן מאָן וואַלעריאַן

אין זעלבן טאָג 11 פרי, האָבן זיך באַטייליקט אונדזערע חברים, די קאָמיטעט־מיטגלידער: ח. סאַדאָווסקי, ח. שטאַבאָוויטש און ש. גורפינקעל אין דער צערעמאָניע אויפן מאָן וואַלעריאַן, אָרגאַניזירט דורך דער פעדעראַציע פון די יידישע געזעלשאַפטן, צום 40סטן יאָרצייט פון די 100 דערשאָסענע ערובניקעס.

צו דער 17-יאָריקער עקזיסטענץ פון אונדזער אַפּרו-הויז „לע לאַריע ראָז" אין לעווענס

אין צוזאַמענהאַנג מיט דער 17־יאָריקער עקזיסטענץ פון אונדזער אַפּרו־הויז אין לעווענס איז דאָנערשטיק, דעם 3־טן דעצעמבער פֿאָרגעקומען אין אונדזער לאָקאַל אַ פייערלעכע זיצונג פון צענטראַל־קאָמיטעט, ביי געדעקטע טישן, אין דער אָנוועזנהייט פון דירעקטאָר נאַטאַן סאַפּיר און זיין פרוי פּאָלין, וועלכע פירן ביידע אָן מיט דעם הויז זינט 17 יאָר.

דער פרעזידענט א. בעלער, וואָס האָט געפירט דעם פֿאָרזיץ דערמאָנט, אין וועלכע באַדינגונגען עס איז געבוירן געוואָרן די אידיי צו בויען דאָס הויז „לע לאַריע ראָז" און די ראָל פון די חברים פון צ. ק. באַזונדערס פון אונדזער אומפֿאַרגעסלעכן גענעראַל־סעקרעטאַר איזי בלום און די אַלע, וואָס האָבן אַזוי פיל געלייסטעט פֿאַרן הויז ווי דאָס איז דער חבר י. פערסטונסקי און אַנדערע.

נאָכן האָבן זיך אָפּגעשטעלט אויף די וויכטיקע דערגרייכונגען ווי אויף דער גוטער פונקציאָנירונג פון הויז, וואָס ווערט דערנאָך אויך אונטערגעשטראָכן דורך ח' גאָלדגעוויטש (פֿאַראַנטוואָרטלעכער פֿאַר דער „קאָמיסיאָן דע זשעסטיאָן") שטעלן זיי זיך אָפּ אויף די גרויסע פֿאַרדינסטען פון דירעקטאָר און זיין פרוי.

אין זיין ענטפֿער, הייבט נ. סאַפּיר אַרויס אַלע מיטגלידער פון קאָמיטעט, וועלכע זיינען די גרינדער פון הויז, ווען עס קומט דער אמתער גרויסער דאַנק.

אין דער אינטערעסאַנטער דיסקוסיע האָבן זיך דאַן באַטייליקט די חברים: מ. סקורניק, ח. שטאַבאָוויטש, ל. זימעט, ח. סאַדאָווסקי, ש. אַפּעל, פ. פיכמאַן, מ. טשאַרני, א. גאַרבאַזש, מ. זילבערבערג, מ. סאַסעוויטש, ד. שוואַרץ, ב. קיפּמאַן, זש. גורפינקעל, מ. שוסטער.

דער אויסטויש פון די מיינונגען און די קאָנקלוזיעס, האָבן זיך געאייניקט, אַז מיר האָבן אַלע געשאַפן אַ פּרעכטיק הויז, מיט וועלכן מען לעבט מיט יעדן טאָג, אַז דאָס שטייט אין דינסט פון די יידישע קאַמבאַטאַנטן, פון יידן און נישט־יידן, אין וועלכן עס האָבן שוין געהאַט די געלעגנהייט איבער 10 טויזנט פּענסיאָנערן זיך צו באַקענען נענטער און מיטהעלפן צו אַ בעסערער פֿאַרשטענדיקונג און פֿאַרברידערונג.

N° 176 - Février Mars 1982 ①

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

א שיינער דערפאָלגרייכער יום־טוב

איבער 300 אונדזערע מיטגלידער און פריינט האָבן זונטיק, דעם 29־טן נאָוועמבער, איבערפולט די שיינע סאַלאָנען פון האָטעל „קאָנקאָרד־לאַ־פאַיעט״, ווו עס איז אויך היאָר פאָר־געקומען דער יערלעכער באַנקעט פון יידישן קאַמבאַטאַנטן פאַרבאַנד.

שוין פאַר 12 אַזייגער זייגען אונ־דזערע פאַראַנטוואָרטלעכע חברים אויף זייערע פאָסטנס, גרייט אויפ־צונעמען די אָנקומענדיקע געסט.

ח׳ ס. זילבערבערג פאַראַנטוואָרט־לעכער (צוזאַמען מיטן ח׳ ס. ווייצ־מאַן) פאַרן פּראָגראַם גיט אי־בער דאָס וואָרט אונדזער פּרעזידענט אילעקס בעלער, וואָס האָט אין זיין באַגריסונגס ־ רעדע דערמאָנט דעם גרויסן פאַרלוסט פון פאַרבאַנד מיטן טויט פון זיין גענעראַל־סעקרעטאַר חבר איזי בלום און אַז נישט געקוקט אויף דעם גרויסן צער מוז אָבער דאָס לעבן גיין ווייטער. ער באַדאַנקט דאַן די פאַרשטייער ק. לוסיבעלאַ פון אָר־פאַ״ק, א. גלאַזבערג, פּרעזידענט פון דער פעדעראַציע פון די יידישע גע־וועזענע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע מל־חמות און א. מאַפּיני, פּרעזידענט פון אוזשעוו״ר, וואָס זייגען שטענדיק — צי דאָס זאָל זיין אין קאַמף אָדער אין פריד — ביי אונדזער זייט.

דער רעדנער האָט נאָך אַ קורצן איבערבליק וועגן אונדזער טעטיקייט דערמאָנט די אַנטשטייאונג פון מדינת ישראל, וואָס איז אויסגעפאַלן דעם 29סטן נאָוועמבער, צוזייק מיט 34 יאָר, ווינטשנדיק איר אַ דויער־האַפטן שלום. ער פאַרענדיקט מיטן באַדאַנ־קען האַרציק די מיטגלידער מיט זייע־ערע פאַמיליעס, וואָס זייגען געקומען אַזוי צאָלרייך און ווינטשט זיי צו פאַרברענגען אַן אָנגענעמען נאָכמי־טאָג.

ק. לוסיבעלאַ, וויצע־פּרעזידענט פון אופאַ״ק און פּרעזידענט פון אַראַ״ק אין זייער גערידט פון דעם צוזאַמענ־טרעף מיט אונדזערע חברים. ער דער־מאָנט אויך מיט פּיעטעט די גרויסע מעלות פון אונדזער חבר איזי בלום וועמען ער האָט גוט געקענט במשך פון לאַנגע יאָרן פון קאַמף, וואָס דער אופאַ״ק האָט געפירט פאַר די רעכט פון אַלע קריגס־קרבנות, קעגן נאַ־ציזם, אַנטיסעמיטיזם, וואָס מען דאַרף ווייטער פירן אַלע צוזאַמען, כדי מיר זאָלן מער נישט קאָנען אַזעלכע גרויזאַמע אַטענטאַטן ווי די פון רי קאָפּערניק און פון אַנטווערפּן.

דער וויצע־פּרעזידענט פון אופאַ״ק, מאַכט דאַן אַ רוף צו קעמפן פאַר אַן אַלגעמיינער אַנטוואָפּענונג, פאַרן שלום אין דער וועלט און אין נאָ־ענטן מזרח.

דער פאַרנעם פון דאַזיקן באַנקעט, דער פייגער מאָלצייט, די חברישע סביבה בעת וועלכער דער עולם האָט זיך געוויילט אונטער די קלאַנגען פון דער ריטמישער מוזיק פונעם אָר־קעסטער ראָלאַנד אטאַל, דער אויפ־טריט פון דער זינגערין דינה מעסי־קאַ — האָבן שטאַרק אויסגענומען ביים עולם.

מען דאַרף באַזונדערס דערמאָנען די מוסטערהאַפטע אָרדענונג און אָר־גאַניזאַציע פאַר וועלכער עס זייגען געווען פאַראַנטוואָרטלעך אַלע טוער פון דער קאָמיסיע פון באַנקעט, וואָס איז אַדאַנק זיי אַדורך מיט גרויס דער־פאָלג און אין זעלבן גייסט ווי אַלע מאַניפעסטאַציעס פון פאַרבאַנד.

קאַלענדאַר פון די אונטערנעמונגען פאַר די קומענדיקע חדשים

די אָנפירונג פון אונדזער אָרגאַ־ניזאַציע וועט דאַרפן מאַכן נייע אָנ־שטרענגונגען, כדי דורכצופירן דעם אָנגעצייכנטן פּלאַן פאַר די נאָענטסטע חדשים. דער קאַלענדאַר פון די אונ־טערנעמונגען, וואָס מיר זעען פאָר, באַשטייט אין פּראָקלאַמירן אין דער צווייטער העלפט פון פעברואַר די טאַמבאַלאַ־קאַמפּאַניע פאַר קאָנסטרוק־טיווער הילף פאַר ישראל און פאַר די סאָציאַלע צוועקן פון אונדזער פאַרבאַנד.

די טאַמבאַלאַ־אַקציע וועט זיך ענ־דיקן דעם 16־טן יוני מיט דער עפנט־לעכער ציאונג, וואָס וועט היאָר פאָרקומען נישט אין אָוונט, נאָר 15.30 נאָכמיטאָג מיט אַן אַרטיסטישן פּראָג־ראַם.

דעם 6־טן יוני וועט פאָרקומען אונ־דזער יערלעכע אָנדענק־צערעמאָניע אין באַניע לכבוד אונדזערע געפאַלע־נע העלדן. פאַר דעם וועלן מיר, ווי יעדעס יאָר, אָנצינדן דעם פלאַם אין אַנהויב פון חודש מאַי, מיט דער פע־דעראַציע פון די יידישע קאַמבאַ־טאַנטן פון ביידע מלחמות. מיר וועלן אויך פייערן אויף אַ גאַנץ באַזונדערן אופן דעם 8־טן מאַי, צו וועלכן עס גרייטן זיך אַלע געוועזענע קאַמבאַ־טאַנטן און קריגס־קרבנות, צום טאָג פון זיג איבערן נאַציזם.

ווען מען נעמט אין אַכט, אַז עס זייגען פאַראַן טאָג־טעגלעכע פּראָב־לעמען, וואָס מען דאַרף דערלייזדיקן, פּראָבלעמען פון סאָציאַלן און קול־טורעלן כאַראַקטער, פון באַזוכן קראַנקע און אַנדערע, וועלכע קומען צו צום אויבן אויסגערעכנטן קאַלענ־דאַר איז נישט שווער זיך פאָרצו־שטעלן, אַז עס וועלן זיך פאַרלאַנגען גרויסע אָנשטרענגונגען מצד די אַק־טיווע טוער פון פאַרבאַנד, בכדי אַלע נויטיקע איניציאַטיוון זאָלן געקרוינט ווערן מיט דערפאָלג.

דער רעפעראַט פון ד״ר פ. הירשמאַן

מיטוואָך, דעם 9־טן דעצעמבער איז פאָרגעקומען אין לאָקאַל פון יידישן קאַמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד אַן אינטערע־סאַנטער מעדיצינישער רעפעראַט פון ד״ר פאָל הירשמאַן אויף דער טעמע: „דער הויכער בלוט־דרוק און די דער־נערונג״.

אין דער אָנוועזנהייט פון אַ גרוי־סער צאָל צוהערער, טראָץ דעם וואָס דער רעפעראַט איז שוין געהאַלטן געוואָרן אין פאַריז, האָט דער עולם אויסגעהערט מיט גרויס אינטערעס דעם פּרעלעגענט, וועלכער האָט אַנאַ־ליזירט די מעדיצינישע פאָרשונג וועגן אַ דיעטישער באַהאַנדלונג, כדי אויסצומיידן האַרץ־אַטאַקעס ביי קראַנ־קע וואָס ליידן פון הויכן בלוט־דרוק.

אין פאַרלויף פון אַ שעה צייט האָט ד״ר פאָל הירשמאַן אַנטוויקלט די טעמע אין אַ פּאָפּולערער שפּראַך פון אַ באַגרענעצטער דיעטע, דורך באַ־גרענעצן שפּייז, וואָס פאַרמאָגט פעטס און פון באַגרענעצן די שטאָפן וואָס שאַפן קאָלעסטעראָל.

נאָכן רעפעראַט זייגען געשטעלט געוואָרן מערערע פראַגן, אויף וועל־כע דער רעדנער האָט געענטפערט זייער דייטלעך. די אָנוועזנדיקע האָבן מיט צופרידנקייט אים באַדאַנקט מיט לענגערע אַפּלאָדיסמענטן.

די אימפּרעזע איז געפירט געוואָרן דורך דעם חבר ג. שולק, אין נאָמען פון דער קולטור־קאָמיסיע ביים פאַר־באַנד, וועלכער האָט נאָכן באַדאַנקען דעם פּרעלעגענט און די אָנוועזנדיקע זיך געווונטשן צו האָבן אָפטער אַזעל־כע רעפעראַטן.

פאַרענדיקט די איבערעגיסטראַציע פון אונדזערע מיטגלידער

דאָס יאָר 1982 האָט זיך קוים אָנגעהויבן און שוין האָט די גרעסטע טייל פון אונדזערע מיטגלידער זיך איבערעגיסטרירט. דאָס באַווייזט אַן איבעריק מאָל די גרויסע צוגעבונדנ־קייט פון די מיטגלידער צו זייער פאַרבאַנד.

די פּאָפּולירירטעט פון אונדזער אָר־גאַניזאַציע, פון איר פּרעסטיזש, וואָס זי האָט זיך דערוואָרבן אין גאַנצן ישוב און אין דער אַלגעמיינער קאַמ־באַטאַנטן־באַוועגונג אין לאַנד איז גע־קומען דערפון, ווייל זי האָט במשך פון די אַלע יאָרן געזאָרגט אויף אַ פּערמאַנענטן אופן צו פאַרטיידיקן די אינטערעסן פון געוועזענע יידישע קאַמבאַטאַנטן און מלחמה־געליטענע, אַזוי גוט פון יחיד ווי פון כלל.

צוליב דעם אויך שענקט צוטרוי דעם פאַרבאַנד די איבערוויגנדיקע מערהייט פון די יידישע געוועזענע פראָנט ־ קעמפער אין פראַנקרייך.

פאַרשטענדלעך, אַז מיר גיבן אָפּ אַ סך צייט און אָרט פאַר אַנדערע פּראָבלעמען, וואָס האָבן אַ דירעקטע שייכות צו געוועזענע יידישע קאַמ־באַטאַנטן און מלחמה־קרבנות:

— נישט פאַרגעסן צו באַערן אויף אַ ווירדיקן אופן אונדזערע העלדן און מאַרטירער, וואָס איז שוין גע־וואָרן אַ טראַדיציע אין פראַנקרייך אַדאַנק דער כסדרדיקער זאָרג פון אונדזער פאַרבאַנד;

— אין זינען האָבן, די אַמערטסנס געליטענע, וואָס געפינען זיך אין די שפּיטאָלן אָדער אין זייערע היימען און זיי ברענגען אַ וואַרעם ברידער־לעך וואָרט און די קאַמבאַטאַנטן־סאָ־לידאַריטעט;

— נישט בלייבן גלייכגילטיק קע־גנאיבער די אַנטיסעמיטישע, נעאָ־נאַצישע, ראַסיסטישע טעראָר־אַקטן. באַקעמפן די דאָזיקע געפאַרן דורך באַטייליקן זיך אין די אַלגעמיינע פּראָטעסט־מאַניפעסטאַציעס.

— אָנטיילנעמען אין די קאַמבאַ־טאַנטן־מאַניפעסטאַציעס און אין די אַקציעס, וועלכע האָבן פאַר אַ ציל זיך קעגנצושטעלן דעם וואָפן־געיעג פאַר אַן אַלגעמיינער אַנטוואָפענונג און פאַר איינהאַלטן דעם שלום אויף דער וועלט און אין נאָענטן מזרח;

— בייזשטייערן דורך קאָנקרעטער קאָנסטרוקטיווער הילף צום פרידלעכן אויפבוי־ווערק אין ישראל וואָס מיר פירן יאָר־איין־יאָר־אויס און אַזוי ווייטער.

בלייבנדיק טריי זיינע טראַדיציעס פון נישט פאַרגעסן די אַזוי טרויערי־קע נאָענטע פאַרגאַנגענהייט, ווי די לעצטע בלוטיקע אַטענטאַטן פון רי קאָפּערניק אין פאַריז, אין אַנטווערפּן היאָר צום צווייטן מאָל, אין ווין, ווי דעם אַטענטאַט קעגן פּויפּסט, וועט דער פאַרבאַנד פאַרזעצן דעם קאַמף מיטלען קעגן אָט די פאַרברעכערישע טעראָר־אַקטן, וואָס באַאומרואיקן יידן און נישט־יידן, וואָס האָבן געקעמפט קעגן נאַציזם.

מיר זייגען דעריבער זיכער, אַז די אַנדערע מיטגלידער וועלן נישט פאַר־פעלן צו באַנייען זייערע קאַרטן פאַרן יאָר 1982.

די „קאַרט דע פּריאָריטע״ אין פאַרלענגערט ביז 1983

דאָס מיניסטעריום פון געוועזענע קאַמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות האָט געמאָלדן, אַז די „קאַרט דע פּריאָרי־טע״ פון די מלחמה־אינוואַלידן, וואָס איז געווען גילטיק ביז 1982 וועט היאָר נישט געטוישט ווערן. זי ווערט פאַרלענגערט ביזן יאָר 1983.

●

אינגיכן אומזיסטער טראַנספּאָרט אין פּאַריז פאַר קריגס־אינוואַלידן

דאָס מיניסטעריום פון קאַמבאַטאַנ־טען האָט אויך געמאָלדן, אַז עס ווערט דורך איר געגרייט אַ פּראָיעקט וואָס זאָל דערמעגלעכן פאַר די מל־חמה־אינוואַלידן פּענסיאָנירטע אומ־זיסטן טראַנספּאָרט אין מעטראָ, רע״ר און אויטאָבוס.

מען ווייסט נאָך אָבער נישט וועל־כע קאַטעגאָריעס עס וועלן פון דעם טראַנספּאָרט געניסן.

אין אַ פריערדיקן קאָמוניקאַט האָט דער סינדיקאַט פון טראַנספּאָרט־וועזן געמאָלדן, אַז ס׳וועלן געניסן די רע־פאָרמירטע אויף 75 פּראָצענט און מער.

פריינטלעכער צוזאַמענטרעף אין אונדזער לאָקאַל פון די קאָמיטעט־מיטגלידער מיט זייערע פרויען

אונדזערע קאָמיטעט ־ מיטגלידער, וועלכע פירן אויס אַ גאַנץ יאָר זייערע אומאויפהערלעכע אויפגאַבן אין דינסט פון די יידישע קאַמבאַטאַנטן, האָבן זונטיק, דעם 24סטן יאַנואַר זיך הערלעך פאַרדינט דעם געלונגענעם צוזאַמענטרעף באַגלייט דורך זייערע פרויען, ביי געדעקטע טישן אין איי־גענעם לאָקאַל, אַ צוזאַמענטרעף, וואָס האָט באַנייט די טראַדיציע פון די אַמאָליקע באַנקעטן פאַר די בעסטע אַקטיוויסטן, נאָך די יערלעכע בעלער וואָס מיר פלעגן אַמאָל אָרגאַניזירן.

ביי שיין־סערווירטע טישלעך, אין דעם פיין־דעקאָרירטן העל־באַלויכטע־נעם גרויסן זאַל, באַצירט מיט בלומען און ביי אַ רייך־געגרייטן בופעט, אָרגאַניזירט דורך אייגענע כוחות פון די חברים: מ. סאָסעוויטש, ד. שוואַרץ, א. בלייער, ס. קאַץ מיט דער ספּאָנטאַנער הילף פון ר. קאָהן, לעווין און אַנדערע, האָבן די קאָמיטעט־מיטגלידער פאַרזוכט פון די גוטע מאכלים, זיך פריינטלעך אונטערגע־האַלטן אין אַהיימישער חברישער אָנטשפּאַנטער סביבה.

נאָך אַ קורצער דערעפענונגס־רעדע פון גענעראַל־סעקרעטאַר מ. שוסטער, וועלכער באַגריסט, גאָר באַזונדערס די פרויען־געסט, רופט ער פאָרצו־זעצן אונדזער פאַרצווייגטע אַקטיווי־טעט. ער שיקט איבער אין אַלעמענס נאָמען אַ שנעל געזונט־ווערן אונדזע־רע קראַנקע חברים און ווינטשט אַלע־מען אַ יאָר פון געזונט, פרייד און שלום אין דער וועלט. ער גיט אי־בער דאָס וואָרט אונדזער פּרעזידענט א. בעלער.

ווינטשענדיק אונדזערע קאָמיטעט־מיטגלידער מיט זייערע פרויען אַ גוט יאָר, שטעלט זיך אָפּ לענגער א. בע־לער אויף דער דאַטע פון די 17 יאָר, וואָס אין פאַבריקע וואָך פייערלעך אָפּ־געמערקט געוואָרן אין אונדזער אַפּרז־הויז לעוועגס און ווו ער האָט גע־האַט דאָס פאַרגעניגן, אַן איבעריק מאָל פעסטצושטעלן די גוטע פונק־ציאָנירונג פון הויז אונטער דער אָנ־פירונג פון אונדזער פאַרבאַנד און פון דירעקטאָר נאָטאַן סאַפּיר מיט זיין פרוי.

דער רעדנער ברענגט דערביי אַ־רויס אייניקע דערמוטיקנדיקע ביי־שפּילן ווי אַזוי די קאָנוואַלעסצענטן האָבן באַדאַנקט דער אָנפירונג און ווי אַזוי עס פאַרברידערן זיך יידן און נישט־יידן, דורכברעכנדיק יעדע מחיצה צווישן שוואַרצע, ווייסע און אַראַבער.

במשך פון מערערע שעהן (ביז 7 אָוונט), האָט די גוטע שטימונג אַלע־מען אַרומגענומען אונטער די קלאַנ־גען פון יידישע לידער. עווא גאָלד־געוויכט איז אַרויסגעטראָטן מיט אונ־דזער טייערן עוזר קאָווקאַ אין אַ דואָ און מיט אַ סאָלאָ־ליד. ע. קאָווקאַ האָט ווי יעדעס מאָל אַנטציקט מיט זיין זיסער שטים אין מערערע יידישע זאַפטיקע ניגונים.

די צוויי לידער פון ח׳ קאַראַל סאַ־פּירשטיין, דערונטער פון משה שול־שטיין, האָבן באַשטעטיקט, אַז ער זינגט שיין און ריכטיק און פאָל בראַון האָט זייער אויסגענומען מיט זיין ליד „די טויטע בלעטער״ פון זשאַק פּרע־ווער.

מען קאָן שוין ווידער אָנגעבן אויף דעם „מעדאַי דעז וואַדע״

לויט אַן ערשט פאַרעפנטלעכן דע־קרעט פון פּרעמיער־מיניסטער און קאַמבאַטאַנטן־מיניסטער, קאָנען די געוועזענע קריגס־געפאַנגענע, וואָס האָבן באַוויזן צו אַנטלויפן פון די סטאַלאַגן אין נאַצי־דייטשלאַנד און אויך אין פראַנקרייך ווידער אָנגעבן די ביטעס צו באַקומען דעם פאַר זיי באַשטימטן „מעדאַי דעז וואַדע״, אָפּ־געשטעלט שוין זינט לענגערע יאָרן.

דער דאָזיקער דעקרעט האָט אַ־רויסגערופן גרויס צופרידנקייט מצד די קאַמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס, וואָס האָבן נישט אויפגעהערט צו שטעמ־פּלען דאָס פאַרהענגען די רעכט פון די יעניקע, וועלכע האָבן נישט באַ־וויזן אָנצוגעבן די ביטעס.

די יערלעכע
טאַמבאַלאַ
קאַמפּאַניע
פאַר קאָנסטרוקטיווער
הילף פאַר ישראל
און פאַר אונדזערע
סאָציאַלע צוועקן
הייבט זיך אָן
היינטיקן חודש

Le Directeur: Maurice SISTER
Commision paritaire n° 1092 D 73

– – – –

Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris

PENSIONS D'INVALIDITÉ

Pourcentages	Indices	Montant Trimestriel au 1-1-82	Pourcentages	Indices	Montant trimestriel au 1-1-82
INVALIDES DE 10 A 80 %					
10 %	44	471,35	50 %	238	2.549,57
15 %	66	707,02	55 %	262	2.806,67
20 %	88	942,70	60 %	286	3.063,77
25 %	110	1.178,37	65 %	310	3.320,87
30 %	143	1.531,88	70 %	334	3.577,97
35 %	167	1.788,98	75 %	358	3.835,07
40 %	190	2.035,37	80 %	382	4.092,17
45 %	214	2.292,47			
INVALIDES DE 85 A 100 % SANS OU AVEC ALLOCATION G.M.					
85 % ss all. G.M.	489	5.238,41	95 % ss all. G.M.	574	6.148,97
85 % av. all. G.M.	625	6.695,31	95 % av. all. G.M.	872	9.341,30
90 % ss all. G.M.	522	5.591,92	100 % ss all. G.M.	628	6.727,45
90 % av. all. G.M.	745	7.980,81	100 % av. all. G.M.	1.000	10.712,50

N° 176 - Février/Mars 1982 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

N° 177 AVRIL - MAI 1982. p. 1 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

(Directeur-Fondateur 1946 - 1981 : I. CLEITMAN)

8 Mai 1982: L'appel de l'U.F.A.C.

L'U.F.A.C. salue le rétablissement du jour férié du 8 MAI obtenu par ses efforts opiniatres.

Il convenait, en effet, de donner à la commémoration de la victoire du 8 MAI 1945 une solennité comparable à celle du 11 novembre 1918, pour rendre aux morts de la deuxième guerre mondiale l'hommage qu'ils méritent et souligner la valeur symbolique de cette date, l'une de plus importantes de l'Histoire de l'Humanité.

Elevons notre pensée vers les soldats avec ou sans uniforme qui ont sacrifié leur vie pour rendre à la France son indépendance et sa place dans le concert des Nations et pour rétablir les libertés républicaines.

Elevons notre pensée vers toutes les victimes de la barbarie nazie, vers tous les êtres humains exterminés dans les camps de concentration ou massacrés sur notre territoire.

Que l'ampleur des pertes subies par les belligérants, que la vague de fanatisme et de racisme qui déferla sur l'Europ et mit en péril notre civiiisatic nous inspirent la vigilance, l recherche de la paix et de l coopération internationale.

Que les journalistes et le enseignants fassent connaitre à la population, et plus particuliè rement à la jeunesse, la volonté exprimée par les Anciens Combattants en maintes occasions, notamment à ROME en octobre 1979 dans le Message adressé par eux aux chefs d'Etats et aux peuples du monde entier.

Dans les circonstances actuelles, nous sommes conscients que la sécurité du pays repose sur le sens civique des citoyens et sur les moyens dont son armée dispose.

Convaincus aussi que l'accélération de la course aux armements aggrave la tension internationale, nous rappelons solennellement les termes de ce message :

« Nous soutiendrons tout pas en avant et encouragerons tous les efforts ayant pour objet d'arrêter la course aux armements et de progresser vers le désarmement général et complet sous contrôle international efficace . . .

«Nous récusons la fatalité de la guerre et, confiants dans les destinées de l'homme, nous nous refusons à laisser aux générations futures un monde de ruines, de désolation et de mort . . .

«Nous affirmons notre volonté de contribuer a batir un monde de vie, de progrès et de justice dans le respect de la Liberté et de la dignité de la personne humaine».

VIVE LA FRANCE
VIVE LA PAIX ET LA FRATERINTE!

Le Président National de l'UFAC
René PEYRE

LES CEREMONIES DU 8 MAI

Le 8 mai, des cérémonies du souvenir seront organisées dans toute la France.

A Paris, le Président de la République assistera à une prise d'armes à l'Arc de triomphe, en présence d'une délégation de cinq cents jeunes gens venus de l'Europe des dix et d'une vingtaine de délégations étrangères d'anciens combattants, tandis que le Premier ministre, M. Pierre Mauroy, présidera un service religieux en l'église de Saint-Louis des Invalides. D'autres cérémonies auront lieu le même jour dans la crypte des Invalides, au mont Valérien et au Panthéon.

RENCONTRE INTERNATIONALE DES ANCIENS COMBATTANTS AU PAVILLON GABRIEL A PARIS

Dans le cadre des Festivités du 8 MAI l'U.F.A.C. a prévu une rencontre le 7 mai 1982 après-midi, avec la participation des représentants de quatre Organisations Internationales d'Anciens Combattants et les Associations étrangères, ainsi que des Organisations françaises d'Anciens Combattants.

Cette rencontre sera placée sous le haut patronage du Président de la République, et le Gouvernement et les Ambassadeurs des pays invités participent également à cette rencontre placée sous le thème « PAIX et LIBERTE ».

A l'issue de cette rencontre, les participants seront conviés à la cérémonie de la Flamme à l'U.F.A.C., avant d'assister à une cérémonie au PANTHEON.

Vous serez nombreux à la Cérémonie du Souvenir en l'honneur des Combattants juifs morts pour la France qui aura lieu devant notre monument au Cimetière de Bagneux

LE DIMANCHE 6 JUIN A 10 H. 30

sous le haut patronage

du ministre des Anciens Combattants

Cette traditionnelle manifestation se déroulera en présence de nombreuses personalités civiles et militaires et des délégations des organisations et sociétés.

LE 6 MAI à 18 H CEREMONIE DE LA FLAMME

ORGANISEE PAR LA FEDERATION DES ANCIENS COMBATTANTS JUIFS

Cette année la Cérémonie traditionnelle de la Flamme aura lieu le mercredi 6 mai.

Nos camarades sont priés de venir rendre hommage au Soldat inconnu à l'Arc de Triomphe.

En venant nombreux ils contribueront à faire du 37e anniversaire de la defaite nazie une grande manifestation de la fidélité et du souvenir.

Le rassemblement se fera à 18 h. devant l'entrée du souterrain, place Charles-de-Gaulle.

UNE DELEGATION DE NOTRE UNION RECUE PAR M. JEAN LAURAIN, MINISTRE DES ANCIENS COMBATTANTS ET VICTIMES DE GUERRE

A la demande de notre Union, une délégation composée de : I. BELLER, président, Ch. APPEL, co-président et M. SISTER, secrétaire général, a été reçue le mardi 16 Février par M. Jean LAURAIN Ministre des Anciens Combattants et Victimes de Guerre.

La délégation à abordé plusieurs problèmes, notamment l'importantce de notre Union et de ses réalisations; notre maison de convalescence de Levens, les cérémonies de Bagneux en hommage à nos héros morts pour la France.

A la fin de cette entrevue, le Ministre nous a promis de visiter «Les Lauriers Roses» dès qu'il se trouvera sur la Côte d'Azur.

34ème Anniversaire de l'Etat d'Israël

TELEGRAMME ADRESSE A L'AMBASSADE D'ISRAEL

L'Union des Engages Volontaires et Anciens Combattants Juifs, 26, rue du Renard, Paris 4ème adresse à l'Etat d'ISRAEL, à l'occasion du 34ème anniversaire de sa création, ses meilleurs voeux de paix et de prospérité.

Ls Président
ILEX BELLER
Le Secrétaire Général
MAURICE SISTER

Le 39e anniversaire du soulevement du Ghetto de Varsovie fêté dignement

Le 19 avril à l'appel du C.R. I. F. et de la section française du «Congrès Juif Mondial», la grande foule des parisiens est venue rendre un vibrant hommage, devant le « Mémorial du Martyr Juif Inconnu», aux héros de l'insurrection du Ghetto de Varsovie.

Sous la présidence d'Henri BULAWKO ont pris la parole Jacques LAZARUS et Mordechai LERMAN.

Notre Union était représentée par de nombreux camarades du Secrétariat, du Comité et de l'organisation.

Un programme artistique a clos sette soirée.

LE 18 AVRIL : SALLE DES CONGRES DE LA BOURSE

Dimanche après-midi s'est déroulée une manifestation rendant hommage au combat héroïque des insurgés du Ghetto de Varsovie, organisée par un Comité de plusieurs organisations, sous la présidence de Pierre PARAF. Le professeur Wladimir JANKELEWITCH, André TOLLET et Charles STEINMAN, ont parlé tour à tour. Plusieurs centaines de personnes étaient presentes. Notre Union était représentée par nos camarades WAJCMAN et BLAIER.

La matinée s'est terminée par un programme artistique.

★

Des célébrations ont eu lieu dans toutes les villes de France où la Communauté juive est organisée.

L'Insurrection du Ghetto

C'est le général SS Stroop qui a été chargé d'anéantir le ghetto. L'organisation juive de combat attendait l'attaque et s'était préparée à la riposte. Dans la nuit du 18 au 19 avril les forces allemandes prennent position autour du ghetto qui se met en état d'alerte : «Juifs, l'heure de la vengeance a sonné, que tous ceux qui sont capables de porter une arme rejoignent les rangs des combattants ! que les vieillards et les femmes apportent leur aide ! aux armes !». Les groupes de combat forment une ligne de défense qui protège les rues du ghetto central. A 6 heures du matin une colone allemande pénètre dans le ghetto par la porte de la rue Nalewki jusqu'à l'angle de la rue Gesia où elle est reçue par une pluie de balles et de bouteilles explosives. La surprise dégénère en panique et les Allemands battent en retraite après deux heures de combat laissant sur le terrain des morts et des blessés. Une autre colone allemande, sous la protection de trois chars légers, est stoppée rue Zamenhof avant le carrefour de la rue Mila et doit s'enfuir en abandonnant un char incendié. On se bat aussi place Muranowski. Disposés en tirailleurs, rasant les murs les Allemands se cachent derrière les chars mais les insurgés sont partout insaisissables. De toutes les fenêtres, de tous les toits un feu meurtier décime les assaillants et à 8 heures du soir Stropp arrête le combat, laissant des morts et des prisoniers dans le ghetto.

L'Etat-Major de l'Organisation juive de Combat était logé dans un cave au centre du ghetto d'où il dirigeait l'insurrection.

(Suite en page 2)

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

En Israël avec François Mitterrand

Le voyage officiel effectué en Israël, début mars par le président de la République a été largement couvert par les médias. On a souligné la joie des israéliens conscients de l'importance de l'événement.

L'absence de communiqué final illustre l'existence de divergences fondamentales, mais comme on l'a revelé ici et là, l'amitié n'implique pas un alignement automatique des positions respectives. De toutes façons, on n'appréciera qu'à la longue les effets de ce voyage sur le plan des échanges économiques et culturels.

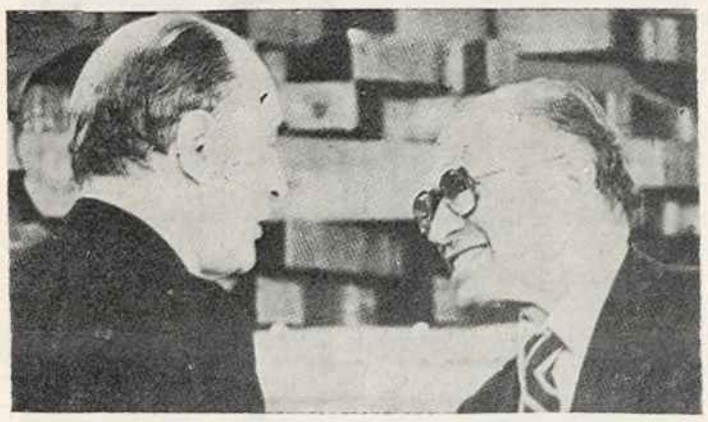

Pour ma part, je retiens deux étapes que la presse a quelque peu négligées :

D'une part, la cérémonie à Yad Vashem, de l'autre, celle de l'Université Hébraïque.

A Yad Vashem, on a inauguré un Auditorium dédié à la Résistance juive en France et un jardin consacré à Marianne COHN, tombée en essayant d'arracher des enfants juifs aux griffes nazies.

A l'Université, on a remis au président de la République le diplôme de docteur Honoris Causa et annoncé la création d'une Chaire Léon Blum, confiée au professeur Zev Sternhell.

La veille, la délégation du C. R. I. F. et celle des Résistants Juifs s'étaient recueillis devant le Mémorial de la Déportation des juifs de France érigé non loin de Jérusalem.

Pour les observateurs, ce furent des moments d'intérêt secondaire, du moins, les traitèrent-ils, à tort, comme tels. Naturellement, le point culminant fut le discours à la Knesseth.

Le président de la République, qui connait parfaitement Israël où il s'est rendu à plusieurs reprises (son fils a même séjourné dans un kibboutz), a soulevé le problème palestinien. On ne saurait l'éluder même si l'approche française et israélienne apparaît distincte, voir opposée.

Comme il l'avait donné à entendre avant son départ, il ne se rendait pas en Israël en médiateur (pour cela il faudrait que les deux parties le souhaitent, ni porteur d'une solution miracle).

Après son départ, les israéliens se sont retrouvés face à leurs problèmes. Mais ils savent qu'un ami est venu à eux. Cet ami préside aux destinées d'un pays, la France, qui fut et reste présente dans le bassin méditerranten.

Henry BULAWKO

La campagne de Bons de soutien pour nos œuvres sociales et pour Israël

Les camarades et amis de notre Union qui ont reçu au début du mois de mars les carnets de bons de soutien sont depuis à pied d'œuvre. A ce jour nous avons depassé la somme des 35.000 francs. Il faut donc continuer a diffuser d'avantage et poursouivre la campagne sur le même rythme.

Les sommes collectées sont destinées d'une part à nos œuvres sociales et d'autre à l'aide constructive en Israël.

Les bons de soutien donnet le droit de participer au tirage d'une tombola comprenant de nombreux lots de valeur, dont deux voyages en Israël.

Le tirage public aura lieu le **mercredi 16 juin** prochain à 15 h. 30 au siège de notre Union 26, rue du Renard, Paris 4ème.

Un petit éffort de chacun est necessaire pendant les quelques semaines qui restent, pour que la reussite de notre campagne soit à la hauteur de nos espérances.

L'Insurrection du Ghetto

(Suite de la page 1)

Tout le ghetto était divisé en sections et les liaisons se faisaient par les souterrains.

Le ghetto se bat. Il manque d'armes et de munitions mais il tient les Allemands en échec.

Le 26 avril, la Gestapo fait appel à la Vehrmacht. La Vehrmacht recule. On envoie des avions. Les bombes pleuvent, ensevelissant les défenseurs sous les décombres.

Dans la nuit du 26 au 27 un détachement juif attaque avec la Garde Populaire la prison de Varsovie, « Pawiak », et libère 2.000 personnes politiques dont une partie forme une unité combattante qui se joint aux défenseurs du ghetto. Début mai, ce sont des juifs évadés du ghetto de Lublin qui arrivent bien armés, pour se battre. Trois semaines de combat et de bombardements incessants anéantirent la plupart des positions défensives du ghetto. Les égouts inondés ou gazés empêchent le ravitaillement d'arriver ; les armes et les munitions font défaut. Mais la résistance continuait par des actions isolées de combattants surgis des souterrains. Des groupes de Juifs réussisent à passer la muraille pour gagner les forêts et continuent le combat avec la Garde Pouplaire.

Le 8 mai, Stropp s'empare du 18, rue Mila. Mais la «bataille de ghettograd » continuait. Après les combats de rues et la défense des abris fortifiés, dans les décombres calcinés du ghetto agirent les «hommes des ruines».

Si Stropp affirme le 15 mai que «le quartier juif a cessé d'exister » à Varsovie, les combats continuent dans les ruines fumantes du ghetto.

EXPOSITION DU PEINTRE

ILLEX BELLER

« ILS ONT TUÉ MON VILLAGE »

HALL DU PALAIS DES BEAUX-ARTS

23, rue Ravenstein, 1000 BRUXELLES

du 20 avril au 3 mai 1982

Samedi et dimanche inclus de 12 h à 19 h.

Notre camarade et Président Ilex BELLER, s'est depuis quelques temps fait une belle réputaion de peintre de la vie juive.

Après Paris, Bruxelles expose ses toiles sur le thême déjà familier :

«ILS ONT TUE MON VILLAGE».

Le vernisage a eu lieu le lundi 19 avril, en présence de S.E. M. R. VAURS, ambassadeur de France en Belgique, de Madame Simone VEIL, ancien Président du Parlament Européen.

Les Brruxellois juifs et non juifs ont montré un vif interêt en venant très nombreux.

Beaucoup d'enseignants ont decidé d'y conduire leurs élèves.

TELEGRAMME ADRESSE A L'AMBASSADEUR D'ISRAEL

L'UNION DES ENGAGES VOLONTAIRES ET ANCIENS COMBATTANTS JUIFS, 26, rue du Renard, 75004 Paris, exprime, à l'occasion du lâche attentat qui a couté la vie à Monsieur BAR SIMENTOV, Secrétaire d'Ambassade d'Israël, sa profonde indignation et adresse à sa famille, à l'Ambassade et au peuple d'Israël, sa plus vive sympathie.

Le Président
CH. BELLER

NOS VOEUX

Nous sommes heureux d'annoncer la naissance de Simon PONS, petit-fils de notre regretté président Bernard PONS.

Toutes nos félicitations aux jeunes parents et tous nos voeux à Madame PONS, sa grand-mère.

– – –

Nous adressons toutes nos félicitations à notre camarade Max HERZ et son épouse, à l'occasion du mariage de leur fille Françoise avec Albert Wazana. Un grand Mazel-Tov aux jeunes mariés.

NOS PEINES

Nous exprimons nos condoléances les plus sincères aux familles de nos camarades disparus:

GOLDBERG Max
KAJLER Moszek
MODLIN Mendel
NAUMBERG Henri
KRIEGER Edouard
RACHE François

Nous adressons nos condoléances les plus fraternelles à notre camarade Maurice WARZAGIER, cruellement frappé par le décès de son épouse Rachel WARZAGIER.

Le Dr. S. DANOWSKI n'est plus

Dr DANOWSKI Samuel n'est plus. Il nous a quité le 18 Février. Né le 24 Avril 1904 à Brest-Litowsk (à cette date territoire polonais), il est venu en France en 1924, et devient docteur en médecine.

A la déclaration de la guerre en 1939, estimant que sa place est aux côtés de sa patrie d'adoption agressée, il s'engage dans l'armée française pour la durée de la guerre.

Médecin auxiliaire sous-lieutenant, il monte au front avec le 3ème Bataillon du R.M.V.E. Démobilisé, il s'engage dans la Résistance et sert comme médecin des maquis de Haute-Corrèze jusqu'à la libération prouvant ainsi sa reconnaissance à la France, symbole de la liberté et des droits de l'homme.

Dès 1941 il se préoccupe du sort de ses camarades et fonde à Montpellier une Amicale d'anciens combattants engagés volontaires.

Le Docteur DANOWSKI était un homme dynamique et dévoué.

Après la guerre, c'est à la cause des engagés volontaires, anciens combattants juifs qu'il se consacre avec ferveur en dépit de ses nombreuses activités et responsabilités profesionnelles. Ses camarades du 23ème R.M.V.E. l'élisent Président. Il devient également Président de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, mandat qu'il exerça pendant de longues années.

Le Dr DANOWSKI a su gagner l'estime et le respect de la grande masse de ses camarades. D'un abord simple et charmant, il prodiguait ses conseils à tous ceux qui venaient le solliciter.

Il s'est dévoué non-seulement dans les domaines de la santé et sociaux, mais n'a pas épargné ses efforts dans ceux de la presse et de la culture. Le Dr. DANOWSKI a assuré de nombreux articles et conférences médicales très appréciées.

Homme dont le courage a été démontré par ses engagements et sa vie le Dr DANOWSKI mérite le respect de tous les anciens combattants.

OBSEQUES EMOUVANTES

La foule imposante des amis et camarades est venue le Lundi 22 Février 1982, au Cimetière de Bagneux, auprès de la famille, rendre le dernier hommage au Dr Samuel DANOWSKI, président d'honneur de l'U.E.V.A.C.J.

Le Dr MINC, au nom de la Société Brest-Litowsk, Monsieur BROTMAN au nom de l'Amicale du 23ème R.M.V.E., notre président Ilex BELLER et le Général COMPAGNON, président des Associations de la Légion Etrangère, ont pris tour à tour la parole pour souligner avec tristesse et émotion le grand vide laissé par cet homme courageux.

Voici un extrait du discours prononcé par notre président Ilex BELLER :

EXTRAIT DE L'ALLOCUTION DE NOTRE PRESIDENT I. BELER

Au nom de l'Union des Anciens Combattants juifs, je salue notre camarade DANOWSKI pour son dernier voyage.

Après la disparition de Isi BLUMCLEITMAN, sa mort nous a cruellement frappé. Nous venons de perdre en lui, un camarade de combat, un ami très cher, président de notre Union durant de longues années et pour laquelle il se dévoua corps et âme.

C'est lui qui a posé la première pierre de notre plus belle réalisation, la maison de repos des «Lauriers Roses» à Levens.

Comme président de notre Union, il n'avait jamais menagé ses forces, et se dévoua sans compter pour défendre les intérêts des anciens combattants juifs.

Il agissait toujours dans l'esprit de l'Union.

Ardent défenseur d'Israël, admirateur des réalisations du jeune état juif ; il a toujours œuvré pour que la solidarité de notre organisation envers Israël traduise les sentiments de la grande majorité de nos adhérents.

Avec Samuel DANOWSKI, nous perdons un valeureux camarade, un dirigeant estimé de tous.

Le poète a dit : «il y a des morts qui s'en vont, mais il y en a qui restent dans le coeur de ceux que l'on aime».

Chère Madame Danowski, et vous ses enfants, sachez que tous nos camarades, des centaines d'anciens combattants, sont avec vous dans voire malheur, ils garderont le souvenir du Dr Samuel DANOWSKI pour toujours dans leur cœur.

●

POUR LE SCHLOICHEM

Nombreux ont été les camarades et amis qui ont accompagné Dimanche 21 Mars, devant la tombe de notre regretté camarade Dr. DANOWSKI, son épouse et ses enfants, pour célébrer le 30ème jour de sa mort.

Le Directeur : Maurice SISTER
Commision paritaire n° 1092 D 73

– – – –

Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis. 75010 Paris

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

ארגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראַנט־קעמפער

דאָס יידישע פּאַריז וועט זונטיק דעם 6־טן יוני אָפּגעבן כבוד די געפאַלענע יידישע העלדן

ווי אין די פריערדיקע יאָרן זינט 1948, ווען דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד האָט אויפגעשטעלט דעם סימבאָלישן מאָנומענט אין באַניע, וועט אונדזער טראַדיציאָנעלע אָנדענק־צערעמאָניע פאָרקומען הײַאָר זונטיק, דעם 6־טן יוני אויפן בית־עולם באַניע.

אין דעם פייערלעכן מאָמענט פון ערנסטן שטילשווייגן צום אָנדענק פון אונדזערע געפאַלענע קאַמפס־חברים דאַרף אויך היינט א יעדער פון אונדז געדענקען די הייליקע צוואה, וואָס זיי האָבן אונדז איבערגעלאָזט.

באַרייכערט מיט די דערפאַרונגען פון די לעצטע יאָרן אין אָנבליק פון די דראָענדיקע געפאַרן, באַזונדערס נאָך די אַלע אַטענטאַטן, ווי לעצטנס נאָכן מאָרד איבערן ישראלדיקן דיפּלאָמאַט יעקב באַרסימאַנטאָוו אין פּאַריז, טריי די אידעאַלן, וועלכע האָבן אונדז אַלעמען דעמאָלט באַהויכט צו פרייוויליקער אַנגאַזשירונג און קרבנות־גרייטקייט, דאַרפן מיר שטענדיק שטיין אויף דער וואַך, אייניק און געשלאָסן.

דורכגעדרינגען מיטן באַוווסטזיין פון דער ראָל פון יידישן קאָמבאַטאַנט — כסדר צו פאַרבלייבן א שוץ־וואַנט פאַרן יידישן ישוב, מוטיק און פעסט זיך אַנטקעגנצושטעלן יעדן באַנייטן אויסדרוק פון יידן־האַס און ראַסיזם, מיטווירקן מיט אַלע אונדזערע כוחות צוזאַמען מיט אַלע קאָמבאַטאַנטן צו שיצן די דעמאָקראַטיע אין לאַנד און דעם שלום אויף דער וועלט, ווי דעם שלום אויף די גרענעצן פון ישראל.

אַט פאַרוואָס אַלע אונדזערע מיטגלידער און די יידן פון פּאַריז דאַרפן קומען זונטיק, דעם 6־טן יוני אויף אונדזער יערלעכער צערעמאָניע אין באַניע. דאָס וועט זיין דער גרעסטער כבוד, וואָס מען קען אָפּגעבן אונדזערע געפאַלענע קעמפער אין קאַמף קעגן היטלער־דייטשלאַנד.

מ. שוסטער

די פייערונגען פון 8־טן מאַי

צום ערשטן מאָל, זינט לאַנגע יאָרן, ווערט דער 8־טער מאַי געפייערט אויף אַזאַ אימפּאָזאַנטן אופן. שוין דעם 7־טן מאַי וועט פאָרקומען אַן אינטערנאַציאָנאַלער צוזאַמענטרעף פון די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן פון צווייטן וועלט־קריג, אָרגאַניזירט דורכן אופאַ"ק.

11 אַזייגער וועט דער מער פון פּאַריז זשאַק שיראַק אויפנעמען די אינטערנאַציאָנאַלע פאַרשטייער און 16 אַזייגער וועט פאָרקומען די קאָנפערענץ אין פּאַלע גאַבריעל. עס נעמען אָנטייל בלויז די פאַרשטייער וואָס זיינען באַשטימט. 18.30 וועלן די אָנטיילנעמער אָנצונדן דעם פלאַם אין דער אָנוועזנהייט פון קאָמבאַטאַנטן־מיניסטער.

די פייערונגען פון 8־טן מאַי וועלן זיך אָנהייבן 9 פרי אין „לאַ שאַפּעל דעז ענוואַליד". צוו"א מאַניפעסטאַציעס וועט פאָרקומען אַ מיליטערישע דעפילאַדע פון מאַן וואַלעריען אָן. זי וועט אָפּמאַרשירן ביז עטואַל, ווו 18.30 וועט אָנגעצונדן ווערן דער פלאַם ביי דער אָנוועזנהייט פון פּרעזידענט פראַנסואַ מיטעראַן. אַ גרויסער באַל וועט פאָרקומען אויף פּלאַס דע לאַ קאָנקאָרד.

דער 8־טער מאַי, וואָס איז פּראָקלאַמירט אַלס יום טוב, ווי דאָס איז דער 11־טער נאָוועמבער, וועט זיין אַ גרויסע דאַטע און וועט אָפּמערקן דעם 37־סטן יאָרטאָג פון דער מפּלה פון די נאַציס.

די פייערונגען צום 39־טן יאָרטאָג פון וואַרשעווער געטאָ־אויפשטאַנד

דעם 19־טן אַפּריל איז געוואָרן 39 יאָר זינט די לעצטע 40 טויזנט יידן האָבן אין איינהייט אויפגענומען די שלאַכט אין געטאָ קעגן דער נאַצישער אַרמיי.

סטראָפּ איז געווען זיכער, אַז עס וועט אים געלונגען דורך אַ פּאָליציי־אָפּעראַציע צו ליקווידירן די יידישע אויפשטענדלער פון געטאָ, וואָס האָט אַרויסגערופן באַוווּנדערונג און דערשטוינונג פון דער גאַנצער וועלט. די נאַציס, וואָס האָבן במשך פון קנאַפּע צוויי יאָר אויסגעמאָרדעט דורך הונגער, עפּידעמיעס און דעפּאָרטאַציע 450 טויזנט יידן, זיינען דאָסמאָל געווען געצוווּנגען אָנצווענדן מעטאָדן פון אַ קריג לויט אַלע מאָדערנסטע כללים.

אונטער דער אָנפירונג און דערמוטיקונג פון די יידישע קאַמפס־אָרגאַניזאַציעס, וועלכע האָבן דורך ענגע פאַרבינדונגען מיט דער פּוילישער ווידערשטאַנד זיך פאַרשאַפט געווער, אונטער דער אָנפירונג פון זייערע שעפן מרדכי אַניעלעוויטש און יוסף לעוואַרטאָווסקי, האָבן די אויפשטענדלער אויפגענומען דעם אומפּאַרגלייכלעכן קאַמף.

דעם 19־טן אַפּריל האָט זיך אָנגעהויבן דער קריג אין יעדער גאַס, אין יעדער שטוב, אין די קעלערס און אויף די דעכער. אַ קריג וואָס האָט געדויערט מער ווי אַ חודש צייט. ווען די נאַציס האָבן פאַרניכטעט און פאַרברענט יעדע שטוב, אָפּווישנדיק יעדן שפּור פון לעבן האָבן די לעבנגעבליבענע קעמפער זיך געשלאָגן אין די לעכער אין די רואינען און אין די אונטערערדישע וואַסער־קאַנאַלן פאַרן יידישן כבוד און פאַר דער פרייהייט.

דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד שטעלט פעסט מיט צופרידנקייט, אַז דער 39־טער יאָרטאָג איז אויך הײַאָר אָפּגעמערקט געוואָרן אין פראַנקרייך אויף אַ זייער ווירדיקן אופן. אונדזער פאַרבאַנד האָט טריי זיינע באַשלוסן גערופן זיינע מיטגלידער זיך צו באַטייליקן אין די פייערונגען, כדי צו ציען די לערעס פון דאָזיקן היסטאָרישן אויפשטאַנד, איינער פון די העראָישסטע אַקטן פון יידישער גבורה.

דעם 18־טן אַפּריל

אונדזערע חברים ש. ווייצמאַן, א. בלייער און אַ. סאַדאָווסקי פון צענטראַלקאָמיטעט האָבן פאַרטרעטן אונדזער פאַרבאַנד אויף דער טראַדיציאָנעלער פייערלעכער אַקאַדעמיע, אָרגאַניזירט דורך אַ ברייטן געזעלשאַפטלעכן קאָמיטעט אין קאָנגרעסזאַל אויף בולוואַר די טאַמפּל, זונטיק, דעם 18־טן אַפּריל. פיל אַנדערע מיטגלידער האָבן זיך אין איר באַטייליקט.

אונטערן פאָרזיץ פון שרייבער פּיער פּאַראַף, ביי דער אָנוועזנהייט פון אַ גרויסן עולם זיינען אַרויסגעטרעטן: אַנדרע טאָלע, פּראָפעסאָר וולאַדימיר יאַנקעלעוויטש און שאַרל שטיינמאַן.

מיטן קדי"ש ביים מעמאָריאַל פון יידישן אומבאַקאַנטן מאַרטירער

זייער רירנדיק איז געווען די פייערונג אָרגאַניזירט דורכן קרי"ף און פון דער סעקציע פון יידישן וועלט־קאָנגרעס, וואָס איז פאָרגעקומען מאָנטיק, דעם 19־טן אין מעמאָריאַל ביי דער אָנוועזנהייט פון אַ גרויסן עולם.

אונטערן פאָרזיץ פון אַנרי בולאַווקאַ, האָבן גערעדט: ה. לאַזאַרוס און מ. לערמאַן.

אונדזער פאַרבאַנד, וואָס האָט גערופן זיינע מיטגלידער צו קומען, איז געווען צאָלרייך פאַרטרעטן דורך מערערע קאָמיטעט־מיטגלידער: די קאָ־פּרעזידענטן ש. אַפּעל, ג. שולץ, גענעראַל־סעקרעטאַר מ. שוסטער, קאַסירער ל. סאַלאַמאַן, מ. טשאַרני, ב. קויפמאַן, ס. קאַץ מיט די פענער, גורפינקעל, ש. ווייצמאַן, קאַראַס, ת. סאַדאָווסקי, י. קרישטאַל, ל. זימעט ס. זילבערבערג, פרוי ה. לילענשטיין, שראַגאַ, מ. סאָסעוויטש, ציווייַנער און אַנדערע.

ענלעכע פייערונגען זיינען פאָרגעקומען כמעט אין גאַנץ פראַנקרייך, ווו נאָר עס עקזיסטירט אַן אָרגאַניזירטער יידישער ישוב.

שוין א יאָר ווי בנימין שלעווין איז נישטאָ

דער יידישער קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד דערמאָנט מיט פּיעטעט די ערשטע יאָרצייט פון זיין מיטגליד, דער באַקאַנטער שרייבער בנימין שלעווין. אויף אַ טרויער־אָוונט אָרגאַניזירט דורך דעם שרייבער און זשורנאַליסטן־פאַריין, אונטערן פאָרזיץ פון מ. ליטווין, האָבן די רעדנער אַנאַליזירט זיינע ווערק. ב. שלעווין האָט טריי געדינט זיין פאָלק און דער יידישער קולטור.

דעם 6־טן מאַי — פלאַם־צערעמאָניע

ווי יעדעס יאָר און באַזונדערס הײַאָר ווען די פייערונגען פון 8־טן מאַי נעמען אָן אַזאַ ברייטן כאַראַקטער, וועלן די יידישע קאָמבאַטאַנטן קומען צאָלרייך, כדי זיך צו באַטייליקן דאָנערשטיק, דעם 6־טן מאַי 1982, ביים טריאומף ־ טויער פון אומבאַקאַנטן סאָלדאַט.

אונדזער פאַרבאַנד וואָס איז צוזאַמען מיט דער פעדעראַציע פון די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע וועלט־מלחמות צווישן די אָרגאַניזאַציעס פון דער דאָזיקער פּאַטריאָטישער מאַניפעסטאַציע, רופט זיינע מיטגלידער צו קומען אויף דער פלאַם צערעמאָניע. הײַאָר וועלן אונדזערע חברים ש. אַפּעל און ל. סאַלאַמאַן אָנצונדן דעם פלאַם אין דער אָנוועזנהייט פון ישראל־אַמבאַסאַדאָר.

טרעף־פּונקט דאָנערשטיק, דעם 6־טן מאַי אָוונט אויף עטואַל־פּלאַץ.

ד"ר סאַמועל דאַנאָווסקי איז מער נישטאָ!

די געוועזענע יידישע קאָמבאַטאַנטן זיינען געקומען צונויף אָפּגעבן כבוד זייער טייערן חבר און מוטיקן מענטש פון קאַמף און פון רעאַליזירונגען

אַ זייער גרויסער עולם איז מאָנטיק, דעם 22־סטן פעברואַר געקומען אָפּגעבן אויפן בית־עולם באַניע דעם לעצטן כבוד דעם דאָקטאָר סאַמועל דאַנאָווסקי, (געשטאָרבן אין דער נאַכט פון 17־טן פעברואַר), לאַנגיאָריקן פּרעזידענט און ערן־פּרעזידענט פון יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד, פונעם אַמיקאַל פון 23־סטן פרייוויליקן ר. מ. וו. ע., פּרעזידענט פון דער געזעלשאַפט ברעסט־ליטאָווסק און באַקאַנטער געזעלשאַפטלעכער טוער צו הילף ישראל.

די רעדנער ביים אָפענעם קבר, ד"ר י. מינץ, (ברעסט־ליטאָווסק), בראַטמאַן (אַמיקאַל פון 23סטן) אילעקס בעלער, פּרעזידענט פון יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד און גענ. קאַמפּאַניאָן, פּרעזידענט פון די געזעלשאַפטן, פון פרעמדן־לעגיאָן — האָבן אין זייערע רירנדיקע רעדעס אַרויסגעהויבן דעם מוטיקן מענטש, וועלכער האָט זיך אין 1939 פרייוויליק אַנגאַזשירט אין דער פראַנצויזישער אַרמיי, כדי צו פאַרטיידיקן דאָס לאַנד וואָס האָט אים אַדאָפּטירט קעגן היטלערישן שונא.

אונדזער פּרעזידענט בעלער האָט אונטערגעשטראָכן די גרויסע מעלות פון פאַרשטאָרבענעם, זיין איבערגעגעבנקייט פאַר די יידישע קאָמבאַטאַנטן, פאַר וועלכע ער האָט געווידמעט זיין צייט, מי און אַקציעס. ער האָט דערביי געבראַכט צום אויסדרוק אונדזער טרויער און אַז מיר וועלן שטענדיק דערמאָנען מיט פּיעטעט די ליכטיקע געשטאַלט פון ד"ר דאַנאָווסקי.

ד"ר דאַנאָווסקי איז מער נישטאָ. דער פאַרבאַנד האָט מיט זיין טויט פאַרלוירן אַ גוטן און מוטיקן חבר פון קאַמף און איינעם פון זיינע זיילן במשך פון לאַנגע יאָרן.

צו די שלושים פון ד"ר סאַמועל דאַנאָווסקי

אַ גרעסערע צאָל פון אונדזערע חברים זיינען זונטיק, דעם 21־סטן מערץ געקומען 15.30 אַזייגער אויפן בית־עולם באַניע, כדי צוזאַמען מיט דער פרוי און קינדער פון פאַרשטאָרבענעם און מיטגלידער פון דער געזעלשאַפט ברעסט־ליטאָווסק, דערמאָנען די ליכטיקע געשטאַלט פון ד"ר דאַנאָווסקי, ערן־פּרעזידענט פון אונדזער פאַרבאַנד, געשטאָרבן דעם 18טן פעברואַר 1982.

נאָך דעם רעליגיעזן טייל, האָבן גערעדט ביים מאָנומענט דער ערן־פּרעזידענט פון „ברעסט־ליטאָווסק" ה' לערנער, פּראָפעסאָר ס. גראַל אַלס פאַרשטייער פון דער זעלבער געזעלשאַפט און מ. שוסטער, גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד. זיי האָבן מיט צער אַרויסגעהויבן די פערזענלעכקייט פון פאַרשטאָרבענעם.

צווישן די אָנוועזנדיקע האָבן זיך געפונען אונדזערע חברים פון דער אָנפירונג: ש. אַפּעל, (וויצע־פּרעזידענט), מ. טשאַרני, ש. מאַלעך, ד. שוואַרץ, ח. שטאַבאָוויטש, לעווין, סאַלאַמאַן ווייצמאַן און אַנדערע.

אַ טרער אויפן פרישן קבר

אונדזער פאַרבאַנד האָט פאַרלוירן אַ וויכטיקע פּערזענלעכקייט, וועלכע האָט פאַרנומען אַ פאַראַנטוואָרטלעכן אָרט אין אונדזער אָרגאַניזאַציע.

די יידישע קאָמבאַטאַנטן האָבן פאַרלוירן אַן אייגענעם און גוטן חבר, וועלכער איז געווען געשעצט דורך אַלעמען.

דער דאָקטער דאַנאָווסקי איז מער נישטאָ!

ער איז געווען דער לאַנגיאָריקער פּרעזידענט פון פאַרבאַנד. ער איז געווען גוט באַקאַנט אין דער יידישער געזעלשאַפט, וועלכע האָט אָפּגעשאַצט זיין פאַרשטענדעניש פאַר אַלגעמיינע און יידישע פּראָבלעמען פון אונדזער צייט. די יידישע קאָמבאַטאַנטן האָבן אָפּגעשאַצט זיין איבערגעגעבנקייט פאַרן פאַרבאַנד און זיין אָנטייל אין אַלע טעגלעכע אונטערנעמונגען פון אונדזער אָרגאַניזאַציע. ער האָט שטענדיק געפּרעדיקט טאָלעראַנץ און פאַרשטענדעניש צווישן חברים.

דאַנאָווסקי האָט זיך נישט געגרויסט און ניט שטאָלצירט מיט זיין אַ דאָקטער. זיין מעדיצינישע וויסן האָט אים געדינט צו פירן אַ נאָרמאַל און אָנשטענדיק פאַמיליע־לעבן. ער האָט נישט געזוכט צו מאַכן פון דעם אַ קוואַל פון רייכטום. ער איז געווען פאַלקסטימליך און צוגענגלעך פאַר אַלעמען, ער איז געווען אַ געזעלשאַפטלעכער טוער.

פאַר אונדזער פאַרבאַנד האָט ד"ר דאַנאָווסקי אָפּגעגעבן פיל צייט מיה און ענערגיע. ער האָט אַרויסגעוויזן פיל אינטערעס פאַרן „מיטיעל", פאַר „לאַריע ראַז", לאַקאַל, פאַר „אונזער ווילן". אומעטום איז זיין אָנטייל געווען ווירקזאַם.

די יידישע קאָמבאַטאַנטן וועלן קיינמאָל נישט פאַרגעסן זייער קאַמעראַד ד"ר דאַנאָווסקי.

מיינע טיפסטע מיטגעפילן זיין אין טרויער־פאַרבליבענער פרוי און קינדער, מיט וועלכע איך בין פון לאַנג געווען באַפריינדעט.

י. פערסטטונסקי

(וויצע־פּרעזידענט פון פאַרבאַנד)

אונדזערע וואַרעמסטע גליק־ווונטשן
פון שלום און וווילזיין
פאַר מדינת ישראל
צו איר 34־סטן געבוירנטאָג

ס'איז נייטיק צו פאַרשטאַרקן די טאָמבאָלאַ־קאַמפּאַניע

אונדזער היאָריקע טאָמבאָלאַ־קאַמפּאַניע, וואָס האָט זיך אָנגעהויבן סוף חודש פעברואַר, איז ווי יעדעס יאָר זייער וואַרעם אויפגענומען געוואָרן דורך אונדזערע מיטגלידער און פריינט.

אויב דער רעזולטאַט איז ביז איצט אַ צופרידנשטעליקער, מערקט זיך אָבער אַ געוויסער שטילשטאַנד, וואָס דאַרף זיך אָפּשטעלן אויב מען וויל אָנהאַלטן די אַקציע אין זעלבן טעמפּאָ. ווי באַוווּסט, איז די טאָמבאָלאַ־קאַמפּאַניע באַשטימט פאַר קאָנסטרוקטיווער הילף אין ישראל און פאַר די סאָציאַלע צוועקן פון פאַרבאַנד.

צווישן די איבער 50 געווינס זיינען פאַראַן צוויי רייזעס קיין ישראל.

די ציאונג פון דער טאָמבאָלאַ איז באַשטימט אויף מיטוואָך, דעם 16־טן יוני 3.30 נאָכמיטאָג אין אונדזער לאָקאַל 26, רי די רענאַר.

קויפט און פאַרשפּרייט די טאָמבאָלאַ קאַרנעטן.

No 177 Avril Mai 1982

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

נאָכן באַזוך פֿון פֿראַנסואַ מיטעראַן אין ישראל

הגם דער באַזוך פֿון פֿראַנסואַ מיטעראַן אין ישראל איז פֿאָרגעקומען שוין אַ גוטע פּאָר וואָכן און די ישראלים האָבן זיך זינט דאַן ווידער אָנגעשטויסן אויף שווערע פּראָבלעמען, וואָס שטעלן זיך יעדן טאָג פֿאַר זיי, דערמאָנען זיי זיך אָבער, אַז דער פֿראַנצויזישער פּרעזידענט איז געקומען צו זיי ווי אַ פֿריינט און אַז זיין וויזיט קאָן אויך אין דער צוקונפֿט זיך אויסווירקן אויף אַ פּאָזיטיוון אופֿן.

די פּרעסע אין פֿראַנקרייך ווי אין ישראל און אין דער וועלט האָט בעתן דרייטאָגיקן וויזיט פֿון מלוכה־פּרעזידענט פֿראַנסואַ מיטעראַן אין מדינת ישראל זייער ברייט באַלויכטן און אונטערגעשטראָכן דעם אויסערגעוויינלעכן אינטערעס וואָס אַ באַזוך פֿון אַזאַ הויכראַנגיקער פֿראַנצויזישער פּערזענלעכקייט אין דאָזיקן ראַיאָן שטעלט מיט זיך פֿאָר.

פֿראַנסואַ מיטעראַנס באַזוך האָט פֿאַר אַלעמען אַרויסגעהויבן דעם טיפֿען אינטערעס פֿון פֿראַנקרייך אונטערצושטיצן דעם שלום אין נאָענטן מזרח און צו באַטאָנען די רעכט פֿון יידן אויף זייער מדינה, ווי ער האָט דאָס געבראַכט צום אויסדרוק בעת זיין באַזוך אין ירושלים, אין יד־ושם און אין זיין היסטאָרישער רעדע אין דער כנסת. ער האָט דערביי געבראַכט צום אויסדרוק די סאָלידאַריטעט פֿון די פֿראַנצויזישע אַנטי־נאַצי קעמפֿער צו באַערן דעם אָנדענק פֿון די יידישע קעמפֿער בעת דער לעצטער וועלט מלחמה, ווי דאָס איז געווען ביי זיין איינשטעלן דעם קאָנטאַקט מיט די טויזנטער פֿראַנצויזישע יידן אין ישראל, וועלכע האָבן אין זייער ווייטגרעסטער טייל געשטימט פֿאַר אים.

פֿיל פּאָליטישע קאָמענטאַטאָרן האָבן זיך געאייניקט, אַז דער וויזיט פֿון פֿראַנסואַ מיטעראַן, דער ערשטער אָפֿיציעלער באַזוך פֿון אַ פֿראַנצויזישן מלוכה-פּרעזידענט אין דאָזיקן ראַיאָן זינט לאַנגע יאָרהונדערטער, איז געגאַנגען באַזונדערס אין דער ריכטונג פֿון עפֿענען אַ נייע ערע אין די באַציאונגען צווישן פֿראַנקרייך און ישראל. דאָס איז לויט אַלע אָבסערוואַטאָרן אַ גאַר וויכטיקע ענדערונג אין די באַציאונגען צווישן ביידע לענדער. אַלנפֿאַלס האָלט מען אין ירושלים, אַז נישט געקוקט אויף די פֿאַראַנענע מיינונגס־פֿאַרשידנהייטן, וואָס עס זיינען פֿאַראַן צווישן די פֿירער פֿון ביידע מלוכות (וועלכע זיינען, אגב, געבליבן ביי זייערע שטעלונגען וואָס שייך דער לייזונג פֿון פּאַלעסטינער פּראָבלעם) וועט דאָס אָבער נישט זיין קיין שטערונג אויסצואַרבעטן פּלענער וועגן אַן ענגער צוזאַמענאַרבעט צווישן פֿראַנקרייך און ישראל אויף פֿאַרשידענע געביטן און אַז די האַנדלס־טראַנזאַקציעס קענען אויסגעברייטערט ווערן, ווי אויך די צוזאַמענאַרבעט אויפֿן טעכנאָלאָגישן געביט.

מען דאַרף אויך דערמאָנען, אַז די פּרעסע האָט נישט אויפֿגעהערט אונטערצושטרייכן דעם רייכן און פֿאַרשידנאַרטיקן פּראָגראַם פֿון דעם באַזוך און צוזאַמענטרעפֿן מיטן פּרעזידענט פֿון ישראל יצחק נבון, מיטן פּרעמיער בעגין, באַזוך אין יד ושם, רעדע אין דער כנסת, פּרעסע־קאָנפֿערענץ, באַזוך אין עכו, אין קיבוץ פֿון בית לוחמי הגטיאות, אויפֿטריט אין הילטאָן פֿאַר אַ פֿופֿצן הונדערט יידן פֿון פֿראַנקרייך און די צוטיילונג פֿאַרן פֿראַנצויזישן פּרעזידענט דעם ערן־דאָקטאָראַט פֿון העברעאישן אוניווערסיטעט אין ירושלים א. א. וו.

אין אַלע זיינע אַרויסטריטן איז געקומען צום אויסדרוק זיין זאָרג פֿאַר ישראל:

„ישראל מוז עקזיסטירן און קענען קריגן גאַראַנטיעס פֿאַר אַ זיכערן שלום, כ'האָב שוין געשריבן אין 1980 — האָט מיטעראַן דערקלערט — אַז עס זיינען פֿאַראַן צוויי פֿעלקער פֿאַר דעם זעלבן פֿאָטערלאַנד: דאָס יידישע פֿאָלק, וואָס האָט זיך איינגעקויפֿט די רעכט צו לעבן אין דאָזיקן לאַנד, וועמענס אורעלטערן האָבן אַרויפֿגעלייגט אַן אומאָפּפֿרעגבאַרן שטעמפּעל אין פֿאַרלויף פֿון טויזנטער יאָרן, און זיי זענען פֿאַר דאָס אויפֿצולעבן. אָבער אויך אַנדערע האָבן דאָרט געוווינט, געאַרבעט, געליטן און געהאָפֿט. איך טראַכט וועגן די פּאַלעסטינעזער, אַז מען קאָן זיי נישט צונעמען די רעכט צו באַקומען אַ פֿאָטערלאַנד. ס'וועט טאָקע זיין טראַגיש איבערצולאָזן אין די הענט פֿון צופֿעליקע כוחות־פֿאַרהעלטענישן די לייזונג פֿון אַ פּראָבלעם, וואָס קיין מענטש האָט נישט געקאָנט און נישט געוואָלט לייזן ביזן היינטיקן טאָג.

„איך מיין, אַז דאָס פּראָבלעם פֿון מיטעלן מזרח קאָן געלייזט ווערן דורך זיינע איינוווינערס. די היינטיקע ווירקלעכקייט פֿאָדערט צו גיין פֿאָרויס, טריט נאָך טריט. דערפֿאַר האָב איך טאָקע געשטיצט קעמפּ דייוויד”.

פֿראַנסואַ מיטעראַן האָט אָבער אונטערגעשטראָכן:

„ביז וואַנען די אַל”פֿ וועט ניט ענדערן איר טשאַרטע — קאָן זי נישט באַטראַכט ווערן ווי אַ פּאַרטנער צו פֿאַרהאַנדלונגען”.

דער ישראלדיקער פּרעמיער מנחם בעגין האָט פֿון זיין זייט הייס פֿאַרטיידיקט די שטעלונג פֿון זיין רעגירונג, „וואָס קען נישט אָנערקענען די אַל”פֿ אַלס פֿאַרשטייער פֿון די פּאַלעסטינער, און אַז עס איז נישטאָ קיין אָרט פֿאַר אַזאַ מלוכה”. ער האָט דערביי אונטערגעשטראָכן, אַז „די אויטאָנאָמיע איז די איינציקע לייזונג פֿאַרן פּאַלעסטינער פּראָבלעם אין די היינטיקע באַדינגונגען”.

מיטעראַן האָט דאַן קלאָר געמאַכט, אַז ער האָלט נישט פֿון אָנוואַרפֿן זיין מיינונג די פֿאַראינטערעסירטע צדדים, וועלכע דאַרפֿן אַליין פֿירן צווישן זיך די פֿאַרהאַנדלונגען אָן שום פֿאַרבאַדינגונגען.

עס בלייבט דעריבער צו האָפֿן, אַז טראָץ די מיינונגס־פֿאַרשידנהייטן קאָן פֿראַנסואַ מיטעראַנס באַזוך זיך אויסווירקן אויף אַ לענגערע מעטע צום גונסטן פֿון ביידע לענדער, וואָס שייך די באַציאונגען אויף אַ ריי געביטן און דערמיט קאָן אויך דערנעענטערט ווערן דער שלום אויף די גרענעצן פֿון ישראל.

די אויסשטעלונג פֿון אילעקס בעלער אין בריסל

אונטערן פּאַטראָנאַזש פֿון פֿראַנצויזישן אַמבאַסאַדאָר אין בריסל, מיטן אָנטייל פֿון סימאָן ווייל, איז אין די סאַלאָנען פֿון „פּאַלע דע באָז אַר”, מאָנטיק, דעם 19־טן אַפּריל געעפֿנט געוואָרן די אויסשטעלונג פֿון אונדזער פּרעזידענט אילעקס בעלער 80 אייל־בילדער געווידמעט דעם יידישן שטעטל.

די אויסשטעלונג, נאָך איר דערפֿאָלג אין פּאַריז, האָט אַרויסגערופֿן גרויס אינטערעס אין די בעלגישע יידישע און נישט־יידישע קרייזן.

זי ווערט יעדן טאָג באַזוכט פֿון די בעלגישע שילער מיט די לערער.

מיטוואָך, דעם 16־טן יוני

3.30 אויף 26 רי רענאָר

(מעטראָ ראַמביטאָ)

עפֿנטלעכע ציאונג פֿון אונדזער יערלעכער טאָמבאָלאַ

מיט אַן אַרטיסטישן פּראָגראַם

די איינקונפֿטן גייען פֿאַר קאָנסטרוקטיווער הילף אין ישראל און פֿאַר די סאָציאַלע צוועקן פֿון אונדזער פֿאַרבאַנד

איינטריט פֿריי.

א דעלעגאַציע פֿון פֿאַרבאַנד בײַם קאַמבאַטאַנטן-מיניסטער

אַ דעלעגאַציע פֿון אונדזער פֿאַרבאַנד אין באַשטאַנד פֿון פּרעזידענט א. בעלער, קאָ־פּרעזידענט ש. אַפּעל און גענעראַל־סעקרעטאַר מ. שוסטער איז דינסטיק דעם 16־טן פֿעברואַר אויפֿגענומען געוואָרן דורכן קאָמבאַטאַנטן ־ מיניסטער זשאָן לאָרען.

די דעלעגאַציע האָט באַקאַנט געמאַכט דעם מיניסטער וועגן דער פֿאַרצווייגטער טעטיקייט פֿון אונדזער פֿאַרבאַנד זינט זיין גרינדונג. זי האָט אונטערגעשטראָכן די באַדייטונג פֿון אונדזער מאַניפֿעסטאַציע פֿון 6־טן יוני אין באַניע ביי אונדזער סימבאָלישן מאָנומענט, וווּ עס וועט באַערט דער זכר פֿון אונדזערע געפֿאַלענע חברים אין קאַמף קעגן נאַציזם.

אין לויף פֿון דער אוידיענץ האָט די דעלעגאַציע באַקאַנט געמאַכט דעם מיניסטער וועגן אונדזערע רעאַליזירונגען און סאָציאַלע אַרבעט. זי האָט איינגעלאַדן דעם מיניסטער צו באַזוכן „לע לאַריע ראָז”. עס זיינען באַרירט געוואָרן מערערע פּראָבלעמען, דערונטער דער אַנטיסעמיטיזם, וואָס באַאומרואיקט אונדז.

די אוידיענץ איז אַדורך אין אַ זייער פֿריינטלעכער אַטמאָספֿער.

אויף דער קאָנפֿערענץ פֿון דעפּאַרטאַמענטאַלן אופּא”ק

שבת, דעם 13־טן מערץ האָט דער דעפּאַרטאַמענטאַלער אופּא”ק אָפּגעהאַלטן זיין יערלעכע אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג אין הויז פֿון דער אָרגאַניזאַציע „פֿראַנס ליבר”, אונדזער פֿאַרבאַנד איז געווען פֿאַרטראָטן דורך די חברים קאַראָל סאַפּירשטיין און מאַקס זילבערבערג.

די דעלעגאַטן, פֿאַרשטייער פֿון די אַנגעשלאָסענע קאָמבאַטאַנטן און ווידערשטענדלער אָרגאַניזאַציעס האָבן אָפּגעשאַצט די באַריכטן וואָס שייך די ערשטע רעגירונגס־מאָסמיטלען, ווי דאָס זיינען די אויסגעצאָלטע 5 פּראָצענט אויפֿן חשבון פֿון די 14,26 פּראָצענט, אויף וועלכע די דריי־צדדימדיקע קאָמיסיע איז איינגעגאַנגען, וואָס נוגע דער היגטערשטעליקייט פֿון די אינוואַלידן־פּענסיעס.

מיט צופֿרידנקייט זיינען אויך אָפּגעשאַצט געוואָרן די צוגרייטונגען צו די פֿייערלעכקייטן פֿון היינטיקן 8־טן מאַי, דאָס שאַפֿן אַ קאָמיסיע פֿון געשיכטע פֿאַרן שלום, דאָס שטודירן פֿון קאָמבאַטאַנטן־מיניסטער צוזאַמען מיט די ווידערשטענדלער־אָרגאַניזאַציעס און אַנדערע קאַטעגאָריעס די מעדיצינישע פּאַטאָלאָגיע פֿון די רעזיסטאַנטלער און אַלע אַנדערע רעגירונגס־צוזאָגן, וואָס דאַרפֿן רעאַליזירט ווערן עטאַפּנווייז.

די דעלעגאַטן האָבן פֿאַרצייכנט די ערשטע רעזולטאַטן אין קאַמף קעגן דער ווידעראויפֿוואַכונג פֿון פֿאַשיזם. אַנטיסעמיטיזם און ראַסיזם. זיי האָבן וואָס נוגע די דאָזיקע פּראָבלעמען, ווי דעם שלום און וואָפֿן־גרייטן אָפּגעשטימט איינשטימיק אַ רעזאָלוציע, וואָס פֿאָדערט, אַז די אָנ”ו זאָל נעמען אין אַכט דעם ווילן פֿון די פֿעלקער פֿאַר אַ שלום אין דער וועלט.

— „מיר פֿאָדערן, זאָגט זיך דאָרט נעמלעך, אַז די גרויסמאַכטן זאָלן באַנייען דעם דיאַלאָג פֿאַר אַ פּראָגרעסיווער אָנטוואָפֿענונג” און אַז „די רעכט פֿון מענטשן” זאָלן אומעטום רעספּעקטירט ווערן.

אַ באַזונדערע רעזאָלוציע איז אָפּגעשטימט געוואָרן וואָס שייך די רעכט פֿון די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן אין אַלזשיריע און מאַראָקע און אַזוי ווייטער.

עס איז דערביי איינגעשלאָסן געוואָרן אַ פּאַראַגראַף, אַז מען זאָל מער נישט פֿאָדערן 90 טעג אויפֿן פֿראָנט, כדי די דאָזיקע קאַטעגאָריע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן זאָלן צוליבן פֿאַראַט פֿון די אַרמיי־פֿירער, וועלכע האָבן אין 1940 געשלאָסן דעם פֿייער־אָפּשטעל מיט די נאַציס, קאָנען באַקומען די „קאַרט דע קאָמבאַטאַן”.

די דעלעגאַטן האָבן צום שלוס אָפּגעמערקט די קאָנפֿערענץ מיט אַ ברידערלעכן מאָלצייט אין אַ זייער חברישער אַטמאָספֿער.

ס. קאַראָל

אלג. פֿאַרזאַמלונג אויף קאָט ד'אזיר

זונטיק, דעם 18־טן אַפּריל, איז אין זאַל פֿון רעסטאָראַן „כרמל”, אין ניס פֿאָרגעקומען אַ זייער געלונגענע יערלעכע אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג פֿון אונדזער סעקציע פֿון „קאָט ד”אזיר”.

נאָך דעם ווי דער פּרעזידענט פֿון דער סעקציע ד”ר זשיטנער עפֿנט די פֿאַרזאַמלונג און באַגריסט די דעלעגאַטן פֿון פּאַריז, דעם גענעראַל־סעקרעטאַר פֿון פֿאַרבאַנד מ. שוסטער, דעם קאַסירער ל. סאַלאָמאָן און דעם דירעקטאָר נאָטאָן סאַפּיר פֿון אונדזער אָפּרו־הויז אין לעווענס, גיט ער אָפּ דעם מאָראַלישן ראַפּאָרט, זיך אָפּשטעלנדיק אויף דער אַקטיוויטעט פֿון דער סעקציע און אויף די ווייטערדיקע פּלענער.

נאָכן פֿינאַנציעלן באַריכט פֿון קאַסירער און דער אינטערווענץ פֿון וויצע־פּרעזידענט בענטאָטאָ, אַנטוויקלט זיך אַן אינטערעסאַנטע דיסקוסיע, אין וועלכער עס נעמען אָנטייל אַ גרעסערע צאָל חברים.

עס ווערט דערביי גערעדט וועגן אַ רייזע קיין ישראל און וועגן דער אַנטיסעמיטישער לאָקאַלער עמיסיע אויף דער סטאַציע „פֿר.־3”.

צולעצט באַקומט אַ וואָרט צו אַ באַגריסונג מ. שוסטער.

ער שטעלט זיך לענגער אָפּ וועגן 39־סטן יאָרטאָג פֿון וואַרשעווער געטאָ־אויפֿשטאַנד.

אין פֿאַרלויף פֿון דער דיסקוסיע, האָט אויך גענומען אַ וואָרט נאָטאָן סאַפּיר, וואָס איז אויסגעהערט געוואָרן מיט אינטערעס.

די סעקציע באַשליסט צו אָרגאַניזירן אַ „פּיק־ניק” אין גאָרטן פֿון „לאַריע ראָז”.

די אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג האָט זיך פֿאַרענדיקט מיט אַ חברישן באַנקעט אין וועלכן עס האָבן זיך באַטייליקט 50 פּערזאָן.

Pension trimestriele en vigueur au 1er Janvier 1982

(TAUX DE SOLDAT)

10% :	471,35	25% :	1 178,37	40% :	2 035,37	55% :	2 806,67	70% :	3 577,97
15% :	707,02	30% :	1 531,88	45% :	2 292,47	60% :	3 063,77	75% :	3 835,07
20% :	942,70	35% :	1 788,98	50% :	2 549,57	65% :	3 320,87	80% :	4 092,17

Invalidité	Pension principale	Allocation aux G.I.	Allocation du statut G.M.	Totaux
85 %	3 867,21	N° 1 : 685,60	2 142,50	6 695,31
90 %	3 942,20	N° 2 : 824,86	3 213,75	7 980,81
95 %	3 963,62	N° 3 : 1 092,67	4 285,00	9 341,30
100 %	3 985,05	N° 4 : 1 371,20	5 356,25	10 712,50

Les allocations 1-2-3-4 sont doublées pour les non-béneficia ires du statut.

100% + article 16 seul

Degrés	Pension principale	Allocation aux G.I.	Allocation du statut G.M.	Totaux
1	4 156,45	N° 5 : 5 784,75	2 260,33	12 201,53
2	4 327,85	— 5 816,88	2 496,01	12 640,75
3	4 499,25	— 5 849,02	2 731,68	13 079,96
4	4 670,65	— 5 881,16	2 967,36	13 519,17
5	4 842,05	— 5 913,30	3 203,03	13 958,38
6	5 013,45	— 5 945,43	3 438,71	14 397,60
7	5 184,85	— 5 977,57	3 674,38	14 836,81
8	5 356,25	— 6 009,71	3 910,06	15 276,02
9	5 527,65	— 6 041,85	4 145,73	15 715,23
10	5 699,05	— 6 073,98	4 381,41	16 154,45
Par degré en plus — —	171,40	32,1375	235,675	439,2125

Retraite du Combattant	Par semestre
Guerre 1914-1918 ou guerres postérieures	707,02

N° 177 Avril-Mai 1982 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

N°178 JUIN-JUILLET 1982. Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945

26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32

(Directeur-Fondateur 1946 - 1981 : I. CLEITMAN)

Le 6 Juin a Bagneux

Digne hommage aux Combattants Juifs morts pour la France

C'est sous un soleil de plomb que s'est déroulée notre traditionnelle cérémonie devant notre Monument aux morts.

En dépit de la canicule implacable surprenante pour cette saison, du grand âge et de maladie pour certains, nombreux furent, nos membres, les Familles et les amis qui vinrent donner à cette manifestation toute sa solennité et tout son éclat et rendre l'hommage du, aux combattants volontaires juifs tombés au champ d'honneur.

Lorsque les porte-drapeaux se furent placés en haie d'honneur de part et d'autre du Monument notre co-président Appel commanda la levée des couleurs, après que les clairons et le tambour aimablement prêtés par la Garde Républicaine aient joué la Sonnerie aux morts.

Ilex Beller, président de notre Union remercia tout d'abord les personnalités qui ont bien voulu honorer les combattants volontaires juifs de leur présence puis il prononça son allocution. (1) Celle ci fut conclue par l'observation d'une minute de silence à la memoire des volontaires juifs morts au combat.

Une vibrante Marseillaise précéda, ensuite le dépot des gerbes par M. le Prefet Terrade au nom de M. Jean Laurain, Ministre des ACVG par les représentants des diverses délégations représentées.

Après ce moment de recueillement et de communion Messieurs Husson, Secrétaire général adjoint de l'UFAC et Maurice Sister notre secrétaire général prirent la parole (1).

Le soleil était presqu'au zenith lorsque se termina la cérémonie. L'assistance put rentrer chez elle avec la certitude du devoir bien accompli.

L'office religieux fut ensuite célébré par M. Amar Aumonier militaire et chanté par M. Berlinski, Kantor.

— — —

(1) Voir page 2

PERSONNALITES PRESENTES

MM. Jean TERRADE, Préfet des Hauts de Seine, représentant le Ministre des Anciens Combattants ; Yoël GUILAT, Consul israélien ; Jean ROMANETTI, Conseiller de Paris, représentant le Maire de Paris ; H. GINOUX, Maire de Montrouge, Conseiller Général des Hauts de Seine ; André HUSSON, secrétaire général de l'U.F.A.C. ; Madame KELLER, directrice du C.R.I.F. ; Henri STEG, membre du Comité Central de la LICRA ; Chil KOZLOWSKI, représentant le M.R.A.P. ; BRAJER de l'Amicale des Anciens Déportés Juifs de France ; GRYCA, de l'A.I.A.R. ; GERSTNER, Président du 12ème R.E.I. ; WAJCMAN, Secrétaire de la Fédération des Anciens Combattants Juifs des deux guerres ; SADENFIS et KAROL, de l'Union des Sociétés Juives de France ; Elie SOFFER de l'Association des Anciens Combattants et Engagés Volontaires Juifs ; KOTEK et MAUDRET du 21ème R.M.V.E. ; GER et GILLES du 22ème R.M.V.E. ; Albert GUERLAIN, Président de RAWA-RUSKA ; GLOWICZOWER et BENTATA, respectivement présidents des sections de l'U.E.V.A.C.J. de St-Quentin et Nice ; SOSEWICZ, président et Mme KWIAT de la Mutuelle auprès de l'U.E.V.A.C.J.

Le 8 Mai: L'Histoire et la Paix

Le 8 Mai que le Président Françoise MITTERRAND a rendu à la France et que le monde combattant a revendiqué toutes ces longues années, a été célébré dans la joie et la ferveur dans tout le pays.

Il convenait en effet, de redonner è la commémoration de la victoire de 1945 une grande solennité, ne fut ce que pour rendre aux morts de la 2ème guerre mondiale l'hommage qu' ils méritent. Il est opportun et necéssaire de rappeler que cette date est l'une des plus importantes de toute l'histoire de l'humanité, que cette guerre a causé des ruines innombrables, des souffrances physiques et morales, d'immenses sacrifices et la mort de millions d'hommes tombés sur les champs de bataille, comme dans les combats tout aussi glorieux de la résistance et de la libération.

Il faut souligner que des millions de civils ,hommes, femmes et enfants ont été massacrés, parmi eux, 6 millions de juifs gazés et brûlés.

Pour que jamais plus l'hitlérisme ou toute autre forme d'intolérance meurtière ne puissent renouveler de telles horreurs, nous devons faire du 8 Mai un rampart contre l'oubli.

Puisse un tel souvenir convaincre tous les peuples et particulièrement les hommes chargés de l'ordre international de la stupidité et de l'inutilité des guerres.

Souvenons-nous du 8 Mai 1945.

Nous venions d'aider au couronnement de l'œuvre libératrice qui affranchissait le monde de la plus redoutable oppression et la liberté et la paix retrouvées nous rassemblait.

Or, et l'état actuel de confusion et de déchirement du monde hérissé des périls, les anciens combattants se doivent de faire entendre leur voix comme par le passé.

Il faut nous dresser contre la guerre, arrêter la fabrication des engins diaboliques capables de détruire l'humanité toute entière. Il faut que le monde s'engage loyalement dans la voie du désarmement général, afin de réaliser la paix pour laquelle nous avons tant souffert et tant lutté.

Maurice SISTER

LES MANIFESTATIONS POUR LA PAIX SE MULTIPLIENT DANS LE MONDE

Après Bonn, New-York, Rome, Londres et d'autres nombreuses villes à travers le monde, Paris à été le 20 juin dernier le centre d'une grande marche en faveur du désarmement nucléaire et de la Paix.

Cent personnalités de sensibilités politiques diverses avaient signé un appel pour invitér les français à cette démonstration pacifiste.

Nombreux ont été les anciens combattants, les résistants et les victimes de guerre qui ont participé à cette marche.

Puissent ces manifestations convaincrent les puissances nucléaires à stopper definitivement la course, stupide, aux armements.

Les numéros gagnants de nos Carnets de Soutien

Dans l'après-midi du 16 Juin à eu lieu à notre siège le tirage public de notre Tombola.

Nous publions ci-dessous la liste des numéros gagnants :

Les numéros 18.132 et 18.529 : Une voyage en Israël.
Les numéros 3.240 — 8.381 et 12.890 : Un magnetéphone à cassette.
Les numéros 1.380 — 1.696 — 2.414 — 3.370 — 4.989 — 12.557 et 16.584 : Une parure de lit.
Les numéros 6.590 et 16.419 : Une cafetière électrique.
Les numéros 1.558 — 5.187 et 13.022 : Un transistor.
Les numéros 3.226 — 7.700 — 8.116 — 10.398 et 17.135 : Un service de table 12 couverts.
Les numéros 5.643 et 8.333 : Un appareil photo.
Les numéros 5.818 et 12.183 : Une calculatrice de poche.
Les numéros 919 — 3.929 — 4.245 — 10.186 — 11.204 et 13.282 : Une service à thé brodé main.
Les numéros 1.995 et 11.807 : Un moulin à café.
Les numéros 2.379 — 6.703 — 13.215 — 13.914 — 17.168 et 18.511 : Un montre bracelet.
Les numéros 3.110 — 12.086 — 12.469 et 17.529 : Une serviette de bain avec gant assorti.
Le numéro 13.409 : Une pendulette.
Les numéros 900 — 970 et 3.728 : Un briquet.
Les numéros se terminant par 529 et 667 : Un livre en français ou en yiddisch.
Les numéros se terminant par 629 : Une boite de mouchoirs.

LE 6 MAI, LES ENGAGES VOLONTAIRES ET ANCIENS COMBATTANTS JUIFS ONT RANIME LA FLAMME

Les Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs des deux guerres mondiales, ont ranimé la Flamme sous l'Arc de Triomphe le 6 Mai.

Ce sont les camarades Ch. APPEL et Léon SALAMON, Co-présdent et trésorier de notre Union qui ont cette année ranimé la Flamme en présence de l'Ambassadeur d'Israël en France Meir ROSENNE, de M. Henri GLASBERG, président

de la Fédération des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs des deux guerres, et de I. BELLER, Président de notre Union.

M. Meir ROSENNE a déposé une gerbe sur la tombe du soldat inconnu. Au cours de la cérémonie, la clique de l'armée de l'air a exécuté la «Hatikva» suivi de la «Maseillaise».

Parmi les nombreuses personnalités présentes, on remarquait le grand Rabbin de France M. René SIRAT, M. Jean PIERRE-BLOCH, le député Claude-Gérard MARCUS, le Général LECOMTE etc.

Plusieurs centaines d'anciens combattants juifs, dont de de nombreux adhérents de notre Union étaient présents en tête du cortège, parmi eux ceux dèja cités et le co-président G. SZULC, M. SISTER, le secrétaire général, M. CZARNY, S. WAJCMAN, ainsi que les autres membres du secrétariat et du comité.

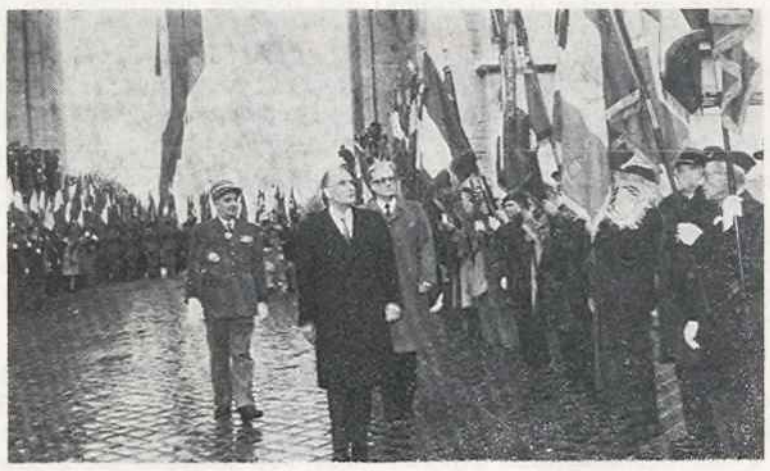

Le Président de la République, le Ministre des Anciens Combattants et le Maire de Paris ont présidé les manifestations les plus importantes d ecette journée, lui redonnant ainsi toute sa solennité officielle.

A 11 heures du matin, Place de l'Etoile sous une pluie battante Mr. François Mitterrand passa en revue les troupes ,puis déposa une gerbe sur la tombe du Soldat Inconnu.

A 13 heures Mr. Chirac recut à l'Hôtel de Ville les représentants des associations des Combattants françaises et etrangères.

A 15 heures Mr. Jean Laurain rendait hommage à la Résistance au Mont-Valerien puis à tous les combattants 1939-45 en ranimant à son tour la Flamme à 18 h. 30.

Peu après le monde ancien Combattant se retrouva dans les salons du Ministère pour une réception.

A 21 heures Mme Aubry, chef de Cabinet de Mr. Jean Laurain, Mr le Prefet de police et des représentants de la Résistance et de la Déportation déposerent une gerbe au Panthèon devant les restes de Jean Moulin fondateur du C.N.R.

« Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah »

Juin - Juillet 1982 p. 2

NOTRE CÉRÉMONIE DU SOUVENIR

L'allocution de I. Beller (EXTRAITS)

En ouvrant la crémonie notre Président declare :

Je voudrais tout d'abord remercier les personnalités officielles, et les représentants des diverses organisations qui ont bien voulu répondre à notre invitation et, par leur présence rehausser l'éclat de notre manifestation.

A vous, camarades de combat je vous remercie d'être venus si nombreux rendre hommage à nos morts pour la France...

Au pied de ce Monument, digne de leur sacrifice reposent côte à côte, soixante dix de nos camarades que nous avons ramené des champs de bataille. Ils étaient d'origine diverses ils pensaient différemment. L'idéal de la liberté les unissait tous. Ils l'ont prouvé par leur comportement héroïque, les armes à la main. Lutter : contre l'envahisseur hitlérien signifiait défendre la France, l'honneur et la dignité de l'être humain, et l'honneur du peuple juif.

A la mémoire de nos innombrables frères d'armes morts pour la France, nous associons le souvenir de 100.000 juifs déportés de France et des 6 millions juifs exterminés en Europe.

37 ans après la fin de cette terrible guerre, le nazisme et l'antisémitisme sont toujours vivants: après Copernic, Anvers, Vienne, l'assassinat de M. BAR SIMENTOV, secrétaire de l'Ambassade d'Israël à Paris et tout dernièrement le terrible attentat de la rue Marbeuf, nous obligent à rester vigilants.

En exaltant la mémoire de nos héros et de nos martyrs, nous n'oublions pas les soldats de la brigade juive de Palestine et les combattants héroïques de la Hagana.

Alors que nous venons de célébrer le 34ème anniversaire de l'Etat d'Israël, comment ne pas exprimer l'angoisse des anciens combattants juifs, devant la prolongation de l'état de guerre au Proche - Orient, alors qu' Israël a rendu tout le Sinaï à l'Egypte.

En commémorant nos disparus, nous exprimons une fois de plus notre souhait de voir enfin s'établir la paix ,qu'Israël et ses voisins arabes e'entendent pour la plus grand bien de tous les peuples concernés. C'est notre vœu le plus ardent.

En agissant ainsi, nous resteront fidèles à nos idéaux de fraternité et de paix entre les peuples.

L'arrivée du Prefet TERRADE accompagné par nos dirigeants.

SOCIETES PRESENTES ET DRAPEAUX

Sté Les Amis de Paris — Les Amis de Siedlec — Sympathie Rawa Mazowiecka — Ciechanow — Minsk Mazowieck — Konsk — Varsovie et les Environs — Entr'aide Fraternelle — Radom — Sté. Siedlec.

Association des Anciens Combattants Prisonniers de Guerre du 3è Arrt. de Paris.

Association des Anciens Combattants Prisonniers de Guerre du 5è Arrt. de Paris.

U.N.C. - A.F.N. 9ème Section de Paris.

Association des Anciens Combattants Prisonniers de Guerre de Boulogne-Billancourt.

Les Parents des Tues — AJAR — 12ème R.E.I. — Fédération des Anciens Combattants Juifs des deux Guerres — 21ème et 22ème RMVE ..RAWA-RUSKA — Mutuelle auprès de l'U.E.V.A.C.J.

— — —

Quelques personnalités empêchées d'assister à notre cérémonie de Bagneux du 6 Juin ont fait parvenir des messages de sympathie. parmi elles, notons Mr. René Sirat, Grand Rabbin de France, qui nous à exprimé son profond regret de ne pouvoir être présent ce jour là.

NOUS ETIONS PRESENTS :

Le 11 juin nos camarades Ch. APPEL et B. KAUFMAN (porte-drapeau) ont représenté notre Union lors de l'inauguration de la Place du Marechal Kœnig (anciennement Porte des Ternes).

En présence du Président de la République M. François MITTERRAND et du Maire de Paris M. Jacques CHIRAC.

★

Nos camarades B. KAUFMAN et S. WAJCMAN étaient présents le 12 juin dernier au Mont-Valerien pour honorer la memoire des resistants fusillés par les nazis.

LES NOUVEAU TARIFS ACCORDES PAR LA R.A.T.P. ET LA S.N.C.F. BANLIEU AUX INVALIDES A PARTIR DU 15 JUIN 1982

1. Taux d'invalidité inferieur à 50 %
   - 10 à 20% — titulaire de la carte de priorité de la Préfecture de Police,
   - 25 à 49% — titulaire d'une pension de guerre simple barre bleu,

   bénéficent de 50% de réduction et de l'autorisation de voyager en 1° cl. avec un billet de 2° cl. sur le réseau RATP et SNCF Banlieue.
2. Taux d'invalidité supérieure à 50 % double barre, bénéficent de la gratuité complète 1° et 2° cl sur le reseau RAPT et SNCF Banlieue.

Où doit on s'adresser ?

Dans le Bureaux de l'aide sociale de votre Mairie.

Extraits de l'intervention de M. André HUSSON de l'U.F.A.C.

Après avoir salué les hautes autorités civiles, militaires et religieuses et remercier les organisateurs pour cette manifestation du souvenir, le représentant de l'U.F.A.C. intervient sur trois points importants.

...Se souvenir reste notre devoir, non pour éclairer aujourd'hui les témoins des guerres douloureusement atteints et endeuillés mais pour ouvrir l'a-

venir, vers un monde meilleur. Qui ne se construira que si la jeunesse, nos enfants et petits-enfants comprennent les erreurs du passé et en tirer les leçons.

L'oubli est le second linceul des morts et inlassablement les anciens combattants et nous mesdames et messieurs devront honorer tous ceux qui sont disparus quelles que soient leur religion, leurs idéaux...

Il est certain, selon nous que la fatalité de la guerre ne devrait pas être retenue, mais hélas chaque jour, nous prouve que le fanatisme, la misère, la privation des libertés, la violation des frontières constituent les causes fondamentales des holocaustes, des deuils et de la destabilisation mondiale...

Mr Husson, à rappelé qu'il était là au nom des 2.500.000 membres de l'U.F.A.C. et représentait le bureau national et le Président René Peyré pour rendre hommage aux combattants juifs morts pour la France.

Il termine par un appel à la sauvegarde de la Paix et s'appuyant sur la charte de l'ONU et la déclaration universelle des droits de l'homme.

Une délégation constituée de notre co-Président Ch. APPEL, de G. GURFNKEL et de G. MALACH à représenté notre Union aux cérémonies cmmemoratives de la création des premiers camps d'internement, organisées par l'Amicale des Anciens Déportés Juifs de France.

Nos camarades ont déposé en notre nom une gerbe dans les anciens camps de Pithiviers et de Beaune la Rollande. (Dimanche 16 Mai).

Le discours de M. Sister

Maurice SISTER commence son discours en évoquant les tragiques journées de Mai et Juin 1940 pendant lequelles, les engagés volontaires juifs engagés par milliers se sont battu et tomberent sur tous les champs de bataille.

«Ils luttaient au sein des 21ème, 22ème, 23ème R.M.V.E., des 11ème, 12ème R.I. de la 13ème demi-brigade et dans des nombreuses autres unités ; sur tous les fronts où leur comportement fut particulièrement exemplaire.

Ceux qui échappèrent aux stalags, prirent part en très grand nombre à la lutte clandestine puis aux combats de la liberation. A l'hommage rendu à nos héros combattants volontaires nous devons associer tous nos frères et sœurs qui par millions constituent les martyrs de la barbarie nazie.

Cette cérémonie coïncide avec le 39ème anniversaire du soulèvement du Ghetto de Varsovie et le 34ème anniversaire de la création de l'Etat d'Israël, deux dates importantes dans l'histoire du peuple juif.

Aussi, devons-nous associer au souvenir de nos héros du Ghetto, celui des vaillants combattants de la brigade juive de Palestine, qui se battit avec beaucoup de courage dans l'armée alliée.

Au moment où l'Etat d'Israël célèbre son 34ème anniversaire, nous renouvelons nos vœux les plus ardents de voir enfin — après avoir rendu le Sinaï à l'Egypte, — un règlement juste et durable afin qu'Israël puisse vivre dans la sécurité et en paix.

1982 a débuté par la célébration du 37ème anniversaire de la libération d'Auschwitz, symbole de tous les camps de la mort. Fin avril, la journée nationale de la déportation a vue tout un peuple évoquer avec une profonde émotion, la période tragique du règne nazi.

Aussi sommes nous reconnaissants au gouvernement, au ministre des anciens combattants et victimes de guerre, Jean LAURAIN(d'avoir organisé avec le concours des organisations des déportés, la grande exposition itinéraire qui a commencée au Trocadéro, sous le titre «Déportation», inaugurée par le président de la République lui-même. Cette exposition, d'une ampleur exceptionnelle, jamais vue, qui bénéficie des moyens audiovisuels les plus modernes, est non-seulement une réponse cinglante aux détracteurs qui nient la véracité des chambres à gaz mais elle permettra une fois de plus, de faire découvrir aux francais et à la jeunesse, ce qui fut l'horreur de la déportation.

Nous devons cependant rester vigilants, afin que les racistes et les antisémités soient mis dans l'impossibilité de continuer leur besogne criminelle.

L'attentat de la rue Copernic, l'assasinat du diplomate israélien Jacov Barsimentov, la bombe de la rue Marbeuf et l'aggression contre l'Ambassadeur d'Israël à Londres traduisent une inquiétante et dangereuse montée de la violence raciste et antisémite.

Nous n'avons pas le droit de fermer les yeux devant cette réalité pleine de menaces, alors que nous évoquons le sacrifice de nos camarades. Nous devons nous souvenir sans cesse, pour ne pas trahir le testament que nous ont légué nos héros : Ne jamais oublier ; ne jamais pardonner le crime de génocide, afin que les générations futures ne connaissent plus jamais les souffrances endurées par notre génération.

C'est pourquoi notre association qui existe depuis 1945, à tout fait pour rester fidèle aux idéaux qui ont animé les combattants juifs morts pour la France.

C'est pourquoi nous soutenons la campagne pour sauvegarder la paix ce bien précieux que nous devons conserver intact comme la prunelle de nos yeux. La paix dont dépend la survie de tous les peuples et celui du peuple juif et de l'Etat d'Israël.

C'est pourquoi nous sommes avec tous les organisations d'anciens combattants et résistants, au sein de l'U.F.A.C. pour l'arrêt de la course aux armements et pour le désarmement général et contrôlé.

C'est pourquoi enfin nous nous réjouissons du rétablissement du 8 Mai dans toute sa signification historique, celle de la victoire de l'humanité sur la barbarie...

Maurice Sister insiste ensuite sur la necessaire unité du monde combattant et des partisans de la Paix.

....En proclamant notre détermination à rester unis, en renouvelant notre engagement de rester fidèles à nos camarades morts, nous sommes sûrs que le caractère que nous donnons à notre cérémonie du souvenir répond à vos sentiments, vous tous qui ne voulez pas oublier le passé.

Je terminerai par une citation de notre Ministre des Anciens Combattants Jean Laurain dans son message à la rencontre des Anciens Combattants de plusieurs pays, organisée par l'U. F. A. C. e nparlant de la paix : **«ce n'est pas sur le sable qu' ensemble vous inscrirez le mot liberté, mais ce sera sur la pierre dure, celle même des Monuments qui défient le ciel et qui défient le temps, parce que aux hommes de bonne volonté que vous êtes, d'où que vous veniez, parce que vous le voulez ardemment, la paix sera donnée».**

Continuons donc à défendre la République et ses institutions démocratiques pour lesquelles tous les morts pour la France ont offert leur vie.

Honneur et gloire à la mémoire des volontaires juifs et non-juifs morts pour la France, morts pour la liberté !

Cérémonies commémoratives à Saint-Quentin

Le dimanche 25 Avril 1982, la journée nationale de la déportation et la commémoration du soulevement du ghetto de Varsovie ont été célébrées par les autorités civiles et militaires et et toutes les associations d'anciens combattants, de Resistants et de déportés locales.

Celles ci, comme chaque année ont été organisées par la municipalité et notre section UEVACJ de St. Quentin, devant les monuments de la Resistance et du soulevement du ghetto de Varsovie (rappelons le seul monument à la gloire des combattants heroïques du ghetto existant en France).

Ce même hommage à été rendu, unanimement lors de la célébration du 8 Mai, qui en raison de sa renaissance à revetu un éclat tout particulièr.

Le Directeur : Maurice SISTER
Commision paritaire n° 1092 D 73

— — — —

Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

Juin - Juillet 1982 p. 3

LA RENCONTRE INTERNATIONALE DES ANCIENS COMBATTANTS A PARIS

C'est au pavillon Gabriel proche voisin du palais présidentiel que s'est tenu le 7 Mai dernier, la renconire internationale du monde combattant.

A l'initiative de l'UFAC et sous le haut patronage du Chef de l'Etat plus de cinq cents délegués représentant vingt quatre nations s'y sont retrouvés.

René PEYRE, Président de l'UFAC, ouvrit la cérémonie en rendant hommage à tous les combattants civils et militaires qui terrassérent le nazisme au prix des plus grands sacrifices et pour lesquels, en profonde communion avec les peuples d'Europe ayant souffert, le 8 Mai fut et restera à jamais le symbole de la victoire de l'humanité contre la barbarie.

Au passage René PEYRE salua entre autres figures de la Resistance Françaises De Gaulle, Jean Moulin et René Cassin.

Puis il rappela comment le 8 Mai 1945 inspira la charte de l'ONU et les deux appels de Rome (par le monde combattant international"), en faveur de la Paix.

Face à la montée préoccupante des dangers comme la course aux armements, menace la Paix le Président de l'UFAC termina son allocution sur une note d'espoir, la jeunesse

et les forces de Paix auront gain de cause affirma-t-il.

Mr KOSCIUSKO-MORIZET, Président de la Confédération Européenne des Combattants intervint ensuite pour démontrer que les causes de la Paix et de la Liberté étaient inseparables.

Messieurs Nachez Président de la Confédération Internationale des Anciens Prisonniers de Guerre et Robert Vollet, Secrétaire Général de l'ANACR, parlant au nom de la Fédération Internationale des Résistants, dirent également combien les mouvements qu'ils représentaient étaient profondément attachés à la Paix et combien il était nécessaire de veiller avec la plus grande vigilance pour qu'elle soit maintenue.

Louis BAUDOIN Secrétaire Général de l'UFAC clôtura les interventions par la lecture du Message adressé par son organisation à tous les anciens Combattants et aux peuples du monde entier.

La rencontre internationale, temoignage de la Fraternité se termina agréablement et dans la bonne humeur par un programme artistique.

Le rendez-vous de la liberte

Extrait du discours de Mr. Jean Laurain Ministre des A.C.V.G. lors de cette rencontre.

Après avoir salué les délégations des A. C. de l'Europe et des autres pays représentés et annoncé que le 8 Mai sera cette année le rendez-vous de la liberté... parce que le 8 Mai 1945 était aussi la fin de la nuit et une nouvelle aube pour la liberté retrouvée...

Le Ministre des A. C. et V. G. M. Jean-Louis LAURAIN à déclaré:

Le 8 mai sera donc, dans l'esprit de la Déclaration universelle des droits de l'homme, la fête internationale de la liberté et de la paix.

Comment pourrait-il en être autrement puisque le 8 mai 1945 que nous commémorons mettait fin au plus grand massacre de l'Histoire : 40 millions de morts, 10 millions de déportés parmi lesquels 6 millions de juifs. Il n'est pas de fatalité de la guerre et il est de notre devoir, parce que la paix est possible, de réfléchir tous autant que nous sommes sur les racines mêmes de ces conflits : le culte de la force, les ferments de la haine, le goût de la violence, le nazisme, le racisme sous toutes ses formes. En face de ces ferments qui ne sont jamais tout à fait neutralisés, il nous faut appliquer une vigilance constante et il nous faut aussi, pour que cette paix soit possible, être d'abord en paix avec nous-mêmes et être capables pa là même de tendre des mains fraternelles à nos proches, à nos concitoyens et à tous les citoyens du monde...

Et à propos de la fatalité inéluctable de la guerre le Ministre reprend plus loin :

...A nous de refuser cette malédiction qui veut que, si tous les hommes aspirent à la paix ils ont toujours dans le passé fini par faire la guerre. A nous de surmonter cette contradiction A nous de répondre à ce défi que nous pose l'Histoire et d'écrire dans la ligne de la Déclaration universelle des droits de l'homme la plus belle des pages de gloire de l'humanité de demain celle de la paix universelle.

Deportation: La resistance dans les camps

(EXPOSITION ITINERANTE)

Plus de 150.000 personnes ont déjà visité à ce jour l'exposition sur la Déportation qui s'est tennue du 25 Avril au 9 Mai sur l'esplanade du Trocadero.

Sous l'egide du Ministère des A. C. et des associations d'anciens déportés, en présence de M. Jean Laurain Ministre des A. C. V. G. M. François Mitterrand Président de la République à inauguré en personne cet émouvant et grand hommage à la Resistance clandestine dans les camps de la mort nazis.

Cette exposition est non seulement une «reponse» aux négateurs du genocide, mais aussi à tous ceux qui pensent que les victimes juives et non-juives se sont laissés masacré sans réagir.

Oui, non seulement la Resistance à existé dans les camps de concentration mais elle à été à même de freiner et de saboter la machine de guerre hitlérienne, jusque même s'insurger, en vain, comme à Majdanek et Treblinka ou à se liberer les armes à la main comme à Mathausen et Buchenwald.

Quand on sait ce qu'étaient les conditions de vie dans les camps on ne peut que saluer respectueusement ces hommes et ces femmes qui par delà, l'humiliation, le faim, l'esclavage, la torture et la mort, ont réussi à organiséer la Resistance sous toutes ses formes, Solidarité, sabotages, evasions, écoutes radio, ramassages d'armes, presse et surtout maintenir en depit de leur grande faiblesse une activité culturelle, poésie, chants, conferences etc...

Nous reparlerons de cette exposition lorsqu'elle reprendra son periple en province.

16 JUILLET 1942 : VEL D'HIV. CEREMONIE DU SOUVENIR

Les combattants juifs viendront nombreux le lundi 12 juillet 1982 à 18 heures devant l'emplacement de l'ancien Vel-d'Hiv. pour honorer la memoire des 13.000 victimes juives des rafles du 16 juillet 1942.

C'est de là avoir été parqués dans des conditions inhumaines que ces hommes, femmes et ces enfants ont été emmenés à Drancy pour être déportés et assassinés dans les camps hitlériens de la mort.

Rappelons que seuls quelques dizaines d'entre eux sont rentrés vivants.

Cette cérémonie commémorative organisée par la comission de coordination des amicales d'anciens déportés juifs constituée à l'initiative du CRIF dans le but de célébrér dans l'unité le 40ème Anniversaire des rafles du 16 juillet 1942.

COMMUNIQUE DE L'U.F.A.C.

L'U.F.A.C.

«regrette qu'aucune mesure n'ait été prise dans le collectif budgétaire concernant la 2e étape du rattrapage - 9,26% de retard - pour mettre à jour les pensions militaires d'invalidité et la retraite du combattant,

se déclare déçue que les engagements pris par le Président de la République n'aient pas encore été tenus: - les Anciens combattants de la Résistance ne bénéficient toujours pas de dispositions permettant de mettre fin au «déni de justice» qui empêche la reconnaissance de leurs services,

«Elle appelle tous les Anciens combattants, toutes les Victimes de guerre à agir auprès des parlementaires afin qu'ils interviennent auprès du Gouvernement pour que leurs légitimes demandes soient enfin satisfaites».

Brillante conference de Pierre Paraf

Le Mercredi, 28 Avril, Pierre PARAF à tenu au siège de notre Union, une Conférence sur la présence juive dans la littérature française.

Il n'est nul besoin de vous présenter l'écrivain, l'humaniste, le resistant, le militant antiraciste et le combattant de la Paix, dont l'œuvre et les actions s'inscrivent dans les plus grandes pages du judaïsme en France. Mais connaissez vous l'orateur ?

Sans conteste nous avons assisté à une des plus admirables conférences qui nous ait été donnée à entende. Pierre Paraf tour à tour historien, sociologue, ethnologue, et littérateur à enthousiasmé son auditoire. Par son verbe chalereux et communicatif, ses nombreuses anécdotes inédites ses traits d'humour et sa très grande érudition, il à démontré le rôle important joué par les auteurs juifs en France depuis l'époque Gallo-Romaine à nos jours.

Pierre Paraf nous à donné ce jour là une belle preuve de son talent et de son éternelle jeunesse.

L'Assemblée Générale de notre section Côte d'Azur

En présence de Maurice SISTER, Sscrétoire Général, Léon SALAMON, Trésorier, invités d'honneur, représentant la direction nationale de l'U.E.V.A. C.J., la séction locale Côte d'Azur à tenu son Assemblée Générale le dimanche 18 avril au restaurant Carmel à Nice.

Le Président dr Juttner Mrs Bentata et Dana-Picard vice-Président, Niddam Trésorier général, Szames Secrétaire général, Kaufman, Rosenberg et Berdugo membres du bureau, le doyen Zerki et de nombreus délegués de Cannes, Menton, Cagnes et Nice ont participé à cette assemblée.

Le président Juttner retrace dans son rapport moral toutes les actions locales, nationales et internationale menées par la section, dont il souligne au passage l'excelent état de santé. Le rapport chaleureusement applaudi et approuvé à l'unanimité. Puis le Trésorier général Niddam présente le rapport financier, la section locale est créditrice et le rapport est lui aussi approuvé unanimement.

L'assistance, à l'invitation du Président de séance rend ensuite hommage par une minute de silence aux responsables nationaux récemment disparus, le président honoraire Danowski et le Secrétaire général Isi Blum, ainsi qu'aux camarades décèdés au cours de l'année écoulée.

Il est fait état d'une émission plus que douteuse de FR 3 dans laquelle est apparue le slogan «Mort aux Juifs» et du rôle des médias en général, qui ont tendance à déformer les informations concernant Israël. La section décide d'intervenir auprès d'elles pour faire contre-poids.

Nathan Sapir, directeur des «Lauriers Roses» après avoir reçu les compléments de la section pour la belle réussite du centre de convalescence, invite tous les présents à le visiter et à faire part des suggestions et critiques à la direction nationale.

Après des interventions diverses, sur le centre, le journal «Notre Volonté' et sur l'opportunité d'une fête le 19 mars marquant la fin de la guerre de l'Algérie, la parole est donnée à Maurice Sister.

Le Secrétiare Général aborde la plupart des problèmes. Il félicite la section de son activité et de ses succès puis évoque le 39ème anniversaire du soulevement héroïque du ghetto de Varsovie. Le recit est chauleuresement applaudi par l'assistance.

Les actions à venir de la section locale sont proposées par le président Juttner, reconduit ainsi que tout le bureau sortant dans ses fonctions.

La tombola, un piqe-nique à la mi-juin aux «Lauriers Roses» et un Voyage en Israël.

Après quelques interventions des camarades Kaufman et Zekri, l'assistance prend part au Banquet.

Le 8 Mai et le «Lauriers Roses»

Loin des cérémonies officielles, notre maison de repos à comme chaque année fête solenellement la victoire du 8 Mai 1945.

En présence du Sénateur-Maire M. Jsseph Raybaud et des notables de Levens et de ses environs, Nathan Sapir notre Directeur, sa femme Pauline et tous les convalescents présents aux «Lauriers Roses» ont déposé une gerbe au Monument aux Morts de la localité.

Cet hommage aux Combattants et Resistants 1939 - 1945, immortalisé par M. Hubert, convalescent qui à joué pour la circonstance le photographe officiel, fut suiv aux « Lauriers Roses« par un grand Banquet en l'honneur du 8 Mai.

UNE PROTESTATION DU CRIF

Nous avons reçu le message suivant de M. Alain de Rotchild, président du Conseil représentative des institutions juives de France (CRIF) :

Le CRIF, porte-parole de la communauté juive française organisée, vous exprime, au nom de ses constituants, sa stupéfaction et son indignation devant le texte infâme paru sous couvert de publicité et en pleine page dans le M o n d e du 17 juin. Sous prétexte d'antisionisme et d'antiisraélisme ce texte met en cause le judaïsme depuis ses origines en osant écrire notamment: « La postérité d'Abraham est ainsi définie d'une manière raciste non par la communaté de la foi mais par la continuité du sang. »

Comment des chrétiens peuvent-ils accepter, sous prétexte de reconnitre la validité de la promesse, la «logique sanglante de ses conséquences» ? **Ce placard de plus est publié à l'occasion des douloureux événements du Liban qui n'ont rien à voir avec les assertions haineuses qui y figurent.**

(Le texte dont il s'agit était signé de M. Roger Garaudy, du Père Michel Lelong et du pasteur Etienne Mathiot. Publié clairement sous la f o r m e d'une page publicitaire payante, il n'engage que ses auteurs.)

NOS VOEUX

Nous adressons nos félicitations les plus chaleureuses à notre co-président Ch. APPEL et son épouse, à l'occasion de la naissance de leur petite-fille JUDITH MELINA ESTELLE. Tous nos vœux aux jeunes parents.

– – –

Toutes nos félicitations à notre camarade KERSZENBAUME et Madame, à l'occasion de la naissance de leur petit-fils LAURENT.

NOS DONS

Nous remercions nos amis et camarades pour les dons qu'ils ont bien voulu nous faire :

CAROLI	200 F.
FELENTAIN	140 F.
Mme JAKOBI	50 F.
MOSKOWICZ	200 F.
ROSANSKI	100 F.
THOUATI	100 F.
TRAJMAN	100 F.

NOS PEINES

Nous présentons nos condoléances attristées aux familles de nos camarades décèdés :

GLATT Bernard
WEBERSPIEL André
BRASTAIN Joseph
CANDEL Meer
LUKSENBERG Rubin

Que notre camarade Bencion KENIGSTEIN, qui vient de perdre son épouse Mme Tauba KENIGSTEIN, soit assuré de notre profonde sympathie et de notre chaleureux soutien dans l'épreuve qu'il traverse.

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פאַרבאַנד פון די געוו. יידישע פראַנט-קעמפער

ווירדיקע צערעמאָניע אויפן בית-עולם פון באַניע לכבוד די געפאַלענע יידישע קעמפער

צווישן דעם עולם געוועזענע קאָמ־באַטאַנטן, וואָס זיינען געקומען זונ־טיק, דעם 6־טן יוני אויף באַניע צו דער אָנדענק־צערעמאָניע, אָרגאַניזירט דורך אונדזער פאַרבאַנד, האָבן זיך געפונען די אלמנות און משפחות פון די געפאַלענע אויף די שלאַכט־פעל־דער, פאַרשטייער פון יידישע און נישט־יידישע קאָמבאַטאַנטן־אָרגאַני־זאַציעס און אַמיקאַלן מיט זייערע פענער. פאָלקס־מענטשן פון סאָסיע־טעס און יידישע געזעלשאַפטן, וואָס וואָלטן אַוודאי געדאַרפט מאַכן אַן עטוואָס גרעסערע אָנשטרענגונג, ווייל דאָס באַערן די יידישע געפאַלענע פאַר פראַנקרייך איז אויך זייער זאַך.

אויף דער היאַריקער צערעמאָניע האָבן זיך אויך געפינען פיל פאַר־שטייער פון דער פראַנצויזישער קאָמ־באַטאַנטן־באַוועגונג מיטן אופאַ״ק בראש. מערערע סעקציעס פון פראַנ־צויזישע קריגס־געפאַלענע פון פאַ־ריזער אַראָנדיסמאַנען און פון דער באַנליע, פון די אַמיקאַלן (21, 22 און 23־טער ר.מ.וו.ע.; דער 12־טער מיט די פענער און אַנדערע) אַזשאַ״ר, ראַוואַ רוסקאַ א. א.

די טריבונע פון די פערזענלעכ־קייטן האָט ווי יעדעס מאָל אָפּגע־שפּיגלט די פראַנצויזישע עפנטלעכ־קייט פון לאַנד. צווישן זיי דער פרע־פעקט זשאַן מעראַד, וואָס האָט פאַר־טרעטן דעם קאָמבאַטאַנטן־מיניסטער זשאַן לאָרען, ה. יואל גאילות, פאַר־טרעטער פון ישראלדיקן אַמבאַסאַ־דאָר מאיר ראָזען, זשאַן ראַמאַנעט, פאַרשטייער פון זשאַק שיראַק (מער פון פאַריז) אַנדרע הוסאַן, וויצע־גע־נעראַל-סעקרעטאַר פון אופאַ״ק, פרוי קעלער, דירעקטאַרין פון קרי״ף, ה׳ זשינו, מער פון מאַנרוזש, אַנרי סטעג פון דער ליקר״א, כ. קאָזלאָווסקי פון מרא״פ, עלי סופר פון דער אָרגאַני־זאַציע פון פרייוויליקע און יידישע געוו. קאָמבאַטאַנטן, וועמענס פרע־זידענט ס׳איז זש. אַרפּוס, בעניטאַסאַ און א. גלאַוויטשאַוער, וויצע־פּרעזי־דענט און פרעזידענט פון אונדזערע סעקציעס פון קאָט ד׳אזיר און פון סען־קאַנטען. סאַדענפּיש פון פאַרבאַנד פון די יידישע געזעלשאַפטן, מערע־רע פערזענלעכקייטן און פאַרשטיי־ער פון סאָסיעטעס און רעגימענט־אַמיקאַלן. זיי האָבן אַלע אָפּגעשפּיגלט די פראַנצויזישע עפנטלעכקייט פון לאַנד.

א. בעלער, פרעזידענט פון פאַר־באַנד, וועלכער דערעפנט די צערע־מאָניע, באַגריסט קודם־כל די אָפּי־ציעלע פערזענלעכקייטן, די פאַר־שטייער פון די אָרגאַניזאַציעס און אַלע אָנוועזנדיקע. נאָכדעם ווי א. בע־לער שטעלט זיך אָפּ אויף דער ראָל פון די יידישע פרייוויליקע, וועלכע זיינען געפאַלן אויף אַלע שלאַכט־פעלדער אין מאַי־יוני 1940, רופט ער אויס:

„אָפּגעבנדיק כבוד אונדזערע טויטע, עקזאַלטירנדיק זייער העראָיזם, דאַרפן מיר פאַרזעצן דעם קאַמף פאַר די אידעאַלן, פאַר וועלכע זיי זיינען געפאַלן כדי צו פאַרטיידיקן פראַנק־רייך און דעם כבוד פון יידישן פאָלק״.

די מוזיק (אַ טאַמבור און צוויי קלעראַן) פירט אַדורך די „סאָנעריע אָ מאָר״ און עס ווערט אויפגעשפּילט די מאַרסעליעזע. דער מיליטערישער ראַבינער אַמאַר און דער קאַנטאָר בערלינסקי ריכטן אָפּ די רעליגיעזע צערעמאָניע. די פאַרשטייער פון די אָרגאַניזאַציעס לייגן די בלומען־קרענץ ביים סימבאָלישן מאָנומענט פון יידי־שער גבורה, ווו עס רוען די רעשט־לעך פון די 70 העלדן, געפאַלן אויף פאַרשידענע שלאַכט־פעלדער.

דאָס וואָרט באַקומט אַנדרע הוסאַן, וועלכער ברענגט דעם ברידערלעכן גרוס פון אופאַ״ק צו אָט דער טראַדי־ציאָנעלער אָנדענק־צערעמאָניע פאַר זייערע יידישע פרייוויליקע און פאַר אַלע קעמפער, וואָס האָבן פאַרגאָסן זייער בלוט פאַר דער פרייהייט פון פראַנקרייך און פאַרן כבוד פון יידי־שן פאָלק.

אונדזער גענעראַל־סעקרעטאַר מ. שוסטער האָט פאַרענדיקט מיט אַ לענגערע רעדע, אין וועלכער ער האָט עקזאַלטירט דעם העראָיזם פון די יידישע איינגעוואַנדערטע אין קאַמף קעגן היטלער־דייטשלאַנד און גערופן צו בלייבן וואַכזאַם אין אַנ־בליק פון דער וואַקסנדיקער געוואַלט־זאַמקייט פון אַנטיסעמיטיזם, ראַסיזם און צו קעמפן ביי דער זייט פון פראַנ־צויזישן פאָלק פאַר שלום אויף דער וועלט.

די דאָזיקע רירנדיקע אָנדענק-מאַ־ניפעסטאַציע, וואָס האָט געדויערט כמעט אַ שעה צייט איז אַדורך זייער ווירדיק אין אָרדענונג און דיסציפּ־לין און די פערזענלעכקייטן, צווישן וועלכע עס האָט זיך געפונען דער די־רעקטאָר מ. בערמאַן פון אינוואַלידן־הויז פון ישראל האָבן זייער געלויבט און באַגריסט אונדזער פאַרבאַנד.

עס קומט אַ דאַנק אַלע חברים פון קאָמיטעט, ספּעציעל דעם פאַראַנט־וואָרטלעכן פאַרן גוטן פאַרלויף פון דער צערעמאָניע ש. אַפּעל, קאָ־פּרע־זידענט פון פאַרבאַנד.

אַ באַזונדערן דאַנק די סאָסיעטעס, וואָס זיינען געקומען מיט בלומען־קרענץ און אַלע אָנוועזנדיקע אָרגאַ־ניזאַציעס און יחידים וואָס האָבן מיט־געווירקט טראָץ דער ברענענדיקער היץ און שלעכטן געזונט ־ צושטאַנד און פאַר האָבן פאַרשטאַנען, אַז די אָנדענק-צערעמאָניע רירט אָן אַלע יידן פאַר וועלכע די קעמפער האָבן אָפּגעגעבן זייער לעבן.

רעזערווירט אייך פאָלגנדיקע דאַטעס:

1. זונטיק, דעם 7-טן נאָוועמבער 10 פרי
אין דער מערי פון 10-טן אַראָנדיסמאַן

יערלעכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג

2. זונטיק, דעם 28-טן נאָוועמבער צוועלף אַזייגער

אונדזער גרויסער באַנקעט

די עפנטלעכע ציאונג פון אונדזער יערלעכער טאָמבאָלאַ

צוליב סיבות וואָס מיר האָבן נישט געקאָנט פאָרויסזען, איז די עפנטלע־כע ציאונג פון אונדזער היאַריקער טאָמבאָלאַ דאָך פאָרגעקומען אין זעל־בען טאָג און שעה (דעם 16־טן יוני 16 אַזייגער) אין לאָקאַל פון פאַר־באַנד אָבער נישט געגנוי אַזוי ווי זי איז אָנגעזאָגט געוואָרן אין דער פרעסע און אין די איינלאַדונגען. מיטן אַרטיסטישן פּראָגראַם.

די ציאונג איז פאָרגעקומען אין דער אָנוועזנהייט פון די אָנפירנדיקע חברים און פון אַ גרעסערער צאָל פריינט, לויטן זעלבן טעכנישן אופן (מיט דרייענדיקע זיך רעדער).

מיר ווילן דערביי נאָך אַמאָל דאַנ־קען אַלע מיטגלידער און פריינט, וואָס האָבן דערמעגלעכט, אַז די טאָמ־באָלאַ זאָל איינברענגען די סומע פון אַ 70 טויזנט פראַנק, כדי מיר זאָלן קענען פאָרזעצן אונדזער פרידלעכע הילף־אַקציע פאַר ישראל (מיטן אויפ־בויען פון איצט אָן אין נתיבות אַ הויז פאַר דעמאָביליזירטע סאָלדאַטן) און פאַר די סאָציאַלע צוועקן פון פאַרבאַנד.

(מיר ברענגען די ליסטע פון די געווינענע נומערן אויף דער פראַנ־צויזישער זייט).

אויף די פייערונגען אין די ראַמען פון 8-טן מאַי

די היאַריקע פלאַם־צערעמאָניע ביים אומבאַקאַנטן סאָלדאַט אויף עטו־אַל, אָרגאַניזירט דורך דער פעדעראַ־ציע פון די יידישע קאָמבאַטאַנטן פון ביידע וועלט־מלחמות צוזאַמען מיט אונזער פאַרבאַנד, דעם 6־טן מאַי, צום 37־סטן יאָרטאָג פון זיג איבערן היטלעריזם — איז אַדורכגעפירט גע־וואָרן אין די ראַמען פון די אָפּיציע־לע פייערלעכקייטן.

די פייערונג איז פאָרגעקומען אין דער אָנוועזנהייט פון ישראל־אַמבאַ־סאַדאָר מאיר ראָזען, פון אויבער־ראַ־בינער רענע סיראַט, פון ציווילע און מיליטערישע פערזענלעכקייטן און פון אַ גרויסן עולם יידישע פראַנט־קעמ־פער, צווישן וועלכע מען האָט געזען פיל אונזערע מיטגלידער.

היאָר, האָבן אונזערע חברים, ש. אַפּעל און ל. סאַלאַמאָן צוזאַמען מיטן פרעזידענט פון דער פעדעראַ־ציע אַנרי גלאַזבערג אָנגעצונדן דעם פלאַם. ביי זייער זייט האָט זיך גע־פונען דער ישראל־אַמבאַסאַדאָר און די פרעזידענטן פון די אָנגעשלאָסע־נע אָרגאַניזאַציעס אין דער פעדעראַ־ציע, דערונטער אונזער חבר א. בע־לער.

דער פאַראַנטוואָרטלעכער פאַר דער אָרדענונג זיינען געווען ח׳ מ. טשאַרני און ס. וויצמאַן.

ביים לייגן די קרענץ־בלומען, צווישן וועלכע פון ישראל־אַמבאַסאַ־דאָס זיינען אָנוועזנד געווען אונזע־רע חברים: זש. גורפינקעל, ח. סאַ־דאָווסקי און ס. מייער. פאָן־טרעגער: חבר ב. קוייפמאַן, חבר קאַץ האָט גע־טראָגן די פאָן פון דער פעדעראַציע.

דעם 7טן מאַי

זייער אימפּאָזאַנט איז געווען דעם 7־טן מאַי דער פייערלעכער צוזאַמענ־טרעף פון די קאָמבאַטאַנטן־דעלעגאַ־ציעס פון 20 לענדער, אָרגאַניזירט דוך דעם אופאַ״ק אין פאַוויליאָן עלי־זעי־גאַבריעל ביים עליזעי־פּאַלאַץ.

מיט זייער רירנדיקע און באַלערנ־דיקע רעדעס זיינען אַרויסגעטראָטן: רענע פעיר, פרעזידענט פון אופאַ״ק, זשאַן לאָרען, דער קאָמבאַטאַנטן־מי־ניסטער דער געוועזענער פראַנצויזי־שער אַמבאַסאַדאָר קאָטשושקאָ מאָרי־זע און די אַנדערע פרעזידענטן פון דער אייראָפּעאישער פעדעראַציע פון די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן, קריגס־געפאַנגענע און פון פי״ר.

אונזער פאַרבאַנד איז געווען פאַר־טראָטן דורך א. בעלער ש. אַפּעל, מ. שוסטער און מ. טשאַרני.

דעם 8טן מאַי

מערערע חברים האָבן זיך באַטיי־ליקט אין די פייערונגען פון 8־טן מאַי:

9 אַזייגער אין „לאַ שאַפּעל סען לואי״ מיטן פרעמיער־מיניסטער פּיער מאָרואַ; 11 אַזייגער מיטן פרעזידענט פראַנסואַ מיטעראַן אויף שאַנז עליזעי;

12 אַזייגער אויף דער אויפנאַמע פון פאַריזער מער אין האָטעל דע וויל. צווישן זיי ש. אַפּעל, מ. שוס־טער, קאַראָל סאַפּירשטיין, ס. קאַץ, מייער און אַנדערע.

15 אַזייגער אויפן מאָן וואַלעריען זיינען געווען אָנוועזנד: ש. גורפינ־קעל, ש. מאַלעך און פרוי ה. לילענ־שטיין.

18.30 אויף שאַנז עליזעי זיינען געווען די חברים: ד. שוואַרץ און ש. מאַלעך.

אויפן קאָנגרעס פון מרא״פ

אונזערע חברים: מ. שוסטער, ג. שולץ און מ. סאָסאָוויטש.

צי וועט מען אַמאָל באַווייזן צו משפּטן דעם יידן-מערדער פאָל טוויע?

די פראַנצויזישע פרעסע האָט נישט לאַנג געמאָלדן, אַז מען האָט לויט די באַשולדיקונגען פון נייעם עדות לואי גאַדאַר, ווידער געעפנט דעם דאָסיע פון טרויעריק־באַרימטן פאָל טוויע, שעף פון דער מיליץ בעת דער נאַצישער אָקופּאַציע אין ליאָן, וועלכער ווערט באַשולדיקט אין „פאַרברעכנס קעגן דער מענטשהייט״.

זשאָרזש גלעזער, דער זון פון אַד־וואָקאַט לעאָ גלעזער, פרעזידענט פון פאַראייניקטן יידישן פאַרטיידיקונגס־קאָמיטעט בעת דער נאַצישער אָקו־פּאַציע, באַשולדיקט אים אין האָבן דערשאָסן זיין פאָטער, צוזאַמען מיט אַנדערע 6 ערוובניקעס, וועלכע טוויע האָט אַרויסגעפירט פון דער ליאָנער תפיסה. צווישן די וואָס באַשולדיקן געפינען זיך מערערע ווידערשטענד־לער פון שאַמבערי.

דער נייער עדות, אַ געוועזענער ווידערשטענדלער, האָט זיך געפונען אַלס אַרעסטירטער אין דער זעלבער צעלע, ווי די 7 יידישע ווידערשטענד־לער. ער האָט דאַן געזען ווי מען האָט אונטער דער אויפזיכט פון טו־וויע אַרויסגעפירט די 7 יידן, וואָס זיינען דערמאָרדעט געוואָרן.

ווי מען דערמאָנט זיך איז טוויע שוין געווען פאַראורטיילט צוויי מאָל צום טויט נאָך דער באַפרייאונג פון פראַנקרייך. זינט דאַן, דאָס הייסט איבער 30 יאָר לעבט אָבער טוויע אין אומלעגאַליטעט. ער איז דערביי געווען באַשיצט פון געוויסע רעאַק־ציאָנערע גייסטלעכע און אין 1967, האָט זש. פּאָמפּידו אַנולירט דעם טויט־אורטייל, אַנולירנדיק אַפילו די קאָנ־פיסקאַציע פון זיין פאַרמעגן.

לויט ווי מען האָט איבערגעגעבן, געפינט זיך טוויע אין דרום־מזרח פון פראַנקרייך, פונוואַנען ער האָט, אגב, געענטפערט אויף פראַגן פון דער צייטונג „לע קאָטידיען דע פאַריז״.

אויב דער אויספאָרשונגס־ריכטער מאַרטען אַנזאַני האָט אַרויסגעלאָזט אַ באַפעל צו אַרעסטירן טוויען, באַ־האַלט ער זיך ווייטער אויס.

קאָמוניקאַט פון „קריף״

אין אַנבליק פון די טראַגישע גע־שעענישן אין מיטעלן מזרח זענען דער פרעזידענט פון „קריף״ אַלען דע ראָטשילד און דער פרעזידענט פון עקזעקוטיוו־ביוראָ קלאָד קעלמאַן גע־קומען צום ישראל־אַמבאַסאַדאָר אין פאַריז, כדי צו אויסדרוקן סאָלידאַרי־טעט פון אָרגאַניזירטן יידישן ישוב מיט ישראל.

„קריף״ באַדויערט מיט גרויס טרויער די קרבנות פון דעם קריג, וואָס איז אויפגעצוווּנגען געוואָרן אויף ישראל און דערמאָנט, אַז די איצטיקע סיטואַציע איז נאָר אַ קאָנ־סעקווענץ פון דער פאַרגוואַלטיקונג פון דער ליבאַנישער סווערעניטעט דורך אויסלענדישע אָקופּאַציע־כוחות, די סירישע אַרמיי און אַ.ל.פ., וועלכע האָבן באַנוצט די ליבאַנישע טעריטאָ־ריע פאַר אָנגריפן די קריסטלעכע געמיינדעס אין לבנון און סיי ציווי־לע אָביעקטן פון ישראל.

ח. ב. קויפמאַן אויסגעצייכנט מיט אַן ערן-דיפּלאָם

די אָנפירונג פון פאַרבאַנד באַגריסט האַרציק אונדזער טייערן, איבערגע־געבענעם קאָמיטעט ־ מיטגליד ב. קוייפמאַן צו זיין באַקומען די אויס־

צייכענונג פון אַן ערן־דיפּלאָם פון פאָן-טרעגער, דערשינען דעם 26־טן מערץ אין „זשורנאַל אָפּיסיעל״.

מיר ווינטשן אים נאָך לאַנגע יאָרן מיט זיין ליבער פרוי. פאָרצוזעצן זיין אַקטיוויטעט אין דינסט פון יידישן קאָמבאַטאַנטן־פאַרבאַנד.

דער סעקרעטאַריאַט.

PENSIONS D'INVALIDITÉ

Pourcentages	Indices	Montant mensuel au 1-4-82	Pourcentages	Indices	Montant mensuel au 1-4-82
INVALIDES DE 10 A 80 %					
10 %	44	161,55	50 %	238	873,85
15 %	66	242,33	55 %	262	961,97
20 %	88	323,10	60 %	286	1.050,09
25 %	110	403,88	65 %	310	1.138,21
30 %	143	525,04	70 %	334	1.226,33
35 %	167	613,16	75 %	358	1.314,45
40 %	190	697,61	80 %	382	1.402,57
45 %	214	785,73			
INVALIDES DE 85 A 100 % SANS OU AVEC ALLOCATION G.M.					
85 % ss all. G.M.	489	1.795,44	95 % ss all. G.M.	574	2.107,53
85 % av.all. G.M.	625	2.294,79	95 % av.all. G.M.	872	3.201,69
90 % ss all. G.M.	522	1.916,61	100 % ss all. G.M.	628	2.305,80
90 % av.all. G.M.	745	2.735,39	100 % av.all. G.M.	1.000	3.671,66

n° 178 Juin-Juillet 1982 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

N° 179 OCTOBRE - NOVEMBRE 1982 Trimestriel

Notre Volonté

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939 - 1945
26, rue du Renard - 75004 PARIS - Tél. : 277.73.32
(Directeur-Fondateur 1946 - 1981 : I. CLEITMAN)

Sous les signes de l'Unité et de la Fraternité

Notre Assemblée Générale a connu un très grand succès

Notre traditionnelle Assemblée Générale annuelle s'est déroulée le dimanche 7 Novembre dans la magnifique salle des fêtes de la Mairie du 10ème Arrdt. Nos camarades venus très nombreux firent salle comble.

A la tribune le Président I. BELLER était entouré des membres du Secrétariat et de M. GLOWICZOWER Président de notre Section de St. Quentin et de M. BENTATA Vice Président de la section Côte d'Azur.

«Cette participation massive atteste du profond attachement des anciens combattants juifs à leur Union» a-t-il déclare dans son allocution d'ouverture, excusant au passage ceux qui n'avaient pu venir en raison de leur etat de santé.

Puis notre ami Beller tint à rendre un hommage particulier a M. Alain de Rotschild le Président du CRIF recemment décédé et a nos membres disparus au cours de l'année. L'Assemblée observa alors une minute de silence.

INQUIETUDES ET SOLIDARITE

I. Beller retraça ensuite les grandes orientations des activités de notre organisation en évoquant les problèmes qui l'ont gravement préoccupé comme le terrorisme antisémite meurtier, les evenements du Liban et la campagne antisémite de certains médias. Il conclut en renouvelant l'affirmation de notre solidarité permanente à l'égard d'Israël.

«Nous continuerons à soutenir la maison des invalides de Bethalokhem d'Aféka.

Après avoir planté 50.000 arbres (soit 5 forêts), après avoir construit la route de Galilée qui mène à Mitzpa-Karachim, nous avons entrepris cette année, la construction à Nétivote d'un Foyer du Soldat démobilisé. Cette réalisation va coûter à notre Union 55.000 dollars. Le mois dernier, nous avons versé un premier acompte de 7 millions d'anciens francs, produit de la vente des bons de soutien».

M. Portier Pres. de la section des anciens combattants du 10 arr. vint saluer notre Union à laquelle il souhaita avec des mots sincères et fraternels, de fructueux travaux et beaucoup de succès.

LE RAPPORT MORAL

M. SISTER Secrétaire Général prit la parole pour présenter le rapport moral. Il dit ce qu'ont été les actions et démarches de notre organisation dans tous les domaines, à l'UFAC, auprès des ministères, la renommée sans cesse croissante des «Lauriers Roses», notre participation aux diverses manifestations qui ont suivi les attentats antisémites, nos multiples messages et communiqués de presse, notre présence lors des cérémonies officielles etc... Il insista sur trois activités qui auront particulièrement marqué l'année 1982.

L'hommage à nos morts au combat devant notre monument de Bagneux, l'apposition d'une plaque à Levens perpetuant le souvenir de notre regretté Secrétaire Général Isi BLUM et la visite des «Lauriers Roses» par Mr. Jean LAURAIN Ministre des AC-VG.

(Suite page 2)

A la tribune on voit I. BELLER entouré des membres de la direction et des représentants de Nice et de St- Quentin

Résolution

L'Assemblée Générale Annuelle de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, réunie le 7 Novembre 1982 à la Salle des Fêtes de la Mairie du 10ème Arrondissement,

Approuve :

- *le rapport moral et le compte-rendu financier présentés par le Comité sortant ;*
- *constate avec satisfaction que l'organisation et les tâches fixées par l'Assemblée précédente pour l'année écoulée ont été remplies.*

L'Assemblée Générale exprime également sa satisfaction pour l'ensemble de l'activité déployée par notre Union en faveur de ses adhérents en particulier et pour la communauté juive en général.

L'Assemblée Générale se félicite du travail social qui se développe toujours davantage et particulièrement du bon fonctionnement et de la réussite de notre Maison de Convalescence «Les Lauriers Roses». Ceci pour le plus grand bien de nos adhérents et des 10.000 personnes qui y ont déjà séjourné.

Elle prend acte des efforts du Comité sortant concernant l'animation de notre local et l'activité culturelle dans ce foyer mis à la disposition de nos adhérents.

L'Assemblée Générale approuve le Comié sortant pour sa participation aux actions multiples de l'U.F.A.C. pour la défense des droits du monde combattant, contre la course aux armements ruineuse pour les peuples, pour un désarmement progressif, simultané et controlé, pour la paix, pour le respect des Droits de l'Homme, contre le racisme, l'antisémitisme sous toutes ses formes et contre la résurgence de l'idéologie nazie.

Elle est solidaire de la position de l'U.F.A.C. prise lors de sa récente Assemblée Générale à Nimes, concernant les revendications des anciens combattants en suspens.

Elle exprime toutefois sa satisfaction pour tout ce qui a déjà été fait par le gouvernement et le Ministère en faveur des anciens combattants et plus spécifiquement pour l'ampleur accordée par ces derniers à tous les niveaux et dans toute la France, aux cérémonies du 8 Mai 1982.

L'Assemblée Générale exprime son inquiétude concernant les juifs d'Union Soviétique à qui on refuse

(Suite page 2)

L'INAUGURATION D'UNE PLAQUE A LEVENS EN L'HONNEUR D'ISI BLUM

Le premier Octobre 1982 à été apposée sur notre maison de repos les «Lauriers Roses» une plaque en hommage à notre regretté Secrétaire Général ISI BLUM.

En présence de plus de cent vingt personnes, de Messieurs: Raybaud, Sénateur - Maire de Levens, Guidi, Président Départemental de l'UFAC représentant

Mr René Peyre Président National, Vidal représentant de la Sécurité Sociale au sein de la commission de gestion des «Lauriers Roses» ainsi que Mme Quaranta et Mr Sorrentino également membres de cette commission, du Dr Celse, quelques personnalités locales dont Messieurs le Percepteur, le directeur de la Banque travaillant avec notre maison, de Messieurs Juttner Président de notre section Cote d'Azur, Glowiczower Vice-Président et Président fondateur de la section de St-Quentin, et enfin d'une imposante délégation de notre Comité et de Mme Isi BLUM-CLEITMAN et ses enfants René et Pierre.

Cette émouvante cérémonie à célébré le premier anniversaire de la mort de notre cher Isi, qui nous à quitté le 14 Août 1981 et qui fut parmi les initiateurs de cette magnifique réalisation sociale. Desormais celle-ci rappelera, à tous les visiteurs son souvenir.

UN MILITANT DEVOUE UN HOMME DE PROGRES

Notre Président Ilex Beller a commencé par retracer dans son allocution d'ouverture, la vie et les combats menés par Isi Blum pendant plus de cinquante ans.

Il dit comment cet homme de progrès mit toute son existence au service des anciens combattants juifs. (Voir extraits des allocutions).

(Suite page 2)

NOTRE GRAND BANQUET

AURA LIEU LE DIMANCHE 28 NOVEMBRE 1982
à 13 heures
DANS LES BEAUX SALONS DE
L'HOTEL CONCORDE-LAFAYETTE

Métro : Porte Maillot
L'Orchestre STARSKI
ATTRACTIONS
Prix du déjeuner : 180 F.

J. Laurain Ministre des AC-VG aux «Lauriers Roses»

Le Dimanche 24 Octobre 1982 Mr Jean LAURAIN, Ministre des Anciens Combattants et Victimes de Guerre, est venu visiter notre maison de repos les «Lauriers Roses». En présence de Mr. RAYBAUD Sénateur-Maire de Levens de M. COLLONA député de la circonscription, de Mrs les représentants du Préfet des Alpes Maritimes, de l'office des Anciens Combattants de Nice, de la Section UEVACJ Côte d'Azur et du Dr CELSE attaché à l'établissement.

Comme prévu il arriva à Levens à 15 h 30 et fut accueilli par nos camarades Charles APPEL co-président de l'Union, Maurice SISTER, secrétaire général et Salomon WAJCMAN, membre du secrétariat. Notre Président Ilex BELLER étant empeché au dernier moment pour des raisons familiales s'était fait excuser.

Sous la conduite de Nathan SAPIR, Mr le Ministre et sa suite ont visité l'etablissement saluant chaleuresement au passage les convalescents et les membres du personnel rencontrés.

Notre délégation et Mr. Jean Laurain se retrouvèrent ensuite dans le salon où Maurice Sister au nom de l'Union souhaita, comme il est de coutume, la bienvenue au ministre. Il souligna le grand honneur fait à l'UEVACJ par sa présence. Puis il retraça l'historique et les raisons d'être de notre Union et particulierement de ses réalisations sociales.

Dans une atmosphère pleinement détendue Mr Jean Laurain à tenu tout d'abord à rassurer les AC-VG Juifs que le Gouvernement mettra tout en œuvre pour lutter contre les fleaux du racisme, de l'antisémitisme et surtout du terrorisme dont s'inquiete la communauté juive Le gouvernement a-t-il poursuivi apportera sa contribution dans la mesure de ses moyens à l'établissement de la Paix au Proche Orient et dans le Monde.

(Suite page 2)

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

Octobre - Novembre 1982 p 2

L'Assemblée Générale

(Suite de la page 1)

Après avoir également rappelé notre profonde solidarité envers l'état d'Israël et stigmatisé le terrorisme et l'antisémitisme en France M. Sister termina son interventon par un appel à l'espoir.

«Dans ce monde si complexe de crise économique et morale où la violence tend à l'emporter sur la raison et qui cherche une issue pacifique à ses problemes pour assurer le bien-être de tous, ma pensée ne se bornera pas à nous auto-féliciter pour ce que nous avons déjà accompli et réalisé, mais a nous inviter à continuer notre travail et nos luttes contre la violence et la haine, le racisme et l'antisémitisme, la course aux armements et pour la Paix.

Nous devons preserver nos acquis, maintenir l'unité de notre organisation et poursuivre notre mission aussi longtemps que nous vivrons».

LES AUTRES RAPPORTS

Notre trésorier L. SALAMON présenta le rapport financier qui donna à l'assistance une image précise de l'importance de nos activités dans tous les domaines. Paul BRON au nom de la commission de contrôle financier qu'il compose aves les camarades FELDMAN et GOLDMAN, donna quitus pour la gestion qu'il qualifia «d'impeccable»

G. SZULC intervient ensuite pour expliquer la diversité et le nombre d'activités de la commission sociale tout entière au service de nos membres. Ces derniers peuvent bénéficier d'un grand nombre d'avantages pour l'obtention desquels notre Union met tout en oeuvre.

Puis C. APPEL parla du succès de la tombola dont les fruits permettront le respect de nos engagements à Netivote. Ce premier résultat devait être suivi par beaucoup d'autres et invita en consequences les camarades à redoubler d'éffort à l'exemple de H. SADOWSKI qui a récolté à lui seul plus de 8000 francs. M. SOSEWICZ informa l'assemblée du bilan et des activités de la mutuelle auprès de l'Union en soulignant son importance.

La discussion générale à laquelle participèrent H. SEGAL et KAMIENEWICZ fut assez brève, démontrant ainsi le profond accord de nos membres avec leur dirigeants.

M. CZARNY présenta la résolution finale que l'assemblée adopta à l'unanimité moins deux abstentions.

Le Comité sortant fut ensuite reconduit et l'Assemblée Généraie se termina comme elle avait commencé dans une ambiance amicale et fraternelle.

● Une motion demandant la liberation et le droit d'imigrer pour A. Chtcharansky à été adressée le jour même par l'assemblée à l'ambassadeur d'U.R.S.S. à l'intention des autorités soviétiques.

Resolution de l'Assemblée Générale

(Suite de la page 1)

le droit d'émigrer et particulièrement sur le sort alarmant d'Anatoly CHTCHARANSKI.

L'Assemblée Générale dénonce avec une très grande vigueur tous les actes de violence et de terrorisme d'où qu'ils viennent et particulièrement la tragique série d'attentats antisémites qui ont ensanglanté et endeuillé les communautés juives d'Europe. La France, depuis la rue Copernic, a vu se multiplier les actes criminels contre notre communauté : la rue des Rosiers et le Lycée Carnot en sont de sinistres preuves. Après Anvers, Vienne et Berlin, Bruxelles et Rome attestent de la volonté meurtière des auteurs de ces lâches actions.

L'Assemblée Générale s'indigne de la campagne de certains médias, dont les informations partisanes et souvent mensongères à propos du Liban, n'ont pu qu'attiser la haine et l'antisémitisme.

L'Assemblée Générale approuve le Comité sortant pour son attitude concernant les horribles massacres de Sabra et Chatila pour lesquels il a exprimé publiquement son indignation et son bouleversement.

Elle se félicite de la constitution par l'Etat israélien d'une commission d'enquête. Elle espère que toute la lumière sera faite et les coupables châtiés.

Elle exprime son ardent désir de voir enfin se réaliser une paix juste, durable et globale entre Israël et ses voisins arabes, dans un climat de détente, de paix au Proche-Orient et dans le monde entier.

Fidèle à ses engagements concernant l'aide à Israël que l'Union n'a cessée d'apporter depuis sa création, l'Assemble Générale approuve le versement d'un premier acompte qui servira à la construction d'un Foyer des combattants, dans le cadre de la rénovation de la ville de Nétivote. Cette réalisation portera et perpétuera le nom de notre Union.

NOS VOEUX

Nous adressons nos félicitations les plus chaleureuses à notre camarade MALACH Szulim, membre du Comité et son épouse à l'occasion de la naissance de leur petit-fille LAURA.

●

Nous sommes heureux de féliciter notre camarade GRABER Marcel, heureux grand - père d'un petit-fils RAPHAEL.

Meilleurs vœux à notre camarade

SAMSON MANDELVIQUE

à l'occasion de ses 75 ans et de ses 50 ans de mariage.

L'Union souhaite longue vie a notre camarade ainsi qu'à son épouse et beaucoup de nahés de leurs enfants.

LE DISPENSAIRE
L'AIDE MEDICALE
14, RUE DE PARADIS
75010 PARIS
Tél. : 824. 42. 07 & 824. 69. 64
Met à votre disposition ses cousultations de médecine générale, de toutes les specialites, ainsi que radio, analyses médicales, massages etc . . .
Gratuité du ticket modérateur pour les mutualistes.

Le Directeur : Maurice SISTER
Commision paritaire n° 1092 D 73
Imprimerie W. W., 61, rue du Fg-St-Denis, 75010 Paris

Le Ministre des AC-VG aux «Lauriers Roses»

(Suite de la page 1)

Le ministre des AC-VG à vivement insisté sur les enseignements que pouvait tirer, la jeunesse de l'éxperience des anciens combattants.

«C'est dans ce but — dit-il — qu'une commission d'histoire pour la Paix à été créée». (Nous

y avons deux représentants).

Nous avons le devoir de créér un nouvel état d'esprit fait de dialogue, de respect mutuel, de tolérance . . . Une véritable pédagogie de la Paix qui ne soit pas fondée sur la seule absence de la guerre mais aussi sur un nouvel art de vivre . . . fondé sur la Déclaration Universelle des Droits de l'Homme.

Les générations à venir hériteront du sens profond des sacrifices ques vous avez consenti au combat pour que vive une France libre et en paix . . .»

Mr Jean Laurain a ensuite exprimé ses félicitations pour la belle réussite de notre œuvre sociale.

Sur le plan des droits des AC-GV, Ma le Ministra a assuré l'assistance que le Gouvernement respectera tous ses engagement au cours de la législature.

Après avoir sacrifié à la tradition en signant le Livre d'Or des «Lauriers Roses» et participé à une réunion de travail avec notre délégation parisienne et le directeur de la Maison, le ministre tint à saluer personnellement les convalescents présents. En leur serrant la main il eut pour chacun un mot chaleureux et prit congé avec autant de simplicité qu'il était venu.

Discours de bienvenue de M. Sister au Ministre

Monsieur le Ministre,

Je voudrais avant tout vous adresser nos plus vifs remerciements d'avoir bien voulu, malgré vos nombreuses occupations, nous faire l'honneur de visiter notre maison de convalescence.

Comme vous le savez, cette maison a été créée par notre Union dans laquelle sont regroupés les anciens combattants juifs, engagés volontaires dans l'armée française et dans la résistance de 1939 à 1945.

Parlant de la necessité de créer au lendemain de la guerre une maison de repos.

(...) Ce projet a enfin été réalisé en 1965, ici dans ce site magnifique de Levens, là où la mer et la montagne se rejoignent pour offrir un havre de paix.

Dans cette maison que vous venez de visiter, plus de 10.000 convalescents ont déjà séjourné. Elle est ouverte à tous sans distinction de race, de religion, de condition sociale ou d'opinions politiques.

Ces hommes ont appris ici à mieux se connaître et à fraterniser.

M. Nathan SAPIR, directeur de l'établissement, secondé par son épouse, en place depuis sa fondation ont beaucoup contribué et veillé à ce qu'il en soit ainsi.

Puis M. Sister aborde le chapitre des préoccupations de notre Union.

Affiliés depuis toujours à l'U.F.A.C., nous sommes engagés dans la lutte contre la course aux armements et participons à tous les combats contre le racisme, l'antisémitisme et pour la paix au Proche Orient et dans le monde ainsi que pour la défense de nos droits légitimes. Tout en exprimant notre satisfaction pour tout ce qui a déjà été fait depui votre arrivée, il reste néanmoins beaucoup de revendications en suspens. Les anciens combattants vous font confiance et espèrent que vous trouverez les moyens de les satisfaire.

Nous ne vous cacherons pas non plus, Monsieur le Ministre, notre très grande inquiétude devant la violence, le racisme et les attentats antisémites qui ont ensanglanté et endeuillé les communautés juives en France et en Europe.

Je voudrais vous dire encore une fois en terminant, combien nous sommes heureux qu'un ministre des Anciens Combattants soit venu pour la première fois depuis 18 ans que notre maison existe. Nous n'oublions pas que vous êtes le Ministre, qui selon la promesse de M. le Président de la République, avez rétabli le 8 Mai comme jour férié, jour de la victoire sur la bête nazie.

LE NOUVEAU CARRE DES FUSILLES D'IVRY

Mr Jean LAURAIN, Ministre des AC-VG à inauguré le nouveaux Carré du cimetière d'Ivry où ont été transferés les restes des fusilles — dont ceux des 23 du Groupe Manouchian.

Message de l'U.F.A.C. pour le 11 Novembre

Comme chaque année l'U.F.A.C. à adressé un message à l'occasion de la célébration de l'Armistice du 11 Novembre 1918. Les Anciens Combattants l'ont lu devant les monuments aux morts des deux guerres à Paris et en Province.

« En ce 11 Novembre 1982 la France se recueille devant les monuments aux morts.

NOS «NIÇOIS EN ISRAEL

Sous la conduite de son Président, le Dr JUTTNER, notre dynamique Section «Côte d'Azur» vient d'accomplir un voyage de 15 jours en Israël dont tous les participants, membres de notre Union, leurs épouses, des parents et quelques amis reviennent enchantés avec la conviction d'une «Grande Première» parfaitement réussie à tout point de vue.

Le côté touristique était déjà un événement en soi, puisque le tour, bien organisé, a été complet : d'abord Jérusalem pour célébrer SIMHAT THORA, ensuite depuis la Haute Galilée et le Golan, la Côte méditerranéenne, la Mer Morte, le Négev jusqu'à la Mer Rouge. Mais, en plus ils n'ont pas manqué de rendre visite aux Invalides à qui la Maison du Combattant — Beith Halokhem — s'ingénie à donner soutien moral et moyens de rééducation afin de leur permettre une réadaptation dans la vie civile.

Un rencontre fort cordiale avait lieu avec des camarades de l'Association (israélienne) des Anciens Combattants (français), à Nathania.

Somme toute, prise de contact enrichissante et initiative heureuse que n'oublieront de si tôt ni nos voyageurs ni les Israéliens qui les ont reçus.

Dr JUTTNER, Président
Section UEVACJ Côte d'Azur.

NOS PEINES

Nous présentons aux familles de nos camarades disparus nos condoleances les plus fraternelles.

CASTRO Samuel
GOLDFINGER Elle
KORENGOLD Jacob
LANGER Alter
SERNE Gabriel
SIAC Jona
SONNEY Robert
WETSZTAIN Szlama

●

Membre du Comité
KRAISIN Maurice
OSMAN Eliezer, trésorier de la section de St-Quentin

L'U.E.V.A.C. Juifs de St-Quentin est en deuil, elle vient de perdre brutalement **Leon OSMAN** un des membres fondateurs de notre section et trésorier depuis toujours.

Dans cette terrible circonstance la section présente toutes ces condoléances aux enfants, petits-enfants et toute la famille.

Le Président

Pour un foyer du combattant à Netivote

Notre Union s'est engagée à réaliser dans le village Galiléen de Netivote un Foyer pour les soldats israéliens démobilisés.

Cette oeuvre sociale s'inscrit dans le cadre de la rénovation de cette agglomération qu'ont pris en charge nombre d'associations juives françaises.

Nous avons pu adresser recemment un premier versement au Maire de Netivote grâce aux fruits donnés par notre tombola de soutien du printemps dernier. (Soulignons au passage le mérite de notre camarade SadowsKi membre de notre comité qui à lui seul à recolté plus de 8000 Frs).

Cet acompte va permettre l'ouverture du chantier de construction du Foyer, et nous esperons que très prochainement il pourra accueillir les premiers séjournants.

Par le financement de ce Foyer, qui portera le nom de notre Union nous aurons exprimé concrètement notre aide morale et matérielle à l'Etat d'Israël.

« Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah »

Octobre-Novembre 1982 p. 3

37ème Assises Nationales de l'U.F.A.C.

Les 37èmes assises de l'U.F.A.C. qui se sont tenues du 8 au 10 Octobre derniers à Nimes, ont été, de par le nombre des délégués, des discours du Président René PEYRE et du Ministre des Anciens Combattants et Victimes de Guerre, accompagné du Ministre de la Famille et des élus locaux, par la discussion et le débat sérieux et de responsabilité un grand congrès dont on se souviendra longtemps.

A l'unanimité, le congrès s'est prononcé contre le budget inacceptable tel que, tout en soulignant les progrès réalisés depuis 1981.

M. Jean LAURAIN, en saluant les assises et en exprimant sa sympathie, assura que les promesses seront tenues « à la longue», tenant compte de la conjoncture actuelle.

Puis il déclare :

Je remercie le Président Peyre, dans le droit fil de la vocation constante de l'U.F.A.C., de ne pas limiter son propos aux seuls aspects de la défense des droits légitimes des Anciens Combattants et de Victimes de Guerre. Il est vrai que par la qualité, la diversité et le nombre des membres, l'U.F.A.C. est une force de proposition un partenaire social privilégié qui mériterait d'avoir une place plus grande dans les différentes instances collégiales à caractère économique et social.

Nos camarades M. CZARNY et M. SISTER qui ont assisté ont pris part aux travaux des commissions.

Lire ci-après des extraits de l'une des 14 motions approuvées par les délégues.

Résolution de l'UFAC sur la violence et les Droits de l'Homme

Profondément indignée par la succession d'agressions à caractère raciste et d'attentats perpétrés contre des personnes, des biens privés et publics, parmi lesquels les derniers en date, rue Marbeuf et rue des Rosiers, l'U.F.A.C. s'incline avec émotion devant la mémoire des victimes et assure leurs familles (ainsi que les blessés) de son entier soutien.

L' U.F.A.C. dénonce et condamne

- **Tout attentat terroriste quel qu'il soit et d'où qu'il provienne.**
- **Tous propos, actes, ménées racistes et antisémites.**

Dans ce sens, elle se félicite des déclarations faites par Mr François MITTERRAND, Président de la République, lors de sa conférence de presse télévisée du 17 Août dernier, prend acte des décisions annoncées à cette occasion et souhaite qu'elles se traduisent par l'arrestation et la condamnation, sans retard, des responsables des lâches attentats ayant ensanglanté notre pays.

Considérant que ces violences trouvent le plus souvent leur pseudo-justification idéologique dans des conflits se déroulant hors de nos frontières et se voulant leur prolongement sur notre territoire, l'U.F.A.C. estime que la solution la plus sûre pour en terminer avec ces attentats passe, pour le Gouvernement français, par la mise en œuvre d'une politique internationale active visant à l'aboutissement négocié d'une paix juste garantissant le droit à l'existence et à la sécurité de tous les Etats, l'indépendance nationale et le droit à une patrie pour tous les peuples. sans discrimination aucune, les hommes de par de monde doivent pouvoir vivre en liberté, dans l'amitié et la paix.

Pour le respect des droits de l'homme,

HALTE A TOUT TERRORISME.

NON A TOUS LES RACISMES.

NOTRE CAMARADE ADOLPHE GLOWICZOWER A L'HONNEUR

Notre Union adresse ses plus sincères et chaleureuses félicitations à notre dévoué camarade Adolphe GLOWICZOWER, Président de notre Section de St. Quentin et Vice-Président de la Section Côte d'Azur.

Il vient dêtre promu Chevalier de la Légion d'Honneur.

Déjà honoré par de nombreuses médailles dont celles de la Résistance, notre camarade Glowiczower mérite la reconnaissance de l'ensemble de la Communauté Juive de France pour avoir accompli un veritable exploit en faisant ériger à St. Quentin le seul et unique monument existant en France en hommage aux combattants héroïques du Ghetto de Varsovie.

L'Union lui adresse à cette occasion ses meilleurs vœux et une longue vie au service des anciens combattants.

MARCEL RAYMAN — UN NOM USURPE

A l'appel de l'UJRE et de l'AJAR près de trois cents personnes se sont rassemblées devant la maison où habitait la famille Rayman et sur laquelle une plaque rappelle le souvenir de Marcel, le FTP - MOI fusillé le 21 Février 1944 avec ses camarades du groupe des 23 de l'Affiche Rouge.

Cette manifestation était une réponse aux terroristes d'Action Directe qui avaient cru bon d'usurper le nom de ce héros juif de la Résistance, pour signer leurs méfaits.

Ont pris la parole: Charles Lederman pour l'UJRE, Serge Klarsfeld pour les fils et filles des déportés juifs de France, Mme Rebière au nom de son mari et de l'ANACR et Alfred Grant pour l'AJAR.

Hommage à Isi Blum

(Suite de la page 1)

Puis Mr René Guidi au nom de l'UFAC à rappelé la periode où il connut Isi Blum. C'était au Stalag III B où ensemble ils participèrent à la Résistance clandestine.

Après ce témoignage chaleureux dont nous donnons quelques extraits (voir, allocutions) ce fut au tour de Mr Vidal, de la Commission de Gestion de prononcer quelques paroles émouvantes sur Isi Blum.

Il avait notament beaucoup apprecié et admiré l'infatigable militant, tant dans son travail que dans ses relations humaines étant convaincu qu'une grande partie du succès des «Lauriers Roses» lui est du.

Mr Raybaud Sénateur-Maire de Levens assisté de Mme Isi Blum-Cleitman et ses fils René et Pierre, dévoila ensuite la plaque et une minute de silence fut alors observée.

Un repas amical fit suite à la cérémonie. Il était présidé par notre ami Nathan Sapir, Directeur des «Lauriers Roses».

Celui-ci après avoir salué les personnalités présentes, apporta son propre témoignage sur Isi Blum. En peu de phrases et peu de mots qui suffirent à exprimer son émotion. (Voir extraits des allocutions).

Maurice Sister, notre Secrétaire Général, intervint le dernier pour dire ce que furent ses longues années de collaboration intime, durant lesquelles il apprit beaucoup auprès de celui qui le préceda au Secrétariat Général, et dont aujoud'hui il s'inspire toujours. (Voir extraits des allocutions).

Ainsi s'est achevé l'hommage-anniversaire a Isi Blum.

EXTRAITS DES ALLOCUTIONS

ILEX BELLER

Président de l'U.E.V.A.C.J.

Au nom de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs je voudrais remercier toutes les personnalités et les représentants des diverses organisations qui ont bien voulu répondre à notre invitation et qui, par leur présence rehaussent l'éclat de cette cérémonie.

Treize mois se sont écoulés depuis que nous nous sommes rassemblés autour du cercueil de notre cher camarade Isi BLUM. C'est les larmes dans les yeux et le cœur plein d'amitié que nous l'avons alors conduit à sa dernière demeure au Cimetière parisien de Bagneux.

I. Beller parle ensuite de l'itineraire parcouru par I. Blum de la place de la France dans son cœur, de l'engagement volontaire, de sa resistance au stalag, de la création de l'U.E.V.A.C.J.

En 1945, de retour de captivité, beaucoup des nôtres n'ont pas retrouvé ni leur femme, ni leurs enfants, ni leur foyer. Ils avaient disparu dans les tourmentes de la deportation.

Isi BLUM est alors un des fondateurs de notre Union qui vient en aide aux blessés, malades, veufs, orphelins et nécessiteux. Elle leur procure principalement logement et travail.

C'est Isi BLUM qui eut l'idée de faire construire une maison de convalescence où les anciens combattants pourraient venir se reposer et se refaire une santé. (i. Beller raconte ce que sont les «Lauriers Roses» et revient au dévouement de notre regretté secrétaire général).

Isi BLUM s'est dévoué sans compter pour notre organisation dans tous les domaines de notre activité. Ardent défenseur d'Israël, admirateur des réalisations du jeune état juif, il a toujours œuvré pour que la solidarité de notre Union envers Israël traduise les sentiments de la majorité de nos adhérents. (...)

(...) Le geste que nous allons accomplir aujourd'hui, est sans aucun doute un trop modeste hommage pour perpétuer le souvenir de notre cher camarade Isi BLUM.

Son souvenir restera à jamais gravé dans notre cœur.

RENE GUIDI

Président Departemental de l'UFAC

Au nom de l'U.F.A.C., de toutes les associations d'anciens combattants qui y adhèrent et aussi en tant qu'ancien du III B, je rends hommage à Isi BLUM à l'occasion de l'inauguration de cette plaque rappelant son souvenir et son action résistante.

Je sais, pour l'avoir aussi vécue, quelle a été la vie d'Isi BLUM à Furstenberg, ce qu'il a pu endurer comme souffrances, surtout d'ordre moral. Sa qualité d'homme de confiance, ses incessantes réclamations lui ont valu les Sonder Barak et la Straff Compagnie.

Immédiatement engagé dans la Résistance, il participe à la création du Mouvement «Front Patriotique». (...)

Puis notre camarade Guidi rappelle le dévouement d'Isi Blum pour la cause combattante et termine par un appel à la vigilance et à l'espoir.

Le souvenir ne serait qu'un chant de mélancolie, si la fidélité n'y maintenait son action. L'action de Isi BLUM, qui doit être la nôtre, fidélité à la cause de la Paix, pour une société plus humaine, c'est la lutte contre les injustices, contre la résurgence du nazisme, du racisme, c'est la solidarité entre les hommes. (...)

NATHAN SAPIR

Directeur des «Lauriers Roses»

J'ai eu le privilège d'avoir été un collaborateur direct d'ISI BLUM et j'ai de lui des souvenirs impérissables.

Chaque militant possède un esprit, le grand mérite d'Isi Blum c'est d'avoir su, pendant des décénnies maintenir en chacun de nous un esprit militant.(...)

... Son rayonnement fut si grand qu'il nous semble ne pouvoir parler de lui qu'au présent. (...)

... Il y a des personnes qui s'inscrivent à jamais dans le cœur des humains et dans les pages d'histoire parce que ils font l'histoire. (...) ISI BLUM CLEITMAN EST DE CEUX LA.

MAURICE SISTER

Sécretaire Général de l'U.E.V.A.C.J.

Isi BLUM faisait partie de cette catégorie d'hommes de progrés, qui possèdent non-seulement le bon sens, mais qui savent marier l'intelligence de la tête et celle du cœur. C'est pour cela que nous l'aimions et le respections. C'est pour cela que nous ne l'oublierons jamais.

M. Sister parle ensuite du rôle d'Isi Blum dans la création des «Lauriers Roses» puis du fonctionnement de la maison de repos.

Se réferant à Isi BLUM M. Sister déclare entre autrès :

«Ayant été son collaborateur et son ami j'ai pu apprecier ses qualités, sa richesse et son dévouement au service de notre collectivité. J'ai beaucoup appris à ses côtés et je m'efforce aujourd'hui de suivre son exemple . . . »

M. Sister saisit l'occasion pour saluer au passage tous les dirigeants de l'Union aujourd'hui disparus.

Nous avons voulu aussi, qu'à travers Isi BLUM, l'on se souvienne de tous nos camarades morts, parmi eux nos anciens président Bernard PONS et le Dr Samuel DANOWSKI, ainsi que les autres camarades du Comité et de l'Union, la liste en est très longue.

Maurice SISTER termine son allocution en renouvelant les remerciements de l'Union aux personnalités présentes et en assurant de la solidarité de celle ci à Mme Isi BLUM-CLEITMAN et ses fils.

M. GASTON DEFFERE dénonce l'antisémitisme

En posant la premiere pierre d'une école juive à St Just près de Marseille le Ministre d'Etat à l'interieur et à la décentralisation à fait une importante déclaration:

«Je n'accepte pas, pour ma part, aucune discrimination qu'elle soit raciste ou religieuse à Marseille où la Communauté juive à montré tant de vie, de courage, de travail et de résponsabilité civique.

Certains veulent oublier ce qui s'est passé pendant la derniere guerre, principalement le martyr des juifs. Ceux là ont pour objectif la renaissance de l'antisémtisme . . .».

S'adressant aux représentants de la Communauté :

«Ceux qui ont le respect de l'homme et qui se souviennent de la persécution des juifs doivent être aujourd'hui à vos côtés. Aujourd'hui encore plus qu'autrefois a dit en conclusion M. Gaston DEFFERRE.

MARCEL PAUL N'EST PLUS

Dés la nouvelle de la mort de **Marcel PAUL** Président de la FNDIRP notre Union à adressé à ses compagnons de combat et à sa famille ce message de sympathie:

L'Union des E.V.A.C. Juifs est très touchée par la mort de Marcel Paul, grand Résistant et infatigable meneur de luttes contre l'hitlerisme, le fascisme et l'antisémitisme. Comme ministre il à beaucoup contribué au redressement de la France et comme Président de la F.N. D.I.R.P. il n'a cessé de mener le combat pour la défense des victimes de guerre.

Les Anciens combattants juifs qui ont trouvé en Marcel Paul un grand ami sont attristés. Ils expriment à vous et à sa famille leurs plus sincères condoléances.

Le Président — I.BELLER

Le Secrétaire Général :
— M. SISTER

>> Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah <<

אונזער ווילן

אָרגאַן פון פֿאַרבאַנד פון די געוו. ייִדישע פּראַנט-קעמפֿער

זונטיק דעם 7-טן נאָוועמבער אין דער מעריע פון 10-טן

אונזער אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג אַדורך אונטערן צייכן פון ברידערלעכער פֿרײַנטשאַפֿט

אונזער לעצטע אַלגעמיינע פֿאַר־זאַמלונג פון 7־טן נאָוועמבער אין גרויסן זאַל פון דער מערי פון 10־טן אַראָנדיסמאַן איז אַדורך מיט אַ גלענ־צענדיקן דערפֿאָלג סיי אין דער צאָל פון די באַטייליקטע, הן וואָס שייך דעם פֿאַרלויף.

אונזער פּרעזידענט א. בעלער, וועלכער עפֿנט די פֿאַרזאַמלונג באַ־גריסט די אַנוועזנדיקע חברים און שיקט איבער די בעסטע ווונטשן פֿאַר די אַלע, וועלכע האָבן נישט געקענט קומען. ער דערמאָנט אונזער באַטיי־ליקונג אין קאָנגרעס פון אופּא״ק דורך זיינע צוויי דעלעגאַטן: מ. טשאַרני און מ. שוסטער, די געשעענישן אין ליבאַן און אונזער פּערמאַנענטע הילף פֿאַר ישראל. ער שטעלט זיך דאַן אָפּ אויף אונזער אַנגאַזשירונג צו בויען אַ היים פֿאַר קאָמבאַטאַנטן אין נתיבות, האָבנדיק שוין איבער־געשיקט די ערשטע שפּענדונג פון 70 טויזנט פראַנק. ער מאַכט אַ רוף צו קעמפֿן קעגן אַנטיסעמיטיזם און צו בלייבן געאייניקט.

נאָך אַ מינוט שטילשווייגן צום אָנ־דענק פון אונזערע פֿאַרשטאָרבענע חברים אין לויף פון לעצטן יאָר און פֿאַרן פּרעזידענט פון קרי״ף אַלען דע ראָטשילד, גיט ער איבער דאָס וואָרט דעם גענעראַל־סעקרעטאַר מ. שוס־טער, וועלכער אַנטוויקלט אין זיין מאָראַלישן ראַפּאָרט אַלע פּראָבלע־מען, וואָס זיינען געבונדן מיט דער ברייט־פֿאַרצווייגטער טעטיקייט פון אונזער פֿאַרבאַנד.

ער גיט דערביי אָפּ פֿול פּלאַץ וואָס שייך אונזער יערלעכער אָנדענק־צע־רעמאָניע אין באַניע, לכבוד די גע־פֿאַלענע חברים, דער אַנטהילונג פון אַ טאָוול אין אונזער אַפּרו־הויז פון לעווענס צום כבוד פון איזי בלום.

ער שטעלט זיך אָפּ אויפן באַזוך פון קאָמבאַטאַנטן־מיניסטער אין אונ־זער אַפּרו־הויז און וועגן דער באַ־דייטונג פון דעם וויזיט.

ער רעדט דאַן וועגן דער וויכטי־קייט פון אונזער אַנוועזנהייט אויף אַלע מאַניפֿעסטאַציעס, אונזער אַנטייל אין אַלגעמיינעם קאַמף מיט אַלע קאָמבאַטאַנטן אין שוץ פון אופּא״ק פֿאַר זייערע רעכט, קעגן די אַנטיסע־מיטישע און טעראָריסטישע אַטענ־טאַטן אין פֿראַנקרייך ווי אין איי־ראָפּע, קעגן דעם וואָפֿן־געיעג און פֿאַרן שלום.

אין קורצע שטריכן שטעלט זיך דער רעדנער אָפּ אויף די פֿאַרשידנס־טע אַספּעקטן פון דער טעטיקייט פון פֿאַרבאַנד און שטרייכט אונטער אַ ריי רעזולטאַטן און גאַר באַזונדערס דעם סאָלידאַריטעט־סענטימענט פון די ייִדישע פּראַנט־קעמפֿער צו ישראל, וואָס איז אויסגעדריקט געוואָרן אויף אַ פּערמאַנענטן אופֿן זינט דער גרינ־דונג פון אונזער פֿאַרבאַנד.

ער ענדיקט מיט אַ רוף צו די מיט־גלידער אַלץ צו טאָן, כדי צו פֿאַר־שטאַרקן דעם פֿאַרבאַנד, וואָס וועט דערמעגלעכן צו קומען צו דער אַל־געמיינער פֿאַרזאַמלונג פון איבער אַ יאָר מיט ווייטערדיקע דערגרייכונגען.

ה׳ ל. קאַראַמאַן, דער קאַסי־רער שטעלט פֿאַר דעם פֿינאַנציעלן באַריכט, וואָס גיט אַ בילד וועגן פֿאַרנעם פון פֿאַרבאַנד אויף אַלע גע־ביטן און פון דערפֿילן זיין מיסיע.

ה׳ פּאָל בראַון לייענט פֿאַר דעם באַריכט פון דער קאָנטראָל־קאָמיסיע און דריקט אויס די גוטע בוך־פֿירונג.

ה׳ ג. שניץ, קלערט אויף אין זיין באַריכט וועגן דער סאָציאַלער אַר־בעט: באַזוכן די קראַנקע חברים און וואָס עס קענען געניסן די מיטגלידער ווען זיי פֿאָרן אין אונזער אַפּרו־הויז. מען דאַרף באַמערקן אַז אונזער פֿאַר־באַנד שלאָגט אויף דעם געביט אַלע רעקאָרדן ביים אַנטקעגן קומען זיינע מיטגלידער.

ה׳ ש. אַפּעל, רעדט וועגן דער הײַ־יאָריקער טאָמבאָלאַ־אַקציע פֿאַר יש־ראל, וואָס דאַרף נאָכמער אָנרעגן אַלע מיטגלידער צוצוקומען צו אַלץ ברייטערע קרייזן, כדי מיר זאָלן קע־נען אַדאַנק איר גאַראַנטירן אונזער אַנגאַזשירונג צו בויען די היים פֿאַר דעמאָביליזירטע סאָלדאַטן.

ה׳ מ. קאַסעוויטש, פּרעזידענט פון „מיט־על״ אינפֿאָרמירט וועגן דער טעטיקייט פון מיט־על, וואָס ווערט געפֿירט אַ גאַנץ יאָר.

נאָך דער קורצער דיסקוסיע אין וועלכער עס האָבן גענומען אַ וואָרט אונזערע חברים טעגאַל און קאַ־מענעצקי איז אָן איבעריקער באַ־ווייז אויף וויפֿל אונדזערע מיטגלי־דער האָבן אָפּגעשאַצט די אַרבעט פון דער אָנפֿירונג.

נאָך דער דיסקוסיע ווערט איינ־שטימיק (2 אָפּגעהאַלטענע) אָפּגע־שטימט די רעזאָלוציע, פֿאָרגעשטעלט דורך ה׳ מ. טשאַרני, ווי אויך אַ צו־גאָב־רעזאָלוציע, פֿאַר דער באַפֿריי־אונג פון ייִדישן מאַטעמאַטיקער אַנאַ־טאָל שטשאַראַנסקי (וואָס איז אַדרע־סירט געוואָרן צום סאָוועטישן אַמ־באַסאַדאָר אין פּאַריז).

ה׳ ש. זילבערבערג מאַכט אַ רוף צו די אַנוועזנדיקע נישט צו פֿאַר־פֿעלן אונזער יערלעכן באַנקעט פון 28־טן נאָוועמבער אין די סאַלאָנען פון קאָנקאָרד־לאַפֿאַיעט, כדי צו פֿאַרברענגען צוזאַמען אַן אָנגענעמען נאָכמיטאָג צום אָפּשלוס פון יאָר 1982.

וועגן דער וויכטיקייט פון באַנקעט האָבן אויך גערעדט ה׳ בעלער און שוסטער אין זייערע רעדעס.

צום סוף פון דער זייער געלונגע־נער פֿאַרזאַמלונג, וואָס איז אַדורך אונ־טערן צייכן פון ברידערלעכער פֿרײַנטשאַפֿט, ווערט איינשטימיק אי־בערגעוויילט דער צענטראַל־קאָמיטעט פון 42 חברים ווי אויך די קאָנטראָל־קאָמיסיע.

מען דאַרף נאָך דערמאָנען, אַז צווי־שן אַ ריי אָנפֿירנדיקע חברים, האָבן זיך געפֿונען אויף דער טריבונע א. גלאַוויטשאַוער און מ. בענ־טאַטאַ, פּרעזידענטן פון אונזער סעקציע אין סע־קאַנטאָן און די פון קאָט־ד׳אַזיר, דער פּרעזידענט פון די קריגס־געפֿאַנגענע און געוועזענע קאָמבאַטאַנטן פון 10־טן אַראָנדיסמאַן איז געקומען פון זיין באַגריסן אונזער פֿאַרזאַמלונג און ווונטשן אַ פּרוכטבאַרע אַרבעט אונזער פֿאַר־באַנד. ער פֿאַרפֿעלט נישט קיינמאָל צו קומען אויף אונזער יערלעכער אָנדענק־צערעמאָניע אין באַניע.

א בליק אויפן זאַל פון דער פֿאַרזאַמלונג

אַנטהילונג פון אַ טאָוול לכבוד דעם אָנדענק פון איזי בלום

אין דער אַנוועזנהייט פון אַ 120 פּערזאָן, פון מערערע פּערזענלעכ־קייטן און פון איבער אַ 30 מיטגלי־דער פון קאָמיטעט און פֿונעם ייִדישן קאָמבאַטאַנטן־פֿאַרבאַנד, געקומען פון פּאַריז, ניס, קאַן), פון דער פֿרוי קלאַרא בלום מיט איר צוויי זין, איז פֿרייטיק, דעם 1־טן אָקטאָבער 1982 פֿאָרגעקומען אַ רירנדיקע צערעמאָניע אין אַפּרו־הויז פון לעווענס.

אין דאָזיקן פֿרימאָרגן איז בעמלעך אַנטהילט געוואָרן אַ טאָוול, וואָס וועט פֿאַראייביקן דעם אָנדענק פון איזי בלום, גענעראַל־סעקרעטאַר פון פֿאַרבאַנד און איינער פון די ווערט־פֿולסטע בויער פון אַפּרו־הויז. ער איז געשטאָרבן דעם 14־טן אויגוסט 1981.

דערעפֿנט די צערעמאָניע האָט א. בעלער, פּרעזידענט פון פֿאַרבאַנד, וועלכער האָט אין זיין רעדע אַרויס־געהויבן די פּערזענלעכקייט פון איזי בלום און זיינע רעאַליזירונגען. אין זעלבן גייסט האָבן גערעדט דער פּרע־זידענט פון אופּא״ק פון ניס, רענע גידי און ח. ווידאַל, מיטגליד פון דער פּאַריטעט־קאָמיסיע פון דער סאָציאַ־לער פֿאַרזיכערונג.

נאָך אַ מינוט שטילשווייגן, אַנט־הילט דעם טאָוול דער סענאַטאָר־מער פון לעווענס זשאָזעף רעיבאַ צוזאַמען מיט דער פֿרוי און זין פון פֿאַרשטאָר־בענעם.

אין פֿאַרלויף פון מיטאָג־עסן אין אַפּרו־הויז אונטערן פֿאָרזיץ פון די־רעקטאָר נאַטאַן סאַפּיר, האָט ער אין זיין וואָרט באַטאָנט, אַז איזי בלום האָט געהערט צו דער קאַטעגאָריע מענטשן, וואָס מען וועט שטענדיק געדענקען.

מ. שוסטער, גענעראַל־סעקרעטאַר פון פֿאַרבאַנד, האָט אין זיין וואָרט אונטערגעשטראָכן די גרויסע פֿאַר־דינסטן פון איזי בלום אַלס מענטש און קעמפֿער קעגן נאַציזם; ער האָט אויך דערמאָנט זיינע אויפֿטוען פֿאַרן פֿאַרבאַנד, וואָס זעצט פֿאָר זיין אַקטי־וויטעט אין דינסט פון די ייִדישע קאָמבאַטאַנטן און לטובת דעם ייִדישן ישוב.

אונזער גרויסער יערלעכער באַנקעט

וועט פֿאָרקומען

זונטיק, דעם 28-טן נאָוועמבער

אין די זאַלן פון

האָטעל „קאָנקאָרד-לאַפֿאַיעט״

מעטראָ: פּאָרט מאַיאָ

אַרטיסטישער פּראָגראַם, אָרקעסטער סטאַרסקי

פּרייז פון מאָלצייט — 180 פֿר.

באַשטעלט איירע פּלעצער וואָס פֿריער

דער באַזוך פון מיניסטער זשאַן לאָרען אין אונזער אַפּרו-הויז

דער באַזוך פון קאָמבאַטאַנטן־מי־ניסטער זשאַן לאָרען, זונטיק דעם 24־סטן אָקטאָבער אין אַפּרו־הויז פון ייִדישן קאָמבאַטאַנטן־פֿאַרבאַנד, 26, רי די רעגנאַר, וואָס פֿונקציאָנירט זינט 18 יאָר אין לעווענס, האָט געהאַט אַ גרויסן אָפּקלאַנג אין אַלע קאָמ־באַטאַנטן־קרייזן פון ניס, ווו עס איז פֿאָרגעקומען אין זעלבן טאָג דער קאָנגרעס פון דער וועלט־פֿעדעראַציע פון געוועזענע קאָמבאַטאַנטן.

אָנקומענדיק פּונקט 15 אַזייגער קיין לעווענס, איז דער מיניסטער זשאַן לאָרען אויפֿגענומען געוואָרן מיט זיין סוויטע אין דער אַנוועזנהייט פון סע־נאַטאָר פון לעווענס זשאָזעף רעיבאַ און אַנדערע פּערזענלעכקייטן דורך ש. אַפּעל, מ. שוסטער, ס. ווייצמאַן, קאָ־פּרעזידענט, גענע־ראַל־סעקרעטאַר און סעקרעטאַר־אַט־מיטגליד פון פֿאַרבאַנד, געקומען פון פּאַריז. (דער פּרעזידענט א. בעלער האָט צוליב משפּחה־טעמים נישט גע־קענט זיין אַנוועזנד) דורך דעם די־רעקטאָר פון „לאַריעראַן״ נאַטאַן סאַפּיר און פון דעם דאָקטאָר שערץ.

נאָכן האָבן זיך אונטערגעהאַלטן מיט די קאָנוואַלעסצענטן און אַ גוט וואָרט פֿאַר יעדן, האָט ער באַזוכט דאָס הויז, די איינריכטונגען פון דער אינפֿערמערי, דעם קאַבינעט פון דאָק־טאָר א. א.

צוריקקערנדיק זיך אין שיין־איינ־געאָרדנטן זאַל, ווו עס איז פֿאָרגע־קומען די אויפֿנאַמע האָט מ. שוס־טער, אונטערן פֿאָרזיץ פון דירעק־טאָר אין זיין באַגריסונג באַדאַנקט דעם מיניסטער פֿאַרן כבוד און אינ־טערעס, וואָס ער האָט מיט זיין באַ־זוך אַרויסגעוויזן פֿאַר די געוועזענע ייִדישע קאָמבאַטאַנטן גרופּירט אין פֿאַרבאַנד ווי פֿאַר דער סאָציאַלער אינסטיטוציע וואָס ער האָט רעאַלי־זירט און וואָס ווערט אַזוי אָפֿט גע־לויבט דורך די אַדמיניסטראַטאָרן פון דער „סעקוריטע סאָסיאַל״.

נאָכן דערמאָנען, אַז צען טויזנט פּערזאָן, ייִדן און נישט־ייִדן האָבן זינט 1965 דאָ פֿאַרבעסערט זייער געזונט און זיך ברידערלעך צוזאַמענ־געלעבט און זיך אָפּגעשטעלט אויף דער טעטיקייט פון פֿאַרבאַנד אין שויס פון דער גרויסער קאָמבאַטאַנטן־אָר־גאַניזאַציע (אופּא״ק) פון לאַנד, האָט דער רעדנער אויסגעדריקט די באַ־אומרואיקונג פון פֿאַרבאַנד אין אָנ־בליק פון די בלוטיקע אַנטיסעמי־טישע אַטענטאַטן, וואָס האָבן זינט דער סינאַגאָגע פון רי קאָפּערניק איינגעהילט אין טרויער די ייִדן אין פֿראַנקרייך און אין אייראָפּע.

אין אַ געהויבענער אַטמאָספֿער, ביי אַ גלעזל שאַמפּאַן, האָט דער מי־ניסטער באַדאַנקט דעם פֿאַרבאַנד, וואָס האָט אים געגעבן די געלעגנ־הייט צו פֿאַרזיכערן די ייִדישע קאָמ־באַטאַנטן און קריגס־קרבנות, אַז די רעגירונג, וועט אַלץ טאָן צו קעמפֿן קעגן ראַסיזם, אַנטיסעמיטיזם און נעאָ־נאַציזם, קעגן דער גוואַלטזאַמ־קייט און דעם טעראָריזם, פֿאַרן שלום און פֿאַר אַ וועלט אָן מלחמות. ער האָט דערביי אויסגעדריקט זיין באַ־וווּנדערונג פֿאַרן פֿאַרבאַנד, וואָס האָט באַוויזן אויפֿצובויען אַזאַ פּרעכטיק הויז, אָפֿן פֿאַר יעדן אָן אונטערשייד און וואָס האָט אַזאַ גוטן שם אין אַלע קרייזן.

די זעלבע אָנפֿירנדיקע חברים מיטן דירעקטאָר האָבן נאָכדעם געהאַט אַ לענגערן געשפּרעך מיטן מיניסטער וועגן אַ ריי פּראָבלעמען וואָס שייך דעם אַפּרו־הויז, צו וועלכן ער האָט זיך צוגעהערט מיט גרויס אינטערעס און זיך געזעגנט פֿריינטלעך מיט יעדן פון די אַנוועזנדיקע.

צו דער ערשטע יאָרצייט פון ה׳ לעאָן קרײַשטיין

שוין איבער אַ יאָר, ווי לעאָן קריי־סען (קריישטיין) קאָמיטעט־מיטגליד פון אונזער פֿאַרבאַנד איז מער נישטאָ. ער איז געשטאָרבן דעם 3-טן יולי 1982.

צו זיין ערשטער יאָרצייט ווילן מיר דערמאָנען, אַז ער איז געווען אַ

טייערער חבר פֿאַר יעדן, אַ באַשיידע־נער ערנסטער חבר, אַ געוועזענער קאָמבאַטאַנט, וואָס האָט אין קאַמף קעגן היטלער־דייטשלאַנד פֿאַרלוירן אַ האַנט, בעת די קאַמפֿן, און איז פֿאַר זיין קוראַזש אויסגעצייכנט גע־וואָרן מיטן ערן־לעגיאָן, מיטן „מעדאַי מיליטער״ און מיטן קריגס־קרייץ.

דער פֿאַרבאַנד באַנייט זיינע טיפֿ־סטע מיטגעפֿילן זיין פֿרוי און דער גאַנצער משפּחה.

צו דער 1טער יאָרצייט פון דיכטער משה שולשטיין

שוין איבער אַ יאָר ווי דער דיכ־טער משה שולשטיין איז אַוועק אין דער אייביקייט.

די געוו. ייִדישע קאָמבאַטאַנטן, זיי־נע חברים, זיינע טרײַע לייענער און פֿאַרערער, ווי דער פֿאַרבאַנד באַניי־ען זייערע טיפֿסטע מיטגעפֿילן זיין פֿאַר־אַבלטער פֿרוי און משפּחה.

דעם 30־טן אָקטאָבער, האָט דער שרייבער־פֿאַראיין אָרגאַניזירט אַ לי־טעראַרישן נאָכמיטאָג אונטערן פֿאָר־זיץ פון ד״ר נח גריס, אָפּצומערקן די ערשטע יאָרצייט, ווו ס׳איז אויך פֿאָרגעקומען דער סיום־הספר פון לעצטן ווערק פון דיכטער „דאָרט ווו מיין וויג איז געשטאַנען״.

אַ ריי שרייבער און טוער פון קאָ־מיטעט פֿאַר ייִדיש האָבן אָפּגעשאַצט דאָס ווערטפֿולע בוך, זיך אָפּשטעלנ־דיק אויף דעם אָרט וואָס משה שול־שטיין האָט געלאָזט לייִדיק אַלס איי־נער פון די טאַלאַנטפֿולסטע דיכטער, שרייבער און עסייאיסט.

n° 179 Octobre - Novembre 182 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>